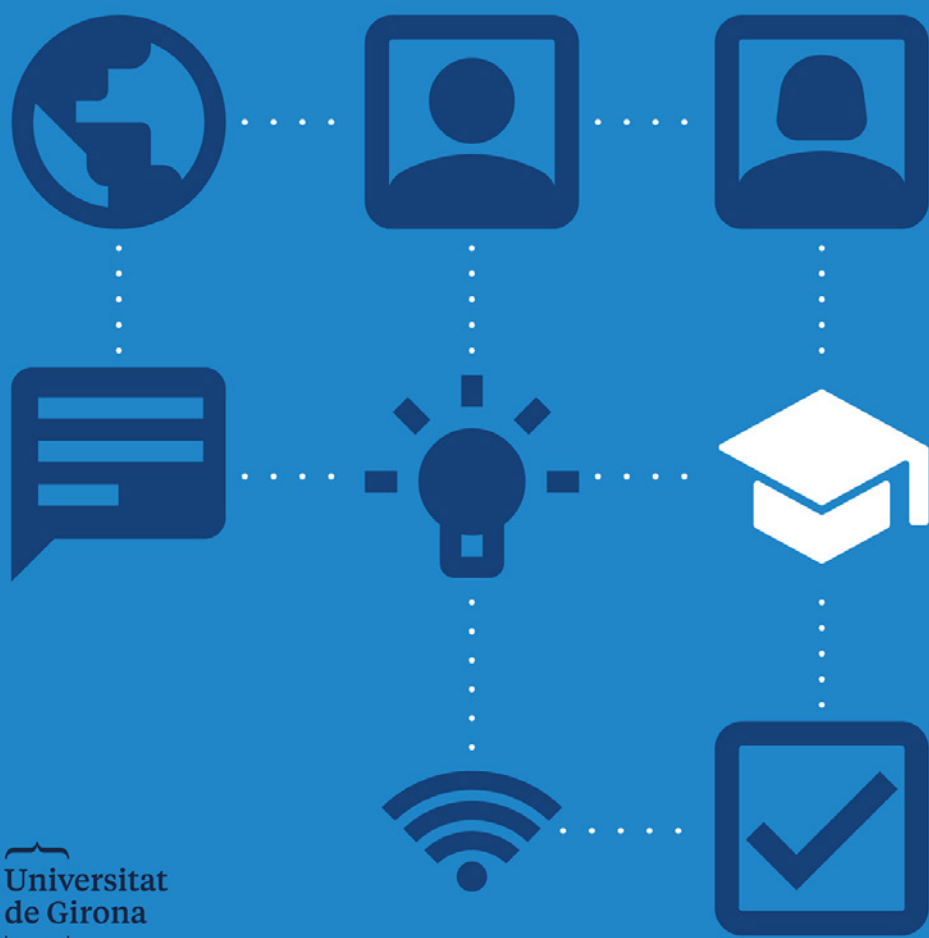

Lino Montoro Moreno · Joan Solé-Pla · Alícia Betts Àvila (coords.)

MANUAL d'implementació de l'aprenentatge col·laboratiu internacional en línia (COIL) a la docència universitària

Manual d'implementació de l'aprenentatge col·laboratiu internacional en línia (COIL) a la docència universitària

Lino Montoro Moreno, Joan Solé-Pla
i Àlicia Betts Àvila (Coords.)

Dades CIP recomanades per la Biblioteca de la UdG

CIP 37.012 MAN

Manual d'implementació COIL / Alicia Betts Àvila (ed.). –
Girona : Universitat de Girona, desembre de 2025.
– 1 recurs en línia (154 pàgines) : il·lustracions, taules,
gràfics ; cm
Conté: Internacionalització de la docència en institucions
d'educació superior / Anna Bonmatí Tomàs (UdG),
Marta Roqueta Vall-Iloera (UdG), Alicia Betts Àvila (UdG),
Marina Vives Cabré (URV), Montse Romero Mas (UVic-UCC) ...
ISBN 978-84-8458-746-0

I. Betts Àvila, Alicia, editor literari II. Contenidor de (Obra): Bonmatí
Tomàs, Anna. Internacionalització de la docència en institucions
d'educació superior 1. COIL, Mètode 2. Tecnologia educativa
3. Cooperació internacional educativa 4. Llibres electrònics

CIP 37.012 MAN

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament de Recerca
i Universitats**

Correcció del text original: Documenta Universitaria

Disseny de la coberta: Documenta Universitaria

© del text: els seus autors i les seves autores

© de l'edició: Universitat de Girona - Edicions UdG

ISBN: 978-84-8458-746-0

DOI: 10.33115/b/9788484587460

Girona, desembre de 2025

Els textos i imatges publicats en aquesta obra estan subjectes —llevat que s'indiqui el contrari— a una llicència Creative Commons de tipus Reconeixement-NoComercial (BY-NC) v4.0. Podeu copiar-los, distribuir-los i transmetre'ls públicament sempre que en citeu l'autor i la font i que no en feu un ús comercial. La llicència completa es pot consultar a <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.ca>

**Universitat
de Girona**

Índex

- 1. Internacionalització de la docència en institucions d'educació superior 7**
Anna Bonmatí Tomàs (UdG), Marta Roqueta Vall-Ilosera (UdG), Àlicia Betts Àvila (UdG), Marina Vives Cabré (URV), Montse Romero Mas (UVic-UCC)
- 2. La metodologia COIL com a eina per internacionalitzar la docència 17**
Jordi Serra Simón (UdG), Mònica Puntí Brun (UdG), M. Dolores Jiménez López (URV), Marc Yeste Oliveras (UdG), Blanca Deusdad Ayala (URV)
- 3. Disseny de projectes COIL 43**
Miquel Alsina Tarrés (UdG), Ignasi Rodríguez-Roda Layret (UdG), Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Míriam Torres Moreno (UVic-UCC), Meritxell Mondejar-Pont (UVic-UCC), M. Concepció Torres Sabaté (URV), Lino Montoro Moreno (UdG)
- 4. Impacte dels projectes COIL en l'estudiantat i les competències transversals 57**
Francesc Fusté-Forné (UdG), Joaquín Naval (UdG), Mirari Ochandorena Acha (UVic-UCC), Maria Concepció Torres Sabaté (URV)
- 5. La veu de l'estudiantat i del professorat: vivències de les experiències COIL 67**
Jordi Serra Simón (UdG), Konstantina Zerva (UdG), Joan Solé-Pla (UdG), Queralt Alsina Cardona (UVic-UCC), Mireia Casas Marcé (UVic-UCC), Irene Tort-Cots (UVic-UCC), Meritxell Bargués Martínez (UVic-UCC), Francesca Davoli (UVic-UCC), Gil Pla-Campas (UVic-UCC), Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Ignasi Rodríguez-Roda (UdG), Marina Vives Cabré (URV)

6. Exemples d'experiències COIL.....	85
Alba Casellas Comallonga (UVic-UCC), Dolors Puigoriol Illamola (UVic-UCC), Ignasi Rodríguez-Roda Layret (UdG), Joan Solé-Pla (UdG), Jordi Serra Simón (UdG), M. Dolores Jiménez López (URV), Pilar Morera Basuldo (UdG), Elena Rondós Casas (UdG), Montse Ferrando Cogollos (URV), M. Concepció Torres Sabaté (URV), Blanca Deusdad Ayala (URV), Gerardo Boto Varela (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Sarah Khan (UVic-UCC), Susanne Tyler (UVic-UCC), Charleen Chen (UVic-UCC), Gry Edwards (UVic-UCC), Lino Montoro Moreno (UdG)	
7. El COIL pas a pas. Una introducció essencial per a estudiants novells.....	125
Natàlia Ferrer-Roca (UdG), Sarah Khan (UVic-UCC), M. Dolores Jiménez López (URV)	
8. Organització institucional de l'impuls i suport al COIL	141

1. Internacionalització de la docència en institucions d'educació superior

Anna Bonmatí Tomàs (UdG), Marta Roqueta Vall-llosera (UdG),
Alicia Betts Àvila (UdG), Marina Vives Cabré (URV), Montse Romero
Mas (UVic-UCC)

La globalització i la internacionalització de la docència

La globalització ha estat i és un nou marc i, alhora, un nou repte per a l'educació superior. Ofereix una gran oportunitat perquè les universitats es transformin d'institucions locals o nacionals en institucions internacionals i globals (Yun Ge, 2022). Tanmateix, la globalització, també comporta canvis en la visió del model de ciutadà-professional que la societat espera de la universitat. Aquest context exigeix nous enfocaments i noves visions en el currículum dels estudis superiors per tal d'assolir aquesta competència de ciutadà-professional global.

Segons Knight (2008), la internacionalització de l'educació superior és el procés d'integrar una dimensió internacional, intercultural o global en la finalitat, les funcions o la prestació de l'educació superior. Aquesta definició, àmpliament acceptada, posa l'accent en la necessitat d'anar més enllà de la mobilitat estudiantil i incorporar la perspectiva global al currículum i a la cultura institucional.

Un informe per al Parlament Europeu, de Wit et al. (2015), amplia el concepte d'internacionalització i el defineix com «el procés intencionat d'integrar una dimensió internacional, intercultural o global en la finalitat, les funcions i la prestació de l'educació superior, amb l'objectiu de millorar la qualitat de l'educació i la recerca per a tot l'alumnat i el personal, i de fer una contribució significativa a la societat». Aquesta definició incorpora la idea de retorn i de contribució activa, amb la voluntat de generar un impacte positiu en la societat.

Tant «el procés intencionat d'integrar una dimensió internacional, intercultural o global» com «millorar la qualitat de l'educació [...] per a tot l'alumnat» són objectius que aquest manual aborda.

D'acord amb aquestes noves funcions de les institucions d'educació superior (IES), les competències que s'esperen dels estudiants també evolucionen. La transferència de coneixement desitjat no se centra sols en les disciplines acadèmiques. L'estudiant ha de poder desenvolupar i adquirir, durant el seu pas per la universitat, les *anomenades competències del segle XXI*. Aquestes inclouen l'habilitat de comunicar-se i treballar en diferents àmbits i cultures (comunicació intercultural), la capacitat de resoldre problemes complexos de manera col·laborativa, i el control i l'habilitat en els àmbits digitals que requereix la ciutadania global (Haywood, 2020).

Aquestes competències es poden adquirir mitjançant experiències internacionals de tota mena, que abasten des de la mobilitat «tradicional» —com ara les estades a l'estranger— fins a la incorporació, de manera més articulada, de totes les interaccions i experiències que es poden dur a terme de manera virtual o emmarcades en el currículum de l'estudiant, o en el marc de la internacionalització curricular.

La internacionalització curricular

El currículum és la via central d'aprenentatge per a tots els estudiants, independentment de la seva formació, objectius i habilitats. El currículum «**formal**» inclou els cursos, les lliçons i les activitats d'aprenentatge en què participen els estudiants, així com els coneixements i les habilitats que els educadors ensenyen intencionadament als estudiants i els serveis per als estudiants que faciliten l'aprenentatge (Leask, 2015; Mackin, 2019).

El currículum **informal o ccurrículum** es descriu habitualment com el conjunt d'activitats complementàries al currículum. Aquestes activitats es duen a terme fora de l'entorn acadèmic i no necessàriament comporten l'obtenció de crèdits, però poden ajudar a desenvolupar habilitats interdisciplinàries i millorar el contingut del currículum formal. Una de les maneres en què es té en compte aquest aspecte és, per exemple, mitjançant els clubs (UK Essays, 2018).

El currículum **ocult** es refereix als missatges, valors, normes i perspectives no escrits, implícits i sovint no intencionats, que es comuniquen als estudiants (Mackin, 2019). Inclou les expectatives i la manera com s'espera que es comporti un alumne perquè el seu comportament es consideri adequat. Per tant, forma part tant del currículum formal com de l'informal.

Un currículum internacionalitzat garanteix que tots els estudiants estiguin exposats a perspectives internacionals i globals, que puguin desenvolupar competències interculturals a casa i que aquestes competències

s'incloguin en els resultats d'aprenentatge i les avaluacions de la institució. En aquest sentit, la internacionalització s'ha de fer efectiva en els tres àmbits del currículum: el formal, l'informal (o cocurrículum) i l'ocult.

Així, la **internacionalització curricular** es defineix com la integració intencionada d'una dimensió internacional, intercultural i global dins dels continguts, les metodologies i els resultats d'aprenentatge dels programes educatius, amb l'objectiu de preparar l'estudiantat per a un món interconnectat (Leask, 2015; Knight, 2008).

Els objectius principals de la internacionalització curricular inclouen:

1. Desenvolupar competències globals i interculturals en l'estudiantat, com ara la comunicació intercultural, el pensament crític i la consciència global (Hackett et al., 2023).
2. Fomentar la inclusió i l'equitat, amb oportunitats d'aprenentatge internacional a tot l'estudiantat, independentment de la seva capacitat per participar en programes de mobilitat (Ainscow, 2020).
3. Millorar la qualitat de l'ensenyament i l'aprenentatge mitjançant metodologies actives, com ara l'aprenentatge col·laboratiu i l'interdisciplinari (Laal i Ghodsi, 2012).
4. Enfortir la col·laboració internacional entre institucions i docents (Jager et al., 2020).
5. Contribuir a la missió social de les universitats amb la formació de ciutadans globals compromesos amb la diversitat, la sostenibilitat i la justícia social (Andresen i Bergdolt, 2016).

Tot i això, no hi ha un consens sobre l'aplicació de la internacionalització curricular arreu del món ni entre les diferents disciplines. Sí hi ha evidència, però, que l'impacte d'un currículum internacionalitzat en l'aprenentatge dels estudiants serà més profund si (Leask, 2015):

- Es focalitza la internacionalització en els resultats d'aprenentatge, els continguts, les activitats d'aprenentatge i les tasques d'avaluació.
- L'enfocament va més enllà de matèries, experiències i activitats aïllades i opcionals adreçades a una minoria d'estudiants, i se centra en l'aprenentatge de tots els estudiants.
- El procés es desenvolupa de manera planificada i sistemàtica, en comptes d'esdevenir estudis de cas internacionals ocasionals escampats a l'atzar pel programa d'estudis.

Així doncs, la internacionalització curricular és una eina poderosa per transformar l'educació superior en un espai més inclusiu, rellevant i preparat per afrontar els reptes globals. Per assolir aquest objectiu, cal un compromís institucional ferm, formació docent específica i una revisió crítica dels continguts i de les metodologies educatives.

Com podem internacionalitzar el currículum?

Ja hem vist com la internacionalització curricular es pot desplegar en el currículum formal, l'informal o l'ocult.

En aquest marc, es poden incloure diferents tipus d'activitats:

- **Mobilitat o estades internacionals** de llarga o curta estada, amb activitats docents d'una durada més o menys llarga en un país estranger.
- **Mobilitat o estades internacionals de cooperació o solidaritat**, amb activitats de solidaritat o cooperació d'una durada més o menys llarga en un país estranger.
- **Mobilitat o estades internacionals de recerca**, com ara la realització del treball final de grau (TFG) o del treball final de màster (TFM) en un país estranger.
- **Activitats internacionals at home**, és a dir, activitats realitzades des de la mateixa universitat, però que compleixin amb les característiques d'una activitat d'internacionalització curricular comentades anteriorment (com ara la participació en setmanes internacionals).
- **Activitats d'intercanvi virtual o virtual exchange (IV)**.

Intercanvi virtual o virtual exchange

La Virtual Exchange Coalition defineix els intercanvis virtuals com a «programes formatius d'intercanvi entre persones, continus i facilitats per la tecnologia». Tal com es comenta a l'informe *Modelos para la integración del intercambio virtual en la educación superior* (Beaven, Pittarello i Van der Heijden, 2021), un principi bàsic de l'intercanvi virtual és que la col·laboració ha de ser contínua. Per tant, una trobada puntual (per exemple, participar en un seminari web) no es considera un projecte d'intercanvi virtual.

Aquest informe identifica quatre formats de l'intercanvi virtual:

1. Intercanvi virtual com a activitat prèvia o posterior a la mobilitat física (mobilitat híbrida). Aquest tipus d'activitat es realitza abans o després de la mobilitat amb l'objectiu de preparar la mobilitat o de reflexionar sobre l'experiència de la mobilitat. A més, permet crear vincles entre els participants o institucions (*partners*) i reforçar la internacionalització a la pròpia universitat (*at home*). Un exemple seria l'activitat de complement a la mobilitat, com per exemple ara una activitat preparatòria per als estudiants d'intercanvi o una activitat de reflexió dels aprenentatges de la mobilitat física.

2. Intercanvi virtual com a component combinat amb la mobilitat física (mobilitat híbrida). És una activitat que es pot dur a terme mentre l'estudiantat es troba o no en mobilitat, però relacionada amb aquesta. És una activitat com a part específica de la mobilitat. Un exemple és l'activitat de *Blended Intensive Programme* (BIP), una modalitat híbrida dins de la internacionalització en l'educació superior (European Commission, 2021), que combina una estada presencial de curta durada entre cinc i trenta dies amb un component virtual obligatori. Aquesta activitat ha de ser estructurada col·laborativament entre almenys tres institucions d'educació superior de diferents països; s'emmarca dins dels programes d'Erasmus+ i està reconeguda amb un mínim de 3 crèdits. El BIP es caracteritza per facilitar l'accés a la mobilitat, evitant les limitacions de les mobilitats de llarga durada, així com la interacció directa entre estudiants i docents de diverses institucions, fet que reforça l'experiència intercultural i l'impacte pedagògic de l'activitat.

3. Intercanvi virtual com a activitat d'aprenentatge independent. Aquest tipus d'activitat es duu a terme de manera individual i s'ofereix en el marc d'uns estudis curriculars, sigui amb caràcter obligatori o opcional. En són exemples les pràctiques o bé els anomenats *ready made* (i.e. mòduls d'aprenentatge intercultural en línia pre-dissenjats que les institucions d'educació superior poden oferir als seus estudiants).

4. Intercanvi virtual com a component d'un curs (convencional o en línia). Aquesta activitat ha de ser reconeguda dins d'una assignatura curricular. S'utilitza com a suport per assolir els objectius d'aprenentatges i, alhora, per donar una dimensió internacional a aquesta assignatura. Un exemple seria l'activitat de COIL. El COIL o aprenentatge internacional col·laboratiu en línia és una de les estratègies més innovadores i inclusives per implementar la internacionalització curricular. Permet que estudiants de diferents països i contextos culturals col·laborin en línia com a part integrada del currículum i sota la guia del professorat (Jager et al., 2020; O'Dowd, 2018). Aquesta pràctica no només facilita l'adquisició de competències interculturals, sinó que també democratitza l'accés a experiències internacionals, especialment per als estudiants que no poden participar en programes de mobilitat física. El COIL implica grups d'estudiants treballant conjuntament per resoldre problemes, completar tasques o crear productes (Brown i Lara, 2011). A més, aquesta metodologia fomenta habilitats com ara la comunicació, la resolució de conflictes i el pensament crític.

El COIL, per tant, s'alinea plenament amb els objectius de la internacionalització curricular, ja que promou la ciutadania global, millora l'ocupabilitat mitjançant el desenvolupament d'habilitats transversals i

interculturals, i assegura una educació més equitativa i rellevant per al segle XXI. A més, fomenta una pedagogia activa i centrada en l'estudiant, que és clau per a una internacionalització significativa i transformadora.

La internacionalització curricular en general, però en especial el COIL, és una metodologia especialment valuosa per a l'educació superior en zones de conflicte. El COIL permet una col·laboració internacional segura, accessible i econòmica sense necessitat de mobilitat física, pot contribuir a garantir la continuïtat de l'aprenentatge i quan la infraestructura local està interrompuda o els desplaçaments no són segurs. Afavoreix el diàleg intercultural, el pensament crític i l'empatia habilitats essencials per a la construcció de la pau i la reconciliació. A més, pot ajudar en el manteniment de vincles internacionals institucionals.

Professorat i eines per a la internacionalització curricular

El professorat implicat en la internacionalització curricular té un paper clau en la seva implementació (Marantz-Gal i Leask, 2020). Aquest col·lectiu requereix formació específica en diferents tipus de competències:

- Competències docents i pedagògiques: actituds socials, l'autoreflexió, la cocreació, etc., que li permetin actuar com a facilitador de l'aprenentatge de l'estudiantat (Ehrhardt i Archambault, 2020; Sikorskaya, 2017).
- Competències interculturals: sensibilitat intercultural, gestió de la diversitat a l'aula, competència per promoure valors de la ciutadania global, etc. (Zelenková, Benková i Kučírková, 2019).
- Competències lingüístiques i comunicatives: domini d'idiomes, comunicació clara i accessible, i capacitat d'incorporar diverses llengües a l'aprenentatge (Zelenková, Benková i Kučírková, 2019).
- Competències de coneixement de la institució i estratègiques per tal de conèixer els programes i les polítiques d'internacionalització, capacitat per crear i realitzar col·laboracions en xarxa amb altres països, gestió de projectes internacionals, etc. (Green i Whitsed, 2015).
- Competències personals com ara la flexibilitat i l'adaptabilitat a contextos nous, la innovació i la creativitat per introduir perspectives globals, etc. (Keim et al., 2022).

A la taula 1, elaborada per Ambagts et al. (2020-2021), es presenten eines per a docents per introduir de manera intencionada la dimensió internacional i intercultural en el currículum.

TAULA 1. Eines per a la internacionalització de la docència

Eines per EMI/ CLIL¹	Eines per a la mediació de les diferències culturals acadèmiques	Eines per crear un entorn d'aprenentatge inclusiu	Eines per activar la interacció entre l'estudiantat	Eines per crear un entorn d'aprenentatge segur
Identificar les necessitats lingüístiques específiques de l'assignatura.	Explorar les expectatives dels estudiants en àrees clau de la diferència cultural acadèmica.	Facilitar que tots els aspectes de l'aprenentatge siguin accessibles i explícits.	Dissenyar activitats d'aprenentatge que siguin: • Interessants i sobre temes polèmics • Interactives i que involucrin a tothom al mateix temps • Autèntiques i realistes	Conèixer els alumnes com a persones.
Adaptar l' <i>input</i> al nivell de la llengua dels estudiants.	Ser conscient de les nostres pròpies expectatives (culturals) i fer-les explícites.	Ser explícits en el context (per exemple, aquesta assignatura engloba els models de negoci més comuns aplicats al món occidental).	Dissenyar activitats d'aprenentatge que incorporin: • Gaps d'in-formació i interdependència • Temps per a pensar • Competitivitat	Aprendre i compartir noms.
Utilitzar <i>input</i> multimodal.	Proporcionar una varietat de mètodes d'aprenentatge i avaluació.	Utilitzar un llenguatge inclusiu.	Dissenyar activitats d'aprenentatge que permetin que l'estudiant: • Pensi i expressi idees • Comparteixi els seus coneixements, experiències i opinions • Consideri casos o temes des de perspectives diverses	Incorporar activitats que permetin que l'estudiantat es conegui entre si.

1 EMI: English-Medium Instruction; CLIL: Content and Language Integrated Learning.

1. Internacionalització de la docència en institucions d'educació superior

Eines per EMI/ CLIL ¹	Eines per a la mediació de les diferències culturals acadèmiques	Eines per crear un entorn d'aprenentatge inclusiu	Eines per activar la interacció entre l'estudiantat	Eines per crear un entorn d'aprenentatge segur
Coordinació per facilitar la comprensió.	Acoblament del pensament crític i de l'argumentació.	Aportar exemples, materials i casos amb diferents perspectives culturals.		Ser explícit i consistent sobre les normes de participació a classe.
Fer un ús adient de la llengua.	Coordinació de mètodes d'activació.	Aportar idees i exemples significatius per a tot l'estudiantat.		Anticipar moments crítics.
Identificar i preparar el vocabulari clau.	De més baix a més alt: lectura, vídeo, instrument, situació crítica, cas d'estudi, <i>fish bowl</i> , ² joc de rol, simulació.	Conèixer i utilitzar l'aportació cultural i les experiències de l'estudiantat.		Supervisar el comportament i l'activitat.
Pràctica, producció i interacció a classe.		Fomentar una interacció intercultural significativa.		
Treballar en parelles abans que en sessió plenària.				
Crear grups de suport entre companys.				

Nota: Extret d'*Internationalisation for lecturers*, d'Ambagts et al., 2020-2021.

² El mètode de la peixera o *fish bowl* promou l'escolta activa, la discussió i el pensament crític o divergent. Implica dos grups d'estudiants: un grup «interior», envoltat per un cercle del grup «exterior».

Referències i bibliografia

- Ainscow, M. (2020). Inclusion and equity in education: Making sense of global challenges. *Prospects*, 49, 123-134. <https://doi.org/10.1007/s11125-020-09506-w>
- Ambagts, M., Bulnes, C., Haug, E., de Louw, E. i Shinnick, J. (2020—2021). *Internationalisation for lecturers* [Material docent]. The Hague University of Applied Sciences (THUAS), Amsterdam University of Applied Sciences (AUAS) i Rotterdam University of Applied Sciences (RUAS).
- Andresen, M. i Bergdolt, F. (2017). A systematic literature review on the definitions of global mindset and cultural intelligence: Merging two different research streams. *The International Journal of Human Resource Management*, 28(1), 170-195. <https://doi.org/10.1080/09585192.2016.1243568>
- Beaven, A., Pittarello, S. i Van der Heijden, C. (2021). *Modelos para la integración del intercambio virtual en la educación superior*. Zenodo. <https://doi.org/10.5281/zenodo.5717919>
- Brown, L. i Lara, V. (2011). *Professional development module on collaborative learning*. El Paso Community College. http://www.texascollaborative.org/Collaborative_Learning_Module.htm
- De Wit, H., Hunter, F., Howard, L. i Egron-Polak, E. (2015). *Internationalisation of higher education: Study*. European Parliament. <https://doi.org/10.2861/444393>
- Ehrhardt, D. i Archambault, C. (2020). «The gods must be crazy»: Students attitudes and dispositions as enablers and blockers to internationalization. *Journal of Studies in International Education*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1177/1028315320906172>
- European Commission. (2021). Mobility projects for higher education students and staff. In *Erasmus+ programme guide: Part B — Key action 1*. <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/programme-guide/part-b/key-action-1/mobility-projects-for-higher-education-students-and-staff>
- Green, W. i Whitsed, C. (2015). *Internationalization of the curriculum in the disciplines: Critical perspectives*. Springer.
- Hackett, S., Janssen, J., Beach, P., Perreault, M., Beelen, J. i van Tartwijk, J. (2023). The effectiveness of collaborative online international learning (COIL) on intercultural competence development in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20, Article 5. <https://doi.org/10.1186/s41239-022-00373-3>
- Haywood, H. (2020). Global learning, international education and cosmopolitan citizenship. *Journal of Research in International Education*, 19(1), 35-51. <https://doi.org/10.1177/1475240920914013>

- Jager, S., Nissen, E., Helm, F., Baroni, A. i Rousset, I. (2019). *Virtual exchange as innovative practice across Europe: Awareness and use in higher education (EVOLVE Project Baseline Study)*. University of Groningen.
- Keim, L. (coord.), Khan, S., Pinyana, À. i Raluy, À. (eds.). (2022). *Internationalization and intercultural competence in higher education: Quality and innovation*. Octaedro.
- Knight, J. (2008). *Higher education in turmoil: The changing world of internationalization* (Vol. 13). Brill.
- Laal, M. i Ghodsi, S. M. (2012). Benefits of collaborative learning. *Procedia — Social and Behavioral Sciences*, 31, 486-490. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.12.091>
- Leask, B. (2015). *Internationalizing the curriculum* (1a ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315716954>
- Mackin, R., Baptiste, S., Niec, A. i Kam, A. J. (2019). The hidden curriculum: A good thing? *Cureus*, 11(12), e6452. <https://doi.org/10.7759/cureus.6452>
- Marantz-Gal, A. i Leask, B. (2020). Internationalizing the curriculum: The power of agency and authenticity. *New Directions for Higher Education*, 2020(181), 39-50. <https://doi.org/10.1002/he.20390>
- O'Dowd, R. (2018). From telecollaboration to virtual exchange: State of the art and the role of UNICollaboration in moving forward. *Journal of Virtual Exchange*, 1, 1-23. <https://doi.org/10.14705/rpnet.2018.jve.1>
- Sikorskaya, I. (2017). Internationalization of higher education: Intercultural dimension. *Innovative Solutions in Modern Science*, 8, 36-40.
- Stefanelli, C., Beaven, A., Pittarello, S., Van der Heijden, C., Betts, A., Barmettler, A., Giralt, M., Pratesi, A., Torlone, F. i Verzichelli, L. (2023). *Marco estratégico para la integración de la movilidad híbrida y el intercambio virtual en las instituciones de educación superior*. Zenodo. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7865220>
- UK Essays. (2018). *Differentiate among the formal, the informal and the hidden curriculum*. <https://www.ukessays.com/essays/education/formal-the-informal-and-the-hidden-curriculum-education-essay.php>
- Yun, G. R. (2022). Internationalisation of higher education: New players in a changing scene. *Educational Research and Evaluation*, 27(3-4), 229-238. <https://doi.org/10.1080/13803611.2022.2041850>
- Zelenková, A., Benková, E. i Kučírková, L. (2019). Intercultural competence of university teachers: A challenge of internationalization. *Journal of Language and Cultural Education*, 7(1), 1-12. <https://doi.org/10.2478/jolace-2019-0001>

2. La metodologia COIL com a eina per internacionalitzar la docència

Jordi Serra Simón (UdG), Mònica Puntí Brun (UdG), M. Dolores Jiménez López (URV), Marc Yeste Oliveras (UdG), Blanca Deusdad Ayala (URV)

Què és la metodologia COIL i quines implicacions té per a la internacionalització

L'aprenentatge col·laboratiu és una metodologia docent que s'ha utilitzat de manera àmplia en l'educació superior i que permet que l'estudiantat comparteixi coneixements en entorns d'aprenentatge autodirigits. Alguns autors distingeixen entre aprenentatge col·laboratiu i aprenentatge cooperatiu (Dillenbourg, 1999), mentre que altres en ressalten les similituds (Kreijns et al., 2003).

Segons Kirschner (2001), l'aprenentatge col·laboratiu es pot definir com el treball que duen a terme grups reduïts per resoldre problemes, intercanviar idees i debatre-les. Així doncs, l'aprenentatge cooperatiu implica que s'abordin les opinions dels altres estudiants, alhora que aquests han de reflexionar sobre les seves pròpies consideracions i assumir la responsabilitat del seu propi aprenentatge i el del grup (Johnson i Johnson, 2009).

Des de les primeres experiències d'aprenentatge col·laboratiu, s'ha acumulat una literatura científica sòlida que destaca l'eficàcia d'aquesta metodologia docent (Johnson et al., 2007). Aquesta literatura també coincideix que l'aprenentatge cooperatiu proporciona experiències de formació plurals i promou la motivació, les competències socials i un assoliment més robust dels coneixements (per exemple, Kyndt et al., 2013).

Un cop presentat l'aprenentatge cooperatiu, cal definir què és l'aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (COIL). El COIL incorpora les dimensions internacional i virtual a l'aprenentatge cooperatiu. En els darrers anys, la internacionalització s'ha convertit en un objectiu d'un gran nombre d'universitats —també de les catalanes— que l'han considerat com un element estratègic. Aquesta internacionalització ha estat possible gràcies a l'intercanvi d'estudiantat i professorat, així com gràcies a iniciatives impulsades per administracions públiques de diferents

nivells governamentals per fomentar-la, com ara el programa Erasmus (Robson i Wilhlborg, 2019).

És indiscutible que aquesta mobilitat fomenta la interacció entre docents i estudiants, per bé que el seu cost és elevat, especialment per l'estudiantat, que no sempre disposa de recursos econòmics suficients per finançar-la. A més, en la majoria de casos, les ajudes proporcionades per les administracions no són suficients per cobrir les despeses (Granato i Schnepf, 2024). Un altre dels reptes, sobretot en el cas de l'estudiantat, és incorporar aquesta mobilitat i les matèries que cursen a les universitats de destí en el currículum, ja que no sempre es produeix una convalidació de les assignatures en tots els termes previstos.

Quant a la dimensió virtual, tercer pilar del COIL, l'aparició d'internet a mitjans dels anys noranta del segle passat va facilitar que es plantejessin nous tipus d'interacció entre les persones i que s'iniciés una revolució tecnològica que a configurar el món com és avui (Rubin, 2017). L'aparició de les xarxes socials i la proliferació d'eines virtuals que permeten la col·laboració entre determinats usuaris —com ara Facebook (2005) o Google Docs (2007)— va representar un gran canvi en la manera que tenim de comunicar-nos (Martin-Gomez i Muñoz de Luna, 2024). En l'àmbit universitari, les primeres comunicacions que es van produir a través d'internet van ser entre individus amb interessos similars, és a dir, entre persones que es dedicaven a la recerca en un àmbit concret, però que estaven allunyades entre si (Park i Thelwall, 2006).

Inicialment, aquesta comunicació es duia a terme amb el correu electrònic i després es va estendre a d'altres modalitats en línia, com ara per Skype. Posteriorment, es van anar desenvolupant eines virtuals centrades en l'aprenentatge, com ara Blackboard, WebCT, Moodle o Desire2Learn. Tot i que aquestes eines no es van dissenyar específicament amb l'objectiu d'internacionalitzar la docència, ben aviat es va veure l'oportunitat d'emprar-les en un context més ampli. Aquests recursos també van permetre la proliferació d'estudis a distància, que, si bé ja existien, van esdevenir més àgils i dinàmics (Komljenovic et al., 2024).

Això no obstant, la configuració d'aquests recursos era força unidireccional. S'havien dissenyat per posar en contacte l'estudiantat i el professorat, o, fins i tot, l'estudiantat entre si, però no preveien, inicialment, la possibilitat de dur a terme un aprenentatge col·laboratiu. A banda, el desenvolupament inicial d'aquestes eines tampoc tenia com a objectiu promoure l'aprenentatge o l'intercanvi intercultural entre estudiants de diferents orígens i cultures (Rubin, 2017).

Davant d'aquest escenari, i en una iniciativa que, inicialment, fou més espontània per part del professorat que dirigida per part de les institucions,

alguns docents van veure la possibilitat d'ampliar l'àmbit d'aplicació d'aquestes eines i connectar cursos de diferents regions geogràfiques (Hackett et al., 2021). L'objectiu era incrementar l'intercanvi cultural i fomentar el coaprenentatge amb professorat i estudiantat de dues o més universitats.

Molt sovint, el professorat de les universitats diferents, que actuava i continua actuant com un autèntic catalitzador de l'intercanvi, es coneixia gràcies a col·laboracions d'altres tipus, com per exemple les de recerca. Així doncs, les primeres iniciatives en aquest àmbit provenien de professorat molt inspirat i compromès amb la seva vocació docent i que, a partir d'un contacte previ amb altre professorat, veia en aquesta metodologia una oportunitat per impulsar l'intercanvi intercultural i la internacionalització, sense els costos econòmics que comporta la mobilitat (Gray et al., 2021).

Aquestes iniciatives, que inicialment es van anomenar de maneres diferents (*virtual mobility*, *global connection* o *global network learning*, entre d'altres) tenien —i continuen tenint— l'inconvenient que depenien excessivament de la participació i la implicació d'un professorat concret. Quan es produïa una baixa o hi havia un canvi en el repartiment de la docència i el professorat en qüestió deixava d'impartir aquella matèria, la continuïtat de l'intercanvi quedava compromesa. Finalment, l'any 2006 es va utilitzar per primer cop el terme COIL (sigla en anglès de *collaborative online international learning*), que posteriorment es va integrar en un marc més ampli, el de l'intercanvi virtual (*virtual exchange*) (Rubin, 2017).

Respecte al suport institucional, cal assenyalar que, inicialment, les primeres col·laboracions internacionals no comptaven amb cap suport i no solien estar reconegudes per la pròpia institució, la qual cosa implicava que no formava part del pla d'internacionalització de la universitat (Rubin i Guth, 2015). De fet, hi havia —i hi continua havent— discussió sobre si es pot considerar que l'intercanvi virtual internacional és una activitat que requereix la implicació de les oficines d'internacionalització de les universitats.

Amb tot, i des d'un punt de vist tècnic, la proliferació de plataformes virtuals que permetien l'aprenentatge virtual, com per exemple les utilitzades pels cursos en línia oberts i massius (MOOC), van ser de gran utilitat pel COIL (Rai et al., 2023). També s'ha suggerit que una altra circumstància que va facilitar l'emergència del COIL van ser els problemes de seguretat a escala global, com ara el terrorisme i la sensació d'inseguretat al món.

D'aquesta manera, es pot dir que el desenvolupament dels intercanvis virtuals a escala internacional, on s'inclou el COIL, es deu a diversos factors: l'expansió d'internet i les plataformes virtuals, l'interès en la internacionalització i la necessitat de trobar mecanismes que permetin

la internacionalització però que redueixin els costos de la mobilitat i les amenaces de seguretat a escala global (terrorisme, conflictes bèl·lics...), ja que aquestes poden ser un obstacle per a l'intercanvi de l'estudiantat (Gokcora, 2021). Així doncs, els intercanvis virtuals poden ser una bona manera de facilitar la internacionalització de l'estudiantat i el professorat, que, en línies generals i considerant la mobilitat pròpiament dita, és baixa.

En el desenvolupament de la metodologia COIL, cal esmentar les primeres institucions que, fins on arriba el nostre coneixement, van endegar formalment les primeres activitats. En aquest context, destaca la creació del Centre COIL al Purchase College de la Universitat Estatal de Nova York (SUNY), l'any 2006 (Rubin, 2017). En aquest cas, les institucions van donar suport econòmic a la iniciativa i va ser el treball del professor Jon Rubin el que en va obrir el camí. Precisament, l'èxit de la iniciativa és el que va fer que, més endavant, aquest centre es convertís en el SUNY Global Center i es traslladés a Manhattan.

A partir d'aquí, la metodologia COIL es va expandir a altres indrets i universitats. Entre les iniciatives destacades hi ha les de la Universitat de Ciències Aplicades d'Amsterdam, als Països Baixos; el Tecnològic de Monterrey, a Mèxic; la Universitat DePaul de Chicago i la Universitat de Washington Bothell, als Estats Units, i la Universitat de Kansai d'Osaka, al Japó.

Després d'uns quants anys duent a terme experiències COIL, es pot afirmar que els entorns d'aprenentatge virtual proporcionen un ampli ventall de possibilitats d'interacció i permeten la participació de grups reduïts en l'aprenentatge col·laboratiu (Ku et al., 2013). Fins i tot, en el cas que no hi hagi possibilitat —per exemple, per diferències en el fus horari— de dur a terme activitats sincròniques, es poden trobar alternatives com ara les tasques asíncrones, els fòrums de discussió o la col·laboració a l'hora de preparar documents (Jeong i Hmelo-Silver, 2016).

Quant a la idoneïtat d'aquesta metodologia docent, diversos autors han sostingut que, en l'àmbit universitari, l'aprenentatge col·laboratiu en línia pot ser tan efectiu com el presencial (Chen et al., 2018; Graham i Misanchuk, 2004; Jonassen i Kwon, 2001). Dit això, cal fer notar que s'han constatat diferències en el rendiment dels grups i la qualitat de la interacció segons les eines que s'utilitzen (Chen et al., 2018; Jeong et al., 2019).

En aquest darrer cas, no s'ha arribat a un consens, ja que alguns autors consideren que el tipus d'interacció pot ser insuficient per assolir els objectius d'aprenentatge previstos (Kreijns et al., 2003; Van Leeuwen i Janssen, 2019). Per tal de reduir aquest risc, cal que el professorat guiï l'estudiantat de la millor manera possible i que les activitats col·laboratives estiguin molt ben estructurades (Janssen i Kirschner, 2020). A més,

òbviament, cal tenir en compte altres factors, com les característiques de l'estudiant, la mida dels grups i el context, que també són molt rellevants per aquesta interacció (Scager et al., 2016).

Finalment, cal afegir que, si l'aprenentatge col·laboratiu és, ja de per si, un repte, encara ho és més quan es combina amb el format virtual. La transició des dels formats d'aprenentatge col·laboratiu als entorns digitals presenta desafiaments addicionals per a la interacció i la comunicació en grup.

En aquesta evolució hi ha tingut un paper molt important la pandèmia de la COVID-19. Aquesta circumstància va comportar un canvi obligat per a tothom i les universitats es van haver d'adaptar a correu a una altra manera d'ensenyar i d'aprendre (Cardoso et al., 2024). Alhora, aquest context va facilitar la possibilitat d'estendre la utilització de la metodologia COIL i de millorar-la. La pregunta que molts equips docents es van plantejar era si, atès que les tecnologies digitals s'aplicaven per impartir docència a l'aula —l'eina Blackboard Collaborate en el cas de la Universitat de Girona—, era possible utilitzar les mateixes eines per facilitar l'intercanvi de l'estudiantat. Aquesta possibilitat va obrir un univers poc explorat i, probablement, molts docents no haurien conegut l'origen, els avantatges i els reptes de la metodologia COIL si no hagués estat, precisament, per la pandèmia.

La recerca en l'àmbit d'aquesta metodologia docent també va experimentar canvis a conseqüència de la pandèmia. Abans de 2020, la investigació en aquest camp es centrava en les característiques tècniques de la tecnologia i en la seva eficàcia a l'hora d'aplicar-la a l'educació superior (Cress et al., 2021; Dillenbourg et al., 2009). Però la pandèmia va fer que l'aprenentatge col·laboratiu en línia fos imprescindible per a les universitats, que, al seu torn, van plantejar si valia la pena estendre la interacció remota dels companys de classe en un àmbit més ampli.

Sense dubte, aquesta aposta comportava riscos, però també representava una gran oportunitat. Per aquest motiu, la recerca va canviar amb l'inici de la pandèmia. A les qüestions anteriors s'hi van afegir la manera de gestionar la transició cap a la docència virtual i els formats més adequats per desenvolupar l'aprenentatge cooperatiu en línia (Crawford et al., 2020; Kalmar et al., 2022).

Metodologia COIL: principals aportacions d'aquesta metodologia

La metodologia COIL s'ha consolidat com una eina d'innovació docent que aporta un valor afegit a la internacionalització de la docència universitària. El seu potencial no rau només en l'ús de la tecnologia, sinó en la manera de promoure la col·laboració entre docents i estudiants de contextos diversos i d'integrar la dimensió global dins de l'aula.

Es distingeix per tres aspectes clau:

- El seu potencial específic per a una internacionalització diferent i inclusiva.
- La contribució a la innovació docent.
- La capacitat d'integrar diverses metodologies.

Tot plegat, ofereix avantatges no només per a l'estudiantat, sinó també per al professorat i per a les institucions, ja que fomenta la creació de xarxes, l'intercanvi professional i l'enriquiment mutu de la pràctica educativa (Gokcora, 2021; Borger, 2022; Kučerová, 2023; Rubin i Guth, 2023).

El professorat que aplica COIL introdueix una metodologia que fomenta l'aprenentatge actiu i col·laboratiu, situa l'estudiant en un entorn intercultural real (Hackett et al., 2023; Marsee i Pineda Hoyos 2025) i, alhora, ofereix oportunitats d'internacionalització sense necessitat de mobilitat física ni grans recursos econòmics.

Una de les particularitats més rellevants de la metodologia COIL és que ofereix una via d'internacionalització alternativa als models tradicionals basats en la mobilitat física (Beelen i Doscher, 2023; Gelashvili i Blanco, 2025; Rubin i Guth, 2015). Si bé els programes d'intercanvi continuen essent una peça clau de l'estratègia internacional de les universitats, el COIL aporta elements diferenciadors que el converteixen en una eina complementària i, en molts casos, més inclusiva.

Els avantatges principals del COIL respecte d'altres estratègies d'internacionalització són els següents:

- 1. Accessibilitat i inclusió.** No requereix desplaçaments físics, cosa que permet la participació de tot l'estudiantat, inclosos els qui, per motius econòmics, familiars o logístics, no poden fer una estada a l'estranger.
- 2. Sostenibilitat.** Redueix l'impacte ambiental associat als viatges internacionals i contribueix a una internacionalització més responsable.
- 3. Flexibilitat i adaptabilitat.** Es pot integrar en assignatures ja existents, amb durades i intensitats variables, sense necessitat de reformular completament els plans d'estudi.

4. Internacionalització del currículum. A diferència de la mobilitat física, que sol afectar un nombre limitat d'estudiants, el COIL internacionalitza directament les activitats curriculars de l'aula, de manera que arriba a una major part de l'estudiantat.

5. Enriquiment intercultural immediat. Posa l'estudiantat en contacte directe amb col·legues d'altres contextos des del primer moment, fet que genera experiències de col·laboració intercultural sense esperar a un període de mobilitat formal.

6. Foment de la cooperació docent. Afavoreix la creació de xarxes acadèmiques estables i la col·laboració entre professorat de diverses institucions, aspecte que sovint no és l'objectiu central dels programes de mobilitat.

En conjunt, el COIL no substitueix altres iniciatives d'internacionalització, sinó que les complementa i enriqueix. Representa una estratègia més democràtica, àgil i sostenible per obrir les aules universitàries al món, assegurant que la dimensió internacional no sigui un privilegi de pocs, sinó una experiència compartida per tota la comunitat educativa.

A més de la seva dimensió internacional, el COIL s'ha consolidat també com un mecanisme potent d'innovació pedagògica. El seu plantejament trenca amb els models transmissius i promou noves maneres de concebre l'aprenentatge, basades en la col·laboració, la interdisciplinarietat i l'ús creatiu de la tecnologia.

Els avantatges i les característiques principals del COIL com a metodologia innovadora són els següents:

- **Aprenentatge actiu i centrat en l'estudiantat.** L'estudiant deixa de ser receptor passiu de coneixements i es converteix en protagonista d'un procés col·laboratiu i experiencial.
- **Integració de tecnologia educativa.** Utilitza eines digitals de comunicació i treball compartit (plataformes síncrones i asíncrones, gestors de projectes i entorns virtuals), no com a suport, sinó com a base del procés d'aprenentatge.
- **Treball col·laboratiu i interdisciplinari.** Impulsa la creació d'equips internacionals on conflueixen perfils, disciplines i perspectives diverses, fet que enriqueix la resolució de problemes i la generació de coneixement.
- **Docència compartida.** El professorat actua com a codissenjador i cofacilitador juntament amb col·legues d'altres institucions, la qual cosa amplia les mirades pedagògiques i promou l'intercanvi professional.
- **Foment de competències transversals.** Afavoreix el desenvolupament d'habilitats clau per al segle XXI, com la comunicació intercultural, la gestió de projectes, la creativitat i el pensament crític.

- **Metodologia flexible i escalable.** Es pot adaptar a contextos molt diversos (assignatures obligatòries o optatives, cursos curts o semestres complets) i a diferents àrees de coneixement.
- **Orientació a la resolució de reptes reals.** Sovint es treballa a partir de projectes o casos vinculats a problemàtiques socials, culturals o professionals, cosa que enllaça l'aprenentatge amb la realitat.

En definitiva, el COIL obre la porta a repensar la docència universitària en clau innovadora, tot integrant la dimensió digital, la internacional i la competencial dins d'un mateix marc pedagògic.

Una de les fortaleeses del COIL és la seva capacitat per integrar-se amb altres enfocaments pedagògics (Rubin, 2017). Més que una metodologia tancada, es tracta d'un marc flexible que admet la combinació amb estratègies docents diverses, en potencia l'eficàcia i s'adapta a les necessitats de cada context educatiu.

A continuació, es presenten les metodologies amb les quals el COIL es pot combinar:

- **Aprenentatge basat en projectes (ABP).** El COIL s'adapta de manera natural a dinàmiques de treball per projectes, ja que els equips internacionals desenvolupen solucions compartides davant reptes concrets.
- **Aprenentatge col·laboratiu i cooperatiu.** La dimensió intercultural aporta un valor afegit a les metodologies col·laboratives, ja que enriqueix la interacció amb perspectives diverses.
- **Aprenentatge actiu i experiencial.** El COIL situa l'estudiant en situacions reals de diàleg i cooperació, en què l'«aprendre fent» és el motor principal del procés educatiu.
- **Ludificació i eines digitals interactives.** L'ús d'eines digitals (qüestionaris, fòrums o plataformes de cocreació) es pot combinar amb dinàmiques lúdiques per afavorir la motivació i la implicació de l'estudiantat.
- **Aprenentatge reflexiu i autoavaluació.** L'experiència intercultural convida a integrar metodologies com el diari reflexiu, el portafolis o les activitats d'autoavaluació, que permeten prendre consciència dels propis aprenentatges.
- **Aprenentatge amb models híbrids.** El COIL encaixa fàcilment en entorns híbrids o invertits, com ara l'aprenentatge combinat (*blended learning*) o l'aula invertida (*flipped classroom*), en què les activitats asincròniques de preparació es complementen amb sessions síncrones de debat i col·laboració internacional.

En conjunt, el COIL no es planteja com una metodologia excloent, sinó com un marc transversal i adaptable que multiplica el potencial d'altres enfocaments docents. Aquesta flexibilitat el converteix en una estratègia especialment valuosa per al professorat que vol innovar progressivament sense renunciar a les pràctiques que ja li són familiars.

El COIL representa una oportunitat única per al professorat. En primer lloc, perquè permet actualitzar les pròpies pràctiques docents i situar-les en sintonia amb les demandes d'una educació superior global i digitalitzada. En segon lloc, perquè ofereix un espai de creixement professional i de creació de vincles acadèmics que es poden prolongar més enllà del projecte concret. I, finalment, perquè dota la docència d'una dimensió internacional i intercultural que, de manera accessible i sostenible, enriqueix tant la trajectòria del docent com l'experiència formativa de l'estudiantat.

Les principals aportacions del COIL es poden sintetitzar en tres grans blocs:

1. Innovació docent i internacionalització del currículum. El COIL permet repensar les pràctiques docents tradicionals i incorporar-hi estratègies més flexibles i inclusives. La codocència entre professorat de diferents països afavoreix la creació d'activitats compartides i la introducció d'una visió transnacional en les disciplines. Això es tradueix en una internacionalització del currículum accessible a tot l'estudiantat, independentment de la seva capacitat de desplaçar-se.

2. Desenvolupament de competències en estudiants i docents. La metodologia COIL afavoreix la millora d'habilitats que són centrals en l'educació superior actual:

- Competències interculturals, a través del contacte amb realitats diverses i de la mediació cultural.
- Competències digitals, mitjançant l'ús d'eines de comunicació i col·laboració en línia.
- Competències transversals com la resolució de problemes, la comunicació efectiva i el treball en equip en contextos multiculturals.

Aquest procés transforma el paper del docent, que passa de transmetre coneixements a dinamitzar i acompanyar equips internacionals, assumint també tasques de mediació i supervisió.

3. Impacte en la cooperació acadèmica. El COIL no només beneficia l'estudiantat, sinó que també enforteix la col·laboració entre el professorat i les institucions. L'experiència compartida pot derivar en xarxes de treball estables, projectes interdisciplinaris i iniciatives de recerca vinculades a la innovació docent i a la internacionalització.

En síntesi, la metodologia COIL ofereix al professorat una via per integrar la dimensió internacional en la seva pràctica diària, alhora que impulsa la renovació pedagògica i contribueix al desenvolupament d'una comunitat acadèmica global.

Passos a seguir per plantejar un COIL exemplar

Passos previs al COIL

La decisió de dur a terme un curs COIL és determinada per l'èxit en el procés previ de disseny i preparació de l'activitat i la coordinació amb tots els agents que intervenen. Sobretot, cal una planificació conjunta amb el professorat internacional amb el qual es durà a terme l'activitat COIL.

A continuació definim els diferents passos que cal seguir abans d'implementar l'activitat:

1. Definir l'objectiu del COIL i com encaixa en el temari de l'assignatura. Aquesta primera aproximació pot ser àmplia i pot variar, però sí que s'ha de trobar el sentit de per què ens interessa elaborar un COIL en una assignatura en concret i amb quins estudiants. Cal respondre a la pregunta de «Quina finalitat té un COIL per l'assignatura que imparteixo?»

Per exemple, en el cas d'una assignatura sobre serveis socials comparats, el COIL pot aportar la visió, els recursos socials i les estratègies professionals d'altres països, països amb diferents estats de benestar al nostre i amb altres polítiques socials i organització territorial. El COIL pot mostrar una aproximació diferent a la realitat social davant de reptes socials i complexitats socials i econòmiques.

2. Identificar el professorat soci per a la col·laboració. Un cop definit l'objectiu general i confirmada la pertinència d'incorporar una activitat COIL, el pas següent és buscar el professorat ('soci') amb qui col·laborar o donar resposta a possibles propostes. En la majoria dels casos és el mateix professorat qui es posa en contacte amb xarxes (*networking*) de professorat interessat en el COIL (per exemple, COIL Connect).¹

Aquí és clau i decisiu el suport tècnic de la universitat en el tema d'internacionalització. Des dels recursos educatius o els centres d'internacionalització de la pròpia universitat es fomenta aquest tipus d'iniciatives i s'hi dona suport. Això proporciona recursos i orienta el professorat en

1 <https://coilconnect.org>

aquests cercles internacionals. Altres maneres de trobar contactes és a partir de les xarxes d'investigadors i professionals que tingui cada docent. També les xarxes d'universitats on estigui la pròpia institució pot ser un espai per fer propostes i trobar sinergies de col·laboració.

Es pot fer el COIL a dues bandes o a tres, fins i tot amb quatre països diferents, per bé que, com més s'amplia el nombre de socis, més complexitat s'afegeix al projecte. Ens pot interessar pel fet de poder fer participar més alumnat en el programa. Un repte afegit és tenir prou estudiants en cada país per dur a terme el COIL.

3. Dissenyar l'activitat de manera conjunta. Un cop s'ha trobat la sinergia amb professorat que està interessat a dur a terme un COIL d'una mateixa disciplina o similar, ve el moment de dissenyar l'activitat de manera conjunta tot el professorat, per tal que encaixi en ambdues assignatures. L'activitat ha de ser la mateixa. Cal dissenyar una activitat que permeti treballar conjuntament i que englobi els coneixements que ambdues assignatures tenim com a objectiu del programa. La iniciativa pot venir perfectament d'una de les parts i adaptar-se plenament o pot proporcionar una retroalimentació entre professorat, o bé es pot elaborar una proposta conjunta des de l'inici.

4. Planificar i temporalitzar. Com a darrer punt en aquesta fase prèvia tenim la planificació i temporalització de l'assignatura. Tot i que sembli que aquest pas pot ser menor, és un element clau per l'èxit de l'activitat. Cal una bona planificació dels passos a seguir, els quals exposarem a continuació. Sobretot, en la calendarització cal fer atenció als diferents calendaris de cada país, vigilar amb possibles festivitats. Per exemple, en el cas de la setmana del Dia d'Acció de Gràcies americà. Cal respectar les festivitats i també tenir en compte els diferents fusos horaris per poder establir algunes trobades sincròniques, com veurem més endavant.

Així doncs, convé evitar possibles encavalcaments amb altres activitats i buscar un espai de temps, en tots els països participants, en què l'estudiantat es pugui trobar sincrònicament i, si no, també un espai on es pugui treballar encara que sigui asincrònicament. És clau combinar aquesta diversitat de calendaris i de dies festius amb respecte a la diversitat i garantint l'eficiència de les sessions. Per tant, és primordial garantir una bona calendarització prèvia al desenvolupament del COIL per evitar possibles dificultats que es poden evitar d'antuvi. També és important veure si les assignatures coincideixen en alguna sessió en el mateix horari per afavorir la participació i facilitar-la.

5. Elaborar els grups de treball. Un altre punt crucial és l'elaboració dels grups i plantejar l'activitat com a obligatòria o voluntària. En cas que hi hagi prou estudiants, es recomanaria que la participació en el

COIL fos voluntària i que s'elaboressin dos itineraris per curs: un COIL i un altre no-COIL. La participació voluntària afavoreix la motivació dels estudiants en l'activitat i evita l'estrès o desinterès per part de l'estudiantat. En el cas de participar tres països, s'aconsellaria fer grups on estiguin representades les tres nacionalitats, en la mesura del possible, fet que permet afavorir la interculturalitat i el treball en grups internacionals. Això repercutirà positivament en les competències de l'estudiantat en l'àmbit de la comunicació intercultural.

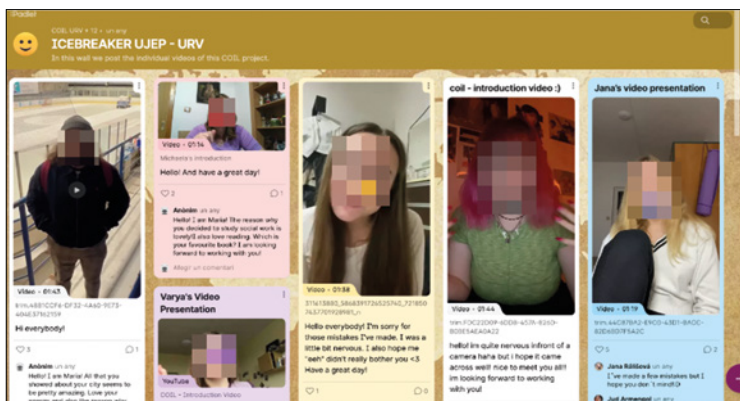
En resum, un cop ja tenim l'activitat dissenyada, hem de pautar la calendarització en diferents sessions, on també hem de veure possibles metodologies o recursos pedagògics que caldrà utilitzar, com ara eines tecnològiques. Un exemple podria ser que les sessions fossin una a dues per setmana i amb una duració d'un mes o un mes i mig. (Al capítol 6 trobareu diversos exemples de COILs desenvolupats a diverses de les universitats participants. Ara, simplement, us exposem un esquema breu del contingut i la temporalització de les sessions).

A continuació, mostrem un breu esquema dels punts a seguir en l'activitat:

1. Opening plenary session: sessió plenària amb cada classe de cada universitat, en què el professorat es presenta i explica l'activitat que s'haurà de fer (una sessió).

2. Icebreaker activity: l'estudiantat ha preparat vídeos de com a màxim 2 minuts en què es presenta, amb el seu nom, el curs, la universitat, els interessos professionals i les aficions o hobbies (una sessió, que pot ser sincrònica o asincrònica).

Figura 1. Captura de pantalla de l'icebreaker activity

Nota: Extret de la sessió inicial de trobada i presentació dels estudiants (Icebreaker session) de projecte COIL amb estudiants de la URV de 4t de Treball Social i de la universitat Txeca de UJEP. Font: Blanca Deusdad.

3. Collaborative activity: es tracta de paucar les sessions mínimes en què els estudiants es trobaran per fer l'activitat. És important que hi hagi sessions síncrones, si pot ser en el mateix horari. Sobretot si hi ha fusos horaris diferents, cal comentar aquest fet als estudiants des del principi per tal que el tinguin en compte per trobar-se.

És important facilitar-los una franja horària i un espai on es puguin trobar. Els estudiants també poden realitzar trobades de treball de forma autònoma. És aconsellable que algunes de les trobades sorgeixin a iniciativa de l'estudiantat perquè aprenguin a coordinar-se i a planificar el treball en equip. En cas d'horaris molt diferents, per exemple d'estudiants nord-americans o llatinoamericans, poden trobar altres mecanismes asíncrons de trobada, com ara l'ús de missatges via WhatsApp.

4. Final plenary session: aquesta sessió és convenient que es planifiqui síncrona per fer un balanç de l'activitat per part de tots els participants: aspectes positius, aprenentatges i tot el que ha aportat el COIL. També permet incidir en els reptes i les possibles millores en el futur o mencionar aspectes que han trobat a faltar. Per concloure, és aconsellable fer una petita «festa de comiat» en línia amb alguna activitat simpàtica, com ara amb música, dibuixos o copes alçades, entre altres opcions que cada classe prepari.

En definitiva, el fet de plantejar un COIL o intercanvi virtual requereix un seguit de passos necessaris per assegurar que les activitats s'executen de manera òptima. Aquests passos previs inclouen aspectes com la reflexió sobre els objectius d'aprenentatge i la calendarització, així com formes de plantejar la proposta a col·laboradors potencials.

En primer lloc, abans de plantejar una proposta de COIL o intercanvi virtual és important que cada docent reflexioni sobre els objectius de l'assignatura on té previst aplicar el COIL o l'intercanvi virtual, així com els principals continguts que cal tractar i els objectius d'aprenentatge. Definir aquests aspectes és decisiu per poder modelar una activitat que pugui ser compartida i rellevant per a l'estudiantat de diferents universitats i, si s'escau, de diferents disciplines o àrees de coneixement.

Atès que el COIL o intercanvi virtual s'acostuma a materialitzar amb l'execució d'un treball o projecte conjunt realitzat per estudiants de diferents universitats i diferents països, és necessari detallar en un document base alguns aspectes clau en el desenvolupament del projecte. Concretament, es recomana crear un manual d'acollida o un document informatiu per a futurs estudiants del COIL.

Aquest document pot servir per plantejar la proposta de COIL o intercanvi virtual a la persona o entitat amb qui es pretén establir una activitat conjunta. En aquest arxiu es pot mostrar informació rellevant que ajudi cada docent a entendre la proposta i delimitar els requisits de

participació en el programa i els fets rellevants que cal conèixer. En aquest document, es recomana incloure una descripció dels aspectes següents: quines tasques es preveuen dur a terme, una calendarització estimada per a cada activitat, quins criteris se seguiran per avaluar les activitats, quins recursos poden ser útils per desenvolupar el treball, els objectius d'aprenentatge específics per a cada col·lectiu de participants i les normes de participació en el projecte.

Tot i que aquestes dades poden variar segons el tipus de COIL o intercanvi virtual, aquest manual és un recurs útil per presentar la proposta a la universitat amb qui es pretén col·laborar, i un cop acceptat i validat entre el personal docent del COIL o intercanvi virtual, mostrar una versió adreçada a estudiants que hi participin.

La redacció d'aquest document permet definir els objectius del projecte, establir expectatives sobre la col·laboració, mostrar els supòsits establerts i definir un calendari de treball que permeti entendre a totes les persones implicades què implica formar part de la col·laboració COIL o d'intercanvi virtual.

Tanmateix, és important que aquest document exposi les pautes i les dinàmiques esperades de funcionament de cada grup i els casos en què els docents intervindran en la gestió d'incidències. Tot i que aquests supòsits rarament tenen lloc, el fet que constin per escrit aporta garanties a la col·laboració.

Passos durant el COIL

La implementació d'un projecte COIL requereix una planificació acurada i una execució dinàmica, en què la comunicació, la coordinació i l'acompanyament docent esdevenen clau per garantir l'èxit de l'experiència. Aquest tipus de col·laboració internacional virtual no només implica la connexió entre estudiants de diferents països, sinó també una planificació pedagògica rigorosa, una orientació activa per part del professorat i una atenció constant a les dinàmiques interculturals. Durant el desenvolupament d'un projecte COIL és essencial seguir una sèrie de passos que assegurin una experiència d'aprenentatge significativa, inclusiva i ben coordinada.

Un dels aspectes més rellevants és la **comunicació** dins dels equips i entre el professorat i l'estudiantat. En un entorn virtual i multicultural, els estudiants han de gestionar diferències lingüístiques, culturals i de fus horari. En aquest context, el rol del docent adquireix una dimensió ampliada que va més enllà de la transmissió de coneixements, ja que implica també la dinamització del treball col·laboratiu, la mediació intercultural

i la supervisió activa del procés. El professorat ha d'establir normes clares de participació i fomentar una cultura de comunicació oberta i empàtica. Això inclou també la creació d'un entorn de treball cooperatiu i respectuós, especialment quan es tracta d'equips internacionals i multiculturals.

La **mediació intercultural** esdevé una eina essencial per gestionar les diferències culturals i lingüístiques i transformar-les en oportunitats d'aprenentatge significatiu. Aquesta necessitat ha estat documentada en experiències pràctiques com ara la de Marcillo-Gómez i Desilus (2016), que mostren la importància de la preparació prèvia per tal que l'alumnat pugui interactuar amb iguals d'altres països, conegui noves realitats culturals i desenvolupi una comprensió més profunda de les diferències i similituds entre contextos. Malgrat els reptes, aquesta pedagogia innovadora genera beneficis significatius per a l'aprenentatge intercultural. De manera complementària, la guia de la Hong Kong Polytechnic University (2025) recomana oferir formació en sensibilitat intercultural tant a l'estudiantat com al professorat i documentar les experiències per contribuir a la millora contínua i a la difusió de bones pràctiques.

La tria dels **canals de comunicació** més adients per a cada projecte és una altra decisió estratègica que cal prendre amb cura. S'han de considerar factors com la disponibilitat tecnològica, la familiaritat amb les eines digitals, la diferència horària i les preferències dels participants. Plataformes com Zoom, Padlet, Kahoot o Moodle poden facilitar la comunicació sincrònica i asincrònica, però és indispensable que el seu ús estigui alineat amb els objectius pedagògics i amb les necessitats dels equips (URV COIL, 2025). Els docents han de guiar els estudiants en la selecció i l'ús d'aquestes eines i establir protocols clars per a la interacció i la gestió de tasques. Segons Naicker et al. (2022), la tecnologia i la connectivitat poden representar barreres importants, especialment en contextos amb desigualtats socioeconòmiques.

L'**acompanyament i la supervisió dels equips** per part del professorat han de ser constants, proactius i flexibles. És important fer un seguiment regular del progrés dels equips, detectar dificultats i oferir orientació acadèmica i emocional quan calgui. Aquest acompanyament pot incloure rúbriques, diaris de treball, reunions de revisió, espais de reflexió, tutories i revisions de tasques. La retroalimentació ha de ser personalitzada, constructiva i orientada a la millora, tant en l'àmbit acadèmic com en el desenvolupament de competències transversals. A més, cal tenir en compte la gestió emocional i la resolució de conflictes derivats de les dinàmiques d'equip, especialment quan hi ha desequilibris de participació o diferències de nivell acadèmic.

La fase d'execució del projecte inclou la posada en pràctica de les **activitats col·laboratives planificades**. Aquestes requereixen una bona gestió del temps, capacitat de treball en equip i habilitats per resoldre problemes. Segons Membrillo-Hernández et al. (2023), una estructura eficaç pot incloure una fase inicial d'*icebreaker*, el desenvolupament del repte o activitat col·laborativa i una reflexió final. Aquesta metodologia permet als estudiants aplicar coneixements en contextos reals i desenvolupar competències globals com ara el pensament crític, la presa de decisions i la comunicació efectiva. La guia de la Hong Kong Polytechnic University (2025) proposa també utilitzar tècniques d'aprenentatge actiu i promoure un entorn inclusiu que reconegui diferents estils de comunicació i nivells de competència digital.

Figura 2. Activitats de la metodologia COIL

Nota: Extret de «Global shared learning classroom model: A pedagogical strategy for sustainable competencies development in higher education», de Membrillo-Hernández et al., 2023.

La **coordinació entre el professorat** de les institucions participants és un altre pilar fonamental. Aquesta ha de ser sostinguda al llarg de tot el projecte i ha d'incloure la planificació conjunta de les activitats, l'establiment de criteris d'avaluació compartits, la definició clara de rols i responsabilitats i la

resolució conjunta de possibles incidències. Les reunions periòdiques entre docents permeten ajustar la planificació, compartir impressions i garantir la coherència pedagògica. La comunicació entre professorat i estudiantat, dins i fora de l'horari de classe, ha de ser fluida i estructurada, i es pot veure afavorida per l'ús de plataformes compartides.

Pel que fa al **seguiment i l'avaluació**, aquests s'han de concebre com un procés integral que valori tant el producte final com el procés de treball. Es recomana utilitzar instruments diversos com ara rúbriques, portafolis, presentacions orals, informes reflexius i coavaluacions, que permetin captar la complexitat de l'experiència i valorar-ne l'impacte en termes d'aprenentatge i desenvolupament personal. Swan et al. (2006, citat a Membrillo-Hernández et al., 2023) proposen tres categories per avaluar l'aprenentatge en contextos COIL: la discussió col·laborativa, el treball en petits grups i el disseny col·laboratiu d'avaluacions. La guia de la Hong Kong Polytechnic University (2025) insisteix també en la necessitat d'avaluar les **competències interculturals** mitjançant activitats de reflexió estructurada i autoavaluació. El seguiment ha de ser sistemàtic i basat en indicadors clars que permetin mesurar el progrés dels equips i prendre decisions informades per a la millora contínua.

Finalment, la **supervisió docent** ha de garantir la qualitat del projecte i el benestar dels participants. Aquesta supervisió ha de ser entesa com un procés actiu i reflexiu que integri la mediació intercultural i interpersonal per prevenir i resoldre conflictes, afavorir la cohesió dels equips i promoure un entorn d'aprenentatge segur i enriquidor. L'experiència del *Global shared learning classroom* demostra que aquest acompanyament pot reforçar competències com la perspectiva global, el pensament crític, l'ètica en la presa de decisions, la comunicació efectiva i la col·laboració en entorns virtuals interculturals (Membrillo-Hernández et al., 2023). La preparació prèvia en competències digitals i interculturals esdevé clau per garantir una experiència COIL enriquidora i equitativa (Naicker et al., 2022).

Passos després del COIL

Com s'ha comentat, el desenvolupament de projectes COIL es fonamenta en el desenvolupament d'un projecte grupal en què participen estudiants de diverses regions. El COIL representa una oportunitat per potenciar les competències interculturals de l'estudiantat (Hackett et al., 2023) i permet afavorir la internacionalització dels centres d'educació superior (Borgen, 2022).

Cada projecte COIL acostuma a estar orientat a la creació d'una o diverses propostes que compleixin amb els requisits establerts pels docents de les diverses universitats implicades (Gray et al., 2021). Mitjançant aquest

projecte, es pretén fomentar el desenvolupament del treball conjunt per part d'un grup d'estudiants de diferents disciplines i de diversos països. A través d'aquestes col·laboracions entre universitats es pretén que, mitjançant la col·laboració en un projecte transversal i utilitzant en molts casos un idioma que no és el propi, com per exemple l'anglès o l'espanyol, tot l'estudiantat pugui posar en pràctica els coneixements de l'assignatura, al mateix temps que aprengui aspectes relacionats amb el diàleg intercultural i l'àrea de coneixement de l'estudiantat de l'altra universitat participant.

Pel que fa a les diverses etapes del COIL, un dels moments culminants en la majoria d'aquests projectes és la presentació del projecte grupal. El pas previ al tancament d'un COIL consisteix a presentar de manera grupal cadascun dels projectes desenvolupats, mostrant de quina manera s'han resolt els reptes plantejats i com s'han abordat els requisits establerts a l'inici de la col·laboració. L'acte de presentació final dels projectes, que es fa telemàticament, permet que cada grup de treball pugui donar a conèixer la proposta ideada, argumentar els punts forts del projecte i debatre amb la resta d'estudiants les solucions desenvolupades. En funció del tipus de COIL, l'equip docent pot demanar que cada estudiant plantegi una reflexió, sigui en format escrit, audiovisual o gràfic, amb les principals reflexions i aprenentatges derivats de la col·laboració i del mateix treball grupal.

Aquesta part permet que cada estudiant pugui reflexionar sobre els aspectes que considera que han estat més destacables de la seva experiència vinculada al COIL i en quina mesura aquesta col·laboració ha contribuït a entendre la cultura, l'objecte d'estudi i els procediments de treball de les persones amb qui cada estudiant ha col·laborat.

L'última part del COIL acostuma a incloure una reunió de tancament que comporta la participació activa de l'estudiantat. Aquesta trobada digital està pensada com a cloenda de l'activitat i serveix per agrair la participació i la implicació de l'estudiantat en el procés del COIL. Aquesta sessió final es pot centrar en comentar aspectes de la cultura i les tradicions de cada territori, la gastronomia i els aspectes que afavoreixen el diàleg intercultural entre les persones participants.

Tot seguit, un cop el projecte ha conclòs, els docents acostumen a demanar a l'estudiantat participant que ompli un formulari, que responen de forma completament anònima i voluntària, per tal de comprendre, per mitjà de variables quantitatives i aspectes qualitatius, quina valoració global fan de l'activitat COIL i aspectes vinculats a l'organització de les sessions, aspectes que consideren que han estat els més positius, els més negatius, així com possibles propostes de millora per tal de poder continuar millorant cadascun dels COILs organitzats. Aquesta part és decisiva per als docents, ja que permet recollir dades de manera agregada,

identificar tendències o possibles vies per refinar el plantejament de les activitats COIL i, conseqüentment, detectar quins canvis es poden aplicar per tal de seguir-ne millorant el plantejament i l'execució.

La informació obtinguda, un cop tractada i analitzada, resulta valuosa per tal de detectar possibles punts de millora i integrar possibles innovacions en els projectes COIL. Això permet plantejar noves formes de col·laboració i aprenentatge en el marc de les activitats COIL. En el capítol 5, ens endinsarem en els instruments emprats per recollir i analitzar les percepcions de l'estudiantat vinculades a les activitats COIL.

A grans trets, cada COIL representa una oportunitat d'aprenentatge, tant per als docents com per a l'estudiantat, ja que permet crear contextos d'aprenentatge que afavoreixen el treball en grup i interdisciplinari i el diàleg intercultural. Alhora, permet que les persones participants prenguin consciència sobre la rellevància d'aspectes clau en el terreny professional, com ara la proactivitat, l'empatia, la comunicació constructiva, el domini de llengües en un context laboral —com ara l'anglès—, la tolerància, la capacitat de treball en equip i el domini d'eines i recursos digitals.

Conclusions i recomanacions per a institucions que vulguin iniciar-se en el COIL

La metodologia COIL s'ha consolidat com una estratègia pedagògica que combina la internacionalització, la innovació docent i el desenvolupament de competències transversals. La seva flexibilitat i adaptabilitat la converteixen en una eina idònia per a les universitats que volen impulsar processos d'internacionalització més inclusius, sostenibles i accessibles. El COIL representa una oportunitat per repensar la docència en clau interdisciplinària, ja que connecta assignatures, contextos i realitats culturals diverses dins d'un mateix marc formatiu.

El COIL no és exclusiu d'una àrea acadèmica determinada. La seva naturalesa transversal permet aplicar-lo tant en disciplines de caràcter tècnic com humanístic, social o artístic. Aquesta versatilitat facilita que cada institució pugui adaptar la metodologia a les necessitats específiques del seu currículum, tot integrant projectes que combinin perspectives diverses. L'experiència demostra que l'enriquiment és especialment notable quan s'apliquen enfocaments interdisciplinaris, ja que l'estudiantat adquireix una visió més global i crítica dels reptes plantejats.

Més que una metodologia tancada, el COIL actua com un marc flexible i complementari. Es pot integrar amb metodologies consolidades com

l'aprenentatge basat en projectes, l'aula invertida, la ludificació o el treball col·laboratiu. Aquesta capacitat de combinar-se amb altres enfocaments multiplica el seu potencial i ofereix al professorat la possibilitat d'innovar progressivament, sense abandonar pràctiques ja establertes. El resultat és una docència més dinàmica, centrada en l'estudiant i orientada a la resolució de reptes reals.

Les tendències actuals apunten cap a un escenari en què la internacionalització virtual esdevindrà una part estructural de l'educació superior. El desenvolupament de tecnologies immersives (realitat augmentada i realitat virtual), la creació de comunitats d'aprenentatge transnacionals i la consolidació de xarxes acadèmiques globals obren noves oportunitats per expandir el model COIL. A més, la vinculació del COIL amb els objectius de sostenibilitat i inclusió social reforça la seva rellevància com a estratègia educativa de futur. En aquest escenari, es preveu que la col·laboració interdisciplinària i intercultural esdevingui un element estructural del currículum, que promou noves formes d'aprenentatge col·laboratiu que transcendeixin les fronteres físiques i institucionals.

Per implementar amb èxit un projecte COIL, les institucions han de tenir en compte diversos aspectes clau:

1. Planificació estratègica. És fonamental situar el COIL dins de les polítiques institucionals d'internacionalització i innovació docent, assegurant recursos mínims i reconeixement formal.

2. Selecció i formació del professorat. Els docents han de rebre suport i capacitació en competències digitals i interculturals per exercir rols de mediació i acompanyament.

3. Suport tecnològic adequat. Cal garantir l'accés a eines digitals fiables i inclusives que facilitin la comunicació i el treball col·laboratiu.

4. Motivació i implicació de l'estudiantat. És recomanable oferir una introducció clara als objectius del COIL, explicitar-ne els beneficis i fomentar la participació activa.

5. Seguiment i avaluació continuada. Cal establir mecanismes d'avaluació tant del procés com dels resultats, incloent-hi instruments que recullin l'impacte en termes d'aprenentatge, competències i satisfacció.

6. Escalabilitat i sostenibilitat. Convé començar amb experiències pilot a petita escala que poden facilitar la posterior ampliació a més assignatures, disciplines i col·laboracions internacionals.

El COIL constitueix una oportunitat privilegiada per a les universitats que volen democratitzar la internacionalització i, alhora, promoure pràctiques docents innovadores. La seva essència interdisciplinària i flexible el converteix en un instrument adaptable a múltiples contextos acadèmics i, a més, fomenta la creació de xarxes internacionals de col·laboració.

El COIL no només s'ha d'entendre com una metodologia concreta, sinó com un marc teòric i pràctic que permet repensar la docència universitària. Les seves implicacions van més enllà de la simple internacionalització virtual: apunten a la importància d'incorporar una perspectiva interdisciplinària, establir estratègies sòlides de planificació i seguiment, fomentar la motivació de l'estudiantat i afavorir la combinació amb altres metodologies per enriquir el procés d'aprenentatge.

Ahora, les experiències COIL generen recomanacions valuoses per al disseny pedagògic i institucional, ja que ofereixen eines per superar les limitacions dels models tradicionals i avançar cap a una educació més oberta, inclusiva i global. Així, el COIL esdevé un catalitzador que convida a anar més enllà del mètode en si mateix; proposa una nova manera d'entendre la internacionalització, la innovació docent i la formació universitària del segle XXI.

En conjunt, la metodologia COIL va més enllà d'una tècnica puntual: és un catalitzador de canvi que convida les institucions a repensar el paper de la universitat en un món cada cop més interconnectat. Apostar pel COIL significa apostar per una educació més oberta, participativa i alineada amb els reptes globals del segle XXI.

Referències

- Beelen, J. i Doscher, S. (2023). Situating COIL virtual exchange within concepts of internationalization. Dins J. Rubin i S. Guth (Eds.), *The guide to COIL virtual exchange: Implementing, growing, and sustaining collaborative online international learning* (pp. 32-54). Taylor i Francis.
- Borger, J. G. (2022). Getting to the core of collaborative online international learning (COIL). *Frontiers in Education*, 7, 987289.
- Cardoso, C., Duarte, C. C., Silva, E. J. R. i Fardilha, M. (2024). Collaborative online international learning (COIL): An engaging strategy for narrowing learning distances between two continents. *Turkish Journal of Biochemistry*, 49(6), 825-832. <https://doi.org/10.1515/tjb-2023-0039>
- Crawford, J., Butler-Henderson, K., Rudolph, J., Malkawi, B., Glowatz, M., Burton, R., Magni, P. A. i Lam, S. (2020). COVID-19: 20 countries' higher education intra-period digital pedagogy responses. *Journal of Applied Learning i Teaching*, 3(1), 1-20.
- Cress, U., Rosé, C., Wise, A. F. i Oshima, J. (2021). *International handbook of computer-supported collaborative learning*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-65291-3>

- Dillenbourg, P. (1999). What do you mean by «collaborative learning»? Dins P. Dillenbourg (Ed.), *Collaborative learning* (pp. 1-19). Elsevier.
- Dillenbourg, P., Järvelä, S. i Fischer, F. (2009). The evolution of research on computer supported collaborative learning: From design to orchestration. Dins N. Balacheff, S. Ludvigsen i T. de Jong (Eds.), *Technology-enhanced learning: Principles and products* (pp. 3-19). Springer.
- Gelashvili, M. i Blanco, G. (2025). COIL as a way to enhance internationalization—Balancing evidence and proliferation. *International Dimensions and Trends in Higher Education in Troubled Times*, 400.
- Gokcora, D. (2021). Benefits of collaborative online international learning projects. *Academia Letters*. <https://doi.org/10.20935/AL202>
- Graham, C. R. i Misanchuk, M. (2004). Computer-mediated learning groups: Benefits and challenges to using groupwork in online learning environments. Dins T. Anderson i F. Elloumi (Eds.), *Theory and practice of online learning* (pp. 177-190). Athabasca University Press.
- Granato, S. i Schnepf, S. V. (2024). Why are lower socioeconomic background students underrepresented in Erasmus? A focus on the selection into mobility and degree course organization. *Studies in Higher Education*, 50(3), 638-652. <https://doi.org/10.1080/03075079.2024.2349963>
- Gray, M. I., Asojo, A., Lindgren, J., Nolan, D. i Nowak, A. V. (2021). COIL: A global experience for everyone. *Journal of Higher Education Theory and Practice*, 21(4). <https://doi.org/10.33423/jhetp.v21i4.4209>
- Hackett, S., Dawson, M., Janssen, J. et al. (2024). Defining collaborative online international learning (COIL) and distinguishing it from virtual exchange. *TechTrends*, 68, 1078-1094. <https://doi.org/10.1007/s11528-024-01000-w>
- Hackett, S., Janssen, J., Beach, P., Perreault, M., Beelen, J. i van Tartwijk, J. (2023). The effectiveness of collaborative online international learning (COIL) on intercultural competence development in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1), 5.
- Hong Kong Polytechnic University (PolyU). (2025). A practice guide on COIL (collaborative international online learning). <https://www.polyu.edu.hk/edc/-/media/department/edc/content/explore-a-topic/internationalisation-at-home/a-practice-guide-on-coil-collaborative-international-online-learning.pdf>
- Janssen, J. J. H. M. i Kirschner, P. A. (2020). Applying collaborative cognitive load theory to computer-supported collaborative learning: Towards a research agenda. *Educational Psychology Review*, 32(1), 99-124. <https://doi.org/10.1007/s10648-019-09508-3>

- Jeong, H. i Hmelo-Silver, C. E. (2016). Seven affordances of CSCL technology: How can technology support collaborative learning? *Educational Psychologist*, 51(2), 247-265. <https://doi.org/10.1080/00461520.2016.1158654>
- Johnson, D. W., Johnson, R. T. i Smith, K. A. (2007). The state of cooperative learning in postsecondary and professional settings. *Educational Psychology Review*, 19, 15-29. <https://doi.org/10.1007/s10648-006-9038-8>
- Johnson, D. W. i Johnson, R. T. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational Research*, 38, 365-379. <https://doi.org/10.3102/0013189X09339057>
- Jonassen, D. H. i Kwon, H. I. (2001). Communication patterns in computer mediated versus face-to-face group problem solving. *Educational Technology Research and Development*, 49(1), 35-51. <https://doi.org/10.1007/BF02504993>
- Kalmar, E., Orosz, G., Farkas, D. i Bérdi, M. (2022). The COVID-19 paradox of online collaborative education. When distance brings us closer. *Education and Information Technologies*, 27, 1779-1796. <https://doi.org/10.1007/s10639-022-10753-w>
- Kirschner, P. A. (2001). Using integrated electronic environments for collaborative teaching/learning. *Learning and Instruction*, 10, 1-9. [https://doi.org/10.1016/S0959-4752\(00\)00021-9](https://doi.org/10.1016/S0959-4752(00)00021-9)
- Komljenovic, J., Birch, K., Sellar, S., Bergviken Rensfeldt, A., Deville, J., Eaton, C. i Williamson, B. (2024). Digitalised higher education: Key developments, questions, and concerns. *Discourse: Studies in the Cultural Politics of Education*, 46(2), 276-292. <https://doi.org/10.1080/01596306.2024.2408397>
- Kreijns, K., Kirschner, P. A. i Jochems, W. (2003). Identifying the pitfalls for social interaction in computer-supported collaborative learning environments: A review of the research. *Computers in Human Behavior*, 19, 335-353. [https://doi.org/10.1016/S0747-5632\(02\)00057-2](https://doi.org/10.1016/S0747-5632(02)00057-2)
- Ku, H.-Y., Tseng, H. W. i Akarasriworn, C. (2013). Collaboration factors, teamwork satisfaction, and student attitudes toward online collaborative learning. *Computers in Human Behavior*, 29(3), 922-929. <https://doi.org/10.1016/J.CHB.2012.12.019>
- Kučerová, K. (2023). Benefits and challenges of conducting a collaborative online international learning class (COIL). *International Journal on Studies in Education (IJonSE)*, 5(2).
- Kyndt, E., Raes, E., Lismont, B., Timmers, F., Cascallar, E. i Dochy, F. (2013). A meta-analysis of the effects of face-to-face cooperative learning: Do recent studies falsify or verify earlier findings? *Educational Research Reviews*, 10, 133-149. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2013.02.002>

- Marcillo-Gómez, M. i Desilus, B. (2016). Collaborative online international learning experience in practice: Opportunities and challenges. *Journal of Technology Management i Innovation*, 11(1), 30-35. <https://doi.org/10.4067/S0718-27242016000100005>
- Marsee, M. i Pineda Hoyos, J. E. (2025). Enhancing intercultural skills through a COIL experience. *Profile Issues in Teachers' Professional Development*, 27(1), 31-48.
- Martin-Gomez, S. i Muñoz de Luna, A. B. (2024). The role of social networks in communication in the scientific research community. *Journal of Technology and Science Education*, 14(2), 291-305. <https://doi.org/10.3926/jotse.2361>
- Membrillo-Hernández, J., Cuervo-Bejarano, W. J., Mejía-Manzano, L. A., Caratozzolo, P. i Vázquez-Villegas, P. (2023). Global shared learning classroom model: A pedagogical strategy for sustainable competencies development in higher education. *International Journal of Engineering Pedagogy (iJEP)*, 13(1), 20-33. <https://doi.org/10.3991/ijep.v13i1.36181>
- Naicker, A., Singh, E. i van Genugten, T. (2022). Collaborative online international learning (COIL): Preparedness and experiences of South African students. *Innovations in Education and Teaching International*, 59(5), 499-510. <https://doi.org/10.1080/14703297.2021.1895867>
- Park, H. W. i Thelwall, M. (2006). Web-science communication in the age of globalization. *New Media i Society*, 8(4), 629-650. <https://doi.org/10.1177/1461444806065660>
- Rai, L., Deng, C., Lin, S. i Fan, L. (2023). Massive open online courses and intercultural competence: Analysis of courses fostering soft skills through language learning. *Frontiers in Psychology*, 14, 1219478. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1219478>
- Robson, S. i Wihlborg, M. (2019). Internationalisation of higher education: Impacts, challenges and future possibilities. *European Educational Research Journal*, 18(2), 127-134. <https://doi.org/10.1177/1474904119834779>
- Rubin, J. (2017). Embedding collaborative online international learning (COIL) at higher education institutions. *Internationalisation of Higher Education*, 2, 27-44.
- Rubin, J. i Guth, S. (2015). Collaborative online international learning: An emerging format for internationalizing curricula. Dins S. Guth i F. Helm (Eds.), *Globally networked teaching in the humanities: Theories and practices* (pp. 27-39). Routledge.
- Rubin, J. i Guth, S. (Eds.). (2023). *The guide to COIL virtual exchange: Implementing, growing, and sustaining collaborative online international learning*. Taylor i Francis.

- Scager, K., Boonstra, J., Peeters, T., Vulperhorst, J. i Wiegant, F. (2016). Collaborative learning in higher education: Evoking positive interdependence. *CBE-Life Sciences Education*, 15(4), ar69. <https://doi.org/10.1187/cbe.16-07-0219>
- URV COIL. (2025). *Espai del docent | Collaborative online international learning (COIL)*. Universitat Rovira i Virgili. <https://www.coil.urv.cat/ca/espai-del-docent/>
- Van Leeuwen, A. i Janssen, J. (2019). A systematic review of teacher guidance during collaborative learning in primary and secondary education. *Educational Research Review*, 27, 71-89. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2019.02.001>

3. Disseny de projectes COIL

Miquel Alsina Tarrés (UdG), Ignasi Rodríguez-Roda Layret (UdG),
Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Míriam
Torres Moreno (UVic-UCC), Meritxell Mondejar-Pont (UVic-UCC),
M. Concepció Torres Sabaté (URV), Lino Montoro Moreno (UdG)

Què?

Als graus universitaris, l'elecció de les assignatures és determinant per poder concretar la programació. I, en funció del grau d'afinitat o complementarietat, la docència serà més o menys interdisciplinària. Al mateix temps, el component de la interculturalitat, que és un element essencial en l'aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (COIL) o intercanvi virtual (IV), es pot enfocar de diferents maneres. En el nostre cas, hem experimentat dues opcions: d'una banda, incloure-ho com a element principal a l'activitat de presentació o *icebreaker*/trencagels inicial o, d'altra banda, com alternativa, incorporar la dimensió (inter)cultural com a part essencial de la programació de continguts i activitats formatives. S'ha buscat que a les diferents activitats l'estudiantat hagi comparat la situació al seu país amb la dels companys de l'altra universitat.

Més enllà dels continguts pròpiament acadèmics en l'esfera disciplinària, el COIL també ha estat una molt bona manera de treballar altres competències, com la comunicació (hi havia una exposició final del que s'havia treballat) o la competència en una tercera llengua (si es fa amb països de parla anglesa, per exemple), i també es reforça el treball en equip.

Si el COIL es duu a terme entre assignatures iguals o semblants, és més fàcil arribar a acords del treball que s'ha de desenvolupar. En canvi, quan és entre assignatures diferents però amb competències comunes, es pot articular amb un eix comú, com podrien ser els objectius de desenvolupament sostenible (ODS). A partir d'aquests, s'estudien els procediments que cal seguir tenint en compte la realitat de cada país, i després es comparteixen i es posen en comú. Aquest enfocament va enriquir els grups, ja que permet contrastar mirades molt diferents davant d'un mateix objectiu i, a més, calia arribar a consensos específics per aconseguir-los (també tot un aprenentatge).

En activitats COIL en què s'estableix la relació amb assignatures molt diferents (i es posen en contacte estudiants d'enginyeria, informàtica, arquitectura i infermeria, per exemple), és bo potenciar la part d'internacionalització i intercultural per sobre de la part merament acadèmica. Hem proposat una activitat amb què cada universitat pugui aportar la seva part de competències específiques. La proposta consisteix a elaborar un diagrama de flux d'un procés com ara un plat de cuina tradicional de cada país. A partir d'aquest punt, l'estudiantat ha d'identificar els punts clau de més impacte ambiental, econòmic, de seguretat i de salut, com ara imaginar i repensar aquest plat en el futur, dissenyar els aparells necessaris per desenvolupar-lo i descriure'l, fent servir eines de la intel·ligència artificial.

D'aquesta manera, els alumnes de cada universitat poden treballar competències específiques de la seva matèria, que les han de saber explicar als membres del seu equip que tenen una altra formació i, a més, poden aprendre conceptes nous i complementaris gràcies a l'aportació de la contrapart. D'aquesta manera s'estableix una relació de dependència (ningú ho sap tot) i de benefici mutu (tothom ho ha d'aprendre tot).

En el cas concret d'assignatures de doctorat, en què hi ha pocs exemples de COIL, el disseny i la implementació d'aquesta metodologia docent pot constituir tot un repte. Ara bé, a diferència del que succeeix en una assignatura de grau, on les competències estan clarament definides, a les assignatures de doctorat passa justament el contrari: la seva flexibilitat facilita l'adaptació del COIL.

S'han fet experiències en què es va optar per treballar una habilitat tova (*soft skill*), concretament, la comunicació de la recerca en el si de l'assignatura de doctorat de formació transversal. Aquesta matèria és de gran importància per als estudiants de doctorat, ja que en algun moment de la seva tesi, i també en etapes posteriors, hauran de comunicar la seva recerca. A més, el contingut és prou flexible per poder adaptar-lo a un format COIL.

Qui?

Els participants mínims que requereix un COIL o un intercanvi virtual són un docent per a cada universitat participant i la d'un grup d'estudiants a cada institució, preferentment amb un nombre de participants semblant.

Idealment, els docents implicats poden tenir un coneixement previ i també poden conèixer de primera mà la institució amb la qual es fa l'intercanvi. També pot resultar interessant que els estudiants tinguin informació sobre la institució amb la qual es desenvolupa l'experiència.

En altes situacions, els docents no es coneixien prèviament. En aquests casos, però, s'ha d'establir una bona relació de confiança i col·laboració per poder afrontar tots els reptes que sorgeixen al llarg de l'experiència, tant en la fase de disseny com en la implementació i l'avaluació final. Una via habitual de fer contactes és a partir de llistats que ofereixen les diferents universitats amb assignatures i professorat interessat a implementar activitats COIL.

Encara que el nombre d'estudiants participants sigui reduït —per exemple, entre sis i deu alumnes de cada universitat—, és recomanable organitzar-los en subgrups equilibrats pel que fa la representació de membres de cada institució.

Respecte a l'organització d'estudiants, a les dues assignatures és molt recomanable que les activitats es resolguin en equip. És habitual establir grups internacionals combinats amb un mínim de sis i un màxim de vuit o nou estudiants. Cal tenir en compte, especialment quan l'activitat és voluntària, que algun alumne l'abandoni o no hi dediqui els esforços requerits. Per aquest motiu, convé evitar que el grup es quedi minvat d'efectius o amb representants d'una única universitat.

Quan el nombre d'estudiants no coincideix exactament en les dues assignatures (per exemple, vint d'un país i trenta de l'altre), els grups es poden configurar amb una distribució de dues més tres persones, sempre buscant que com a mínim siguin dues persones del mateix centre al grup. L'assignació de persones a cada grup l'hauria de fer el professorat, buscant equilibrar al màxim el nombre d'homes i dones.

Es poden donar situacions més complexes, com ara projectes amb tres universitats i un grup aproximat de seixanta estudiants per universitat. En aquests casos, es poden generar grups de sis (o nou) estudiants, amb dos (o tres) membres de cada institució. Aquesta estructura de distribució ha estat molt efectiva, especialment en situacions en què algun estudiant ha deixat l'assignatura o no ha participat finalment en l'intercanvi, ja que sempre hi havia altres membres disponibles per continuar amb les activitats. També es recomana fer un seguiment de l'assistència als intercanvis dels grups, sobretot a l'inici del projecte. Aquest control permet fer ajustos en la composició dels grups de les diferents universitats quan es detecta una participació baixa o la manca d'implicació d'alguns membres.

On?

Per definició, el COIL es pot establir entre universitats de qualsevol part del món. Amb aquesta elecció hi ha condicions implícites pel que fa als horaris, l'idioma amb què s'estableix la comunicació o el grau de contrast cultural.

Segons l'experiència dels participants, si l'idioma vehicular és el castellà, la comunicació sol ser fàcil i fluida entre l'estudiantat participant. Si l'idioma de l'intercanvi és l'anglès, cal garantir el nivell adequat dels participants. Fins i tot, quan participen universitats de parla anglesa o francesa s'ha observat que els seus participants són més crítics quan el nivell lingüístic dels altres participants no és prou alt (en ser la seva llengua materna).

Pel que fa al llenguatge, quan es treballa amb universitats de Llatinoamèrica, tot i que es comparteix el castellà, hi ha prou conceptes diferents, que els agrada aprendre (i els fa gràcia) a l'estudiantat. A més, en el cas dels estudiants catalanoparlants, també «pateixen» una mica amb el castellà i és inevitable trobar-se alguna catalanada a les converses.

Organitzar un COIL amb una universitat d'un altre continent és molt interessant des del punt de vista de l'intercanvi cultural. Però, si està situada en un fus horari diferent, es dificulta la compatibilitat d'horaris per les sessions sincròniques (la diferència horària pot arribar a ser de fins a sis o vuit hores).

Quan?

Els projectes COIL s'organitzen habitualment durant un període d'unes sis setmanes. Es recomana començar aproximadament un mes després de l'inici del semestre, per permetre als estudiants familiaritzar-se amb l'assignatura i tenir un grup classe més cohesionat. Aquest mes de retard és encara més important si són estudiants de primer curs: és fonamental que tinguin temps per conèixer-se i adaptar-se al context acadèmic, ja que tot just acaben de començar a la universitat.

També s'ha d'assegurar que el projecte es tanqui abans de l'inici dels exàmens i dels lliuraments finals de les assignatures. D'aquesta manera, es pot garantir una millor implicació i participació dels estudiants, sense interferir amb càrregues acadèmiques d'altres assignatures.

S'ha de tenir present que l'organització del calendari sol variar entre institucions de diferents països. Per exemple, una gran part de les universitats d'Amèrica comencen el semestre a l'agost, mentre que a Espanya moltes vegades és a mitjans de setembre (o fins i tot a l'octubre). En aquests sentit,

també és primordial la coordinació prèvia amb el professorat de cada universitat per garantir que les setmanes de realització de l'activitat no siguin coincidents amb períodes d'exàmens parcials, festes locals o setmanes culturals.

Com?

Es poden proposar sessions tant sincròniques com asincròniques, amb una preparació prèvia i coordinació de l'equip docent. En el cas de les sessions sincròniques, hi ha diverses opcions d'enfocament: des d'un tipus més tradicional, similar a una conferència, fins a dinamitzar els alumnes deixant espai perquè treballin i es comuniquin en grups o parelles. Per tot això, el tipus de plataforma i les eines telemàtiques utilitzades són factors determinants que posteriorment comentarem.

Alguns exemples d'activitats síncrones podrien ser:

- *Icebreaker*/trencagels inicial, en grups reduïts, en què cada persona explica un plat típic del seu país que li agradi cuinar.
- Tasca de síntesi, en grups reduïts, en què cada equip ha de resoldre un exercici de manera conjunta i amb la supervisió ocasional del professorat que entra a la sala.
- Exposició en grup gran, en què el professorat fa un seminari a tots els participants.
- Exposició en grup gran, en què una persona de cada equip exposa les conclusions del seu treball.

En les sessions asíncrones cal definir clarament les tasques que han de desenvolupar els equips de treball i establir vies de comunicació amb el professorat per poder guiar l'estudiantat. Això ajuda a evitar que es «despengin» per no saber què han de fer.

Exemples d'aquest tipus d'activitats asíncrones serien:

- Preparar un petit vídeo individual de presentació personal.
- Analitzar informació de diferents fonts i redactar un informe conjunt amb les aportacions dels membres de l'equip.
- Generar una presentació en vídeo o en diapositives amb el resum d'un article científic relacionat amb la temàtica de l'activitat.

Amb què?

A continuació, es comenten els programaris i plataformes que s'han fet servir per dur a terme el COIL. És un llistat d'exemples dinàmic, ja que contínuament van sorgint noves alternatives a l'abast del professorat i l'estudiantat:

- **Campus virtuals.** Cada universitat utilitza el seu campus virtual per fer el seguiment dels seus estudiants i penjar tot el material relatiu al COIL que s'havia generat conjuntament entre socis.
- **Pàgina web.** És molt pràctic publicar una pàgina web que informa en general del que és un COIL i el tipus de competències que s'adquireixen en relació amb els ODS. També, per explicar amb detall les activitats que cal realitzar, els criteris d'avaluació, el calendari, i l'accés a altres plataformes que es faran servir.
- **Zoom.** Per les sessions sincròniques en línia, permet incorporar un gran nombre d'estudiants i organitzar equips de treball en sales petites.
- **Padlet.** És molt pràctic per facilitar que els equips penguin vídeos (individuals de presentació o en equip per fer una reflexió final).
- **Google Drive.** És recomanat per recollir els treballs en equip (fets en Canva o en PowerPoint). Es van generar carpetes per cada grup, cosa que permet un lloc per compartir documents i treball en línia. El professorat també tenia accés a aquestes carpetes i podia fer un seguiment de les tasques. També es penjava el document final de cada exercici.
- **Microsoft Teams.** Com a plataforma principal per als intercanvis entre estudiants, i SharePoint, proporcionat per una de les universitats participants, per penjar i compartir documents. És important destacar la necessitat de comptar amb el suport de professionals amb experiència en l'ús de Teams i en la gestió de grups d'estudiants, especialment per garantir que l'organització dels intercanvis sincrònics sigui efectiva.
- **WhatsApp o Telegram.** Els mateixos estudiants s'han organitzat generant grups per comunicar-se al llarg de les setmanes d'activitat.
- **Google Meet.** Els equips d'estudiants l'han fet servir per trobar-se. No l'han fet servir habitualment per les sessions síncrones conjuntes.
- **Facebook.** Es va crear un perfil a aquesta plataforma, on es va convidar tots els estudiants a participar per tal d'activar la participació dels estudiants i fomentar l'intercanvi d'experiències en relació amb l'activitat proposada.

- **Slack.** Fa el seguiment i ajuda a encoratjar dels avenços dels projectes i les actuacions. Els estudiants poden comunicar qualsevol dubte i el professorat de cada universitat està al cas del procés.

És molt important acordar amb el professorat de les universitats participants la protecció de dades de l'estudiantat participant i, si és possible, l'enregistrament en vídeo de les sessions. Cada universitat té una normativa específica de drets d'imatge i s'ha de ser molt curós amb aquesta temàtica.

Per què?

Aplicar aquesta metodologia té un enriquiment per al professorat i per a l'alumnat perquè permet adquirir coneixements i competències amb una mirada universal. Permet conèixer de primera mà altres cultures i realitats i compartir-les amb companys d'un altre país. La participació en els projectes que es generen amb la metodologia COIL obre mirades als estudiants i al professorat en un món global del qual tots i totes formem part. Conèixer, aprendre i compartir ens fa ciutadans més compromesos.

Un projecte COIL té l'objectiu principal de desenvolupar les habilitats de comunicació intercultural dels estudiants. Aquesta competència d'interculturalitat és molt important de cara al futur immediat dels estudiants. Per aconseguir-ho, es treballen també altres competències lingüístiques i estratègies per parlar sobre temes específics dels estudis, així com per a la millora de la comunicació en anglès en contextos acadèmics i internacionals. Un altre objectiu és fer un primer intercanvi virtual amb estudiants internacionals que pugui motivar a alguns d'ells i elles en el futur a fer una mobilitat internacional real.

En l'àmbit professional, fa que el professorat participant pugui generar contactes amb col·legues d'altres universitats i també permet introduir innovacions docents (que fins i tot poden donar lloc a publicacions o participació en congressos). I, en general, millora la motivació de l'estudiantat. També les diferents universitats participants se'n veuen afavorides, ja que augmenta la seva presència i es donen a conèixer internacionalment.

Accions o idees que ens han funcionat

- Col·laborar amb alumnes d'assignatures o disciplines molt diferents (en aquest cas, enginyeria química vs. innovació i creativitat). Això permet que els alumnes d'una disciplina assumeixin la responsabilitat d'explicar conceptes propis del seu àmbit a companys d'un altre camp de coneixement. D'aquesta manera desenvolupen una competència important: saber explicar continguts especialitzats a persones d'altres disciplines.
- Plantejar la col·laboració amb estudiants que comparteixen llengua o idioma facilita molt la interacció. La competència de la interculturalitat l'adquireixen igualment en aspectes de gastronomia, turisme, esports o política, entre altres.
- Implementar el COIL en assignatures del mateix curs, de la mateixa matèria. L'assignatura estava alineada amb els estudis de primer curs, cosa que va permetre un nivell de coneixements similar entre els estudiants i va facilitar la col·laboració efectiva.
- Organitzar grups de diversos estudiants de les diferents universitats. La creació de grups de sis estudiants, amb membres d'ambdues universitats, va resultar beneficiosa. Aquesta estructura va garantir que hi havia sempre participants disponibles, fins i tot si algun estudiant no podia participar.
- Fer un seguiment de l'assistència. Va permetre fer ajustaments en els grups, per assegurar la participació de tots els estudiants i evitar vacants.
- Fer un format híbrid de sessions sincròniques i asincròniques. Combinar sessions sincròniques i asincròniques va millorar la participació dels estudiants respecte a l'edició anterior, totalment asincrònica.
- Tenir una bona planificació prèvia. Una bona organització del COIL per part del professorat implicat abans d'iniciar l'intercanvi és fonamental.
- Motivar l'estudiant. Explicar clarament el projecte COIL als estudiants abans de l'intercanvi va contribuir a incrementar la seva implicació.
- En cas de ser possible, introduir la trobada «real» entre els participants. És a dir, plantejar una experiència híbrida «virtual-presencial» aporta molt més sentit i motivació a l'intercanvi. És una opció també ideal, i potser més factible, entre els docents organitzadors del COIL.
- Introduir elements de *feedback* entre els participants de les dues institucions. Per exemple, crear un canal de YouTube i publicar-hi vídeos elaborats pels estudiants en què es demani un intercanvi recíproc de comentaris. Altres opcions inclouen l'ús de grups de WhatsApp, Instagram, etc.

- Incorporar a les sessions de docència la participació d'un especialista extern. S'ha valorat molt positivament, ja que representa, alhora, un enriquiment per a alumnes i docents de les dues parts de l'intercanvi.
- Col·laborar entre matèries afins. L'experiència amb matèries complementàries, properes o de disciplines afins a les dues institucions ha estat positiva.
- Incorporar en el COIL, més enllà dels elements acadèmics, algun element més social o lúdic que afavoreixi el que els estudiants es coneixin i interaccionin ja des de l'inici. En el nostre cas, en un COIL vinculat a dietètica, a la primera sessió —dedicada a configurar els grups— havien de compartir receptes típiques del seu país per tal que els altres les fessin i, llavors, explicar el resultat en una altra sessió. Això els va engrescar molt i els va servir per trencar el gel i treballar la interculturalitat).
- Donar autonomia als estudiants per tal que cada grup pensi quina serà la millor estratègia per organitzar-se com a equip i comunicar-se (WhatsApp, Instagram, Facebook, Drive, etc.). A nosaltres això ens va funcionar més que intentar donar nosaltres les eines i fer que tots fessin servir les mateixes.
- Integrar el projecte COIL a l'assignatura. És a dir, que en formi part i que tingui un pes en l'avaluació, ja que així s'ho prenen més seriosament.
- «Vendre» des d'un inici entre els estudiants el valor de la internacionalització des de casa i el que els pot aportar l'experiència més enllà del que és purament acadèmic. Per exemple, mostrar-los experiències de cursos anteriors com ara productes elaborats, imatges, vídeos, etc. Va ser una bona estratègia, en el nostre cas.
- Comptar amb el compromís del professorat. És clau que l'equip de professors s'ho cregui i no li faci res dedicar-hi més hores que si fes una altra activitat, ja que realment es tracta d'un projecte que requereix més dedicació i, sobretot, seguiment.
- Disposar de formació inicial per conèixer la metodologia COIL ha estat molt important.
- Comptar amb suport institucional. El seguiment i suport que pot fer la universitat al professorat són necessaris per a la qualitat del projecte.
- Tenir molt clars els objectius, les competències, el procés i l'avaluació amb el company o companya de l'altra universitat.
- Organitzar reunions de coordinació amb l'equip docent implicat per anar repassant tot el procés, valorar si cal modificar alguna cosa, etc.
- Motivar a l'alumnat a través de missatges, fer un seguiment de cada equip i dedicar algunes sessions de classe al disseny del projecte.

- Facilitar els contactes de les escoles i les entitats si han de desenvolupar el projecte en el marc d'un aprenentatge servei (APS).
- Comptar amb la motivació del propi professorat és clau per tot el desenvolupament de la metodologia COIL, ja que requereix temps i dedicació.
- Tenir la capacitat de modificar el que no funciona d'un curs per l'altre ha estat clau per a la continuïtat d'aquestes vuit edicions. Cal revisar també la càrrega de feina que representa per als alumnes formar a part d'un COIL.
- Contrastar, amb la companya de l'altra universitat i els seus alumnes, qualsevol comentari dels estudiants. Cal buscar la millor manera de comunicar-nos i no generar conflictes. La bona entesa de les professores és molt important i sempre cal comunicar-se i resoldre dubtes quan sigui necessari.
- Participar de manera creuada. En el cas d'un COIL de doctorat —i més concretament en comunicació de la recerca—, davant d'una temàtica que no s'entén igual en diferents països, el fet de convidar les altres universitats a participar en la presentació dels treballs que es portaven a terme a la Universitat de Girona va servir per aclarir molts dubtes després de parlar-ne àmpliament.
- Implementar un curs pilot, encara no emmarcat dins de l'assignatura COIL. És una bona acció per tal de preveure què pot ajudar a fer que el curs sigui exitós.
- Fer tutories de seguiment per part de les diferents universitats. Ha estat clau, almenys en la primera edició, per tal de definir clarament quins eren els objectius. Tot i que aquests es defineixin a la primera sessió en grup, mai no queden del tot clars i necessiten aquest acompanyament.
- Definir el perfil de l'estudiantat de doctorat. El fet que els estudiants fossin de doctorat va afavorir una actitud més responsable en el seguiment de les activitats, com ara els testos que se'ls va demanar sobre el coneixement de les diferents competències que s'havien de treballar (pretest i posttest).
- Gestionar la diferència horària. Com que érem una universitat europea i l'altra llatinoamericana, vam tenir la dificultat de la diferència horària. Però, tot i que els estudiants ho van assenyalar com un repte, sempre es va acceptar molt bé perquè des de l'inici es pactaven les assistències i les no assistències a les sessions de Zoom. També, cal tenir en compte el fet de donar llibertat per les sessions dels equips específics, que moltes vegades les feien en cap de setmana.

- Gestionar les diferències. En alguns equips la comunicació pot ser complexa si hi ha diferències culturals i de llenguatge. En aquest cas, el professorat ha d'estar atent i buscar la manera d'arribar a un consens amb els membres del grup per aconseguir l'objectiu i el desenvolupament del projecte.
- Arribar a consensos. No sempre es pot estar d'acord amb tot, però arribar al consens és la millor solució.
- Actuar com a docents de referència. L'estudiantat valora molt positivament que el professor o professora de l'altra universitat també és el seu professor i pot resoldre dubtes o problemes.

Accions o idees que no ens han funcionat

- En col·laborar amb alumnes d'assignatures o disciplines molt diferents (en aquest cas, enginyeria química vs. innovació i creativitat), hi ha el perill que es reparteixin les tasques, i que els alumnes de cada universitat es responsabilitzin de les tasques més relacionades amb el seu camp de coneixement, sense gairebé participar o col·laborar amb les altres.
- Col·laborar amb un docent d'una altra universitat que no coneguis prèviament té el perill que no us entengueu durant l'execució del COIL, o que hi hagi un grau d'exigència, seguiment o avaluació molt diferents. Això pot comportar malentesos, desconfiança i que acabi tenint un impacte en l'actitud dels alumnes.
- Quan treballes amb equips grans, hi ha el perill que algun membre de l'equip aporti molt poc (o quedi exclòs perquè no participa en els seus canals de comunicació), i a vegades ha passat que ho inclouen el seu nom quan presenten els entregables de l'activitat. És complicat saber si tothom ha participat, i si la culpa és personal o de la dinàmica del grup. En aquest sentit, les tutories poden ajudar, però és complicat sincronitzar-se amb tots els membres en tan poc període de temps i quan hi ha horaris molt diferents.
- Allargar el període en què es desenvolupa l'activitat té l'avantatge que els alumnes no van tan atabalats, especialment quan coincideix en períodes de festa o altres activitats acadèmiques en una de les universitats. Però també fa que hi treballin d'una manera menys intensiva i que es desconnectin de l'activitat.

- No tenir la mateixa obligatorietat de les tasques. En edicions passades, la falta d'obligatorietat de les tasques d'algunes universitats va ocasionar problemes de participació, amb estudiants que no es comprometrien igualment.
- Normatives de compartir imatge. Algunes universitats es van oposar a la gravació dels intercanvis a causa de problemes amb drets d'imatge, cosa que va complicar la planificació original del projecte.
- Sessions sincròniques fora de l'horari de classe. L'organització de sessions sincròniques fora de l'horari de classe va limitar la participació d'alguns estudiants a causa d'altres compromisos personals o laborals.
- Suport tècnic insuficient. En edicions anteriors, la manca d'un suport tècnic adequat per a les sessions sincròniques va dificultar l'execució del COIL i va generar frustració entre els estudiants.
- Participació del professorat en la coordinació. La participació d'un professor diferent del responsable de l'assignatura en les reunions va afectar la coordinació i el seguiment de les activitats.
- Ús de plataformes desconegudes pels usuaris pot comportar problemes d'interacció, que s'afegeixen a problemes puntuals relacionats amb la fluïdesa de les xarxes o prestacions de l'equip informàtic dels participants. Aquests problemes s'agreugen segons el grau de desenvolupament dels països participants.
- Els diferents nivells acadèmics i coneixements disciplinaris molt dispars dels participants d'ambdues institucions poden desmotivar la dinàmica dels aprenentatges, i fins i tot provocar-ne l'abandonament.
- Horaris i calendaris acadèmics molt diferents provoquen disfuncions i asincronies en els ritmes de treball i la disponibilitat dels participants.
- El fet que el reconeixement d'hores del COIL sigui diferent entre els socis, ja que això pot comportar que la implicació dels estudiants sigui diferent.
- Que els equips no estiguin compensats quant a nombre de membres dels diferents països. En algun cas per baixes de darrera hora, algun grup es va haver de reconfigurar i no hi havia els mateixos participants. Aleshores, van ser grups que va costar més que arribessin a bon port.
- La quantitat de tasques demanades va ser una de les coses que menys va funcionar. De fet, no només la quantitat, sinó la seva definició. Universitats de diferents països, en aquest cas de diferents continents, tenen maneres molt diferents de definir-les, i això va portar certa confusió.

- L'*icebreaker*/trencagels amb tot el grup no va funcionar, va quedar molt eteri. Es necessitava un *icebreaker*/trencagels dins dels grups petits. Això també és important a l'hora de dissenyar el curs.
- Tot i que vam fer una prova pilot, a l'hora de dissenyar les tasques s'ha de mirar que realment estem demanant el mateix, ja que el llenguatge canvia entre centres.
- En ser una formació de doctorat, no es va ser conscient dels diferents perfils que presentaven els participants. D'aquí la importància de fer *icebreaker*/trencagels més petits per tal que es coneguin millor, sigui professionalment (en un cas eren estudiants que treballaven a fora dels centres i en altres eren estudiants que estaven portant íntegrament el seu doctorat) com culturalment.

4. Impacte dels projectes COIL en l'estudiantat i les competències transversals

Francesc Fusté-Forné (UdG), Joaquín Naval (UdG), Mirari Ochandorena Acha (UVic-UCC), Maria Concepció Torres Sabaté (URV)

Introducció a la temàtica

Els projectes d'aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (COIL) s'han consolidat en els últims anys com una eina pedagògica innovadora per promoure la internacionalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de competències transversals en l'alumnat (Helm i Guth, 2023). En aquest sentit, amb la col·laboració virtual entre estudiants i docents de diferents països, els projectes COIL faciliten experiències d'aprenentatge que fomenten, per exemple, la comunicació intercultural, el treball en equip, la resolució de problemes o l'adaptabilitat a entorns diversos (Hackett et al., 2023).

Aquest capítol té com a objectiu analitzar com els projectes COIL contribueixen a desenvolupar competències transversals en l'alumnat. S'identifiquen les potencialitats i els reptes que presenten aquestes iniciatives (vegeu, per exemple, Rubin i Guth, 2023) i, a més, es presenten recomanacions pràctiques per tal que les institucions d'educació superior puguin integrar el seguiment i l'anàlisi de l'impacte dels projectes COIL dins dels seus plans formatius.

Els projectes COIL i les competències transversals

Competències transversals i el seu paper en l'educació superior

Les universitats formen part del grup d'institucions educatives d'un país i, com a tals, han d'adquirir el compromís de reconèixer i atendre la diversitat individual de l'alumnat, les seves necessitats, les formes de relació entre alumnes i la dinàmica social que implica formar part

d'una comunitat. També han de promoure estratègies de justícia social i fomentar la multiculturalitat i la tolerància en un món global. En aquest sentit, treballar de manera col·laborativa amb alumnat i professorat d'altres països i cultures afavoreix una mirada més universal de les persones i el desenvolupament d'un aprenentatge intercultural.

Aquestes característiques han de formar part del que anomenem *competències*. Una competència es defineix com un índex integral d'aptituds, trets de la personalitat, actituds i coneixements adquirits, i quan hi incorporem el concepte *transversal* ens indica que aquestes s'han de treballar des de totes les disciplines, sempre amb l'objectiu de formar amb una mirada de 360 graus a l'estudiantat de les universitats catalanes.

Taula 1. Competències transversals que es treballen en la metodologia COIL.

Desenvolupament de l'ètica	Per mitjà de la reflexió, l'anàlisi i l'avaluació de dilemes ètics i aplicant judici moral a situacions relacionades amb la persona, la seva pràctica professional i el seu entorn, per respectar els altres.
Comunicació intercultural	En comunicar informació, idees, problemàtiques i solucions de manera clara i efectiva en públic o en altres àmbits més concrets.
Pensament crític	Una pedagogia transformadora és un enfocament educatiu que facilita la reflexió i el pensament crític amb els estudiants sobre contextos, creences i valors (UNESCO, 2017). Amb la metodologia COIL es creen espais d'anàlisi per apreciar la diversitat i marcar un camí cap al respecte als altres. Es desenvolupa aquest pensament en reconèixer, emfatitzar i validar l'existència d'altres tipus de pensament, així com en reflexionar, coexistir, dialogar, compartir, actuar i resoldre problemes en contextos marcats per la diversitat social i cultural.
Ciutadania global	A través del coneixement i sensibilització davant de la realitat social, econòmica i política. Es tracta de reflexionar i actuar sobre el rol que l'estudiant té com a ciutadà capaç de transformar el seu entorn de manera equitativa, justa, responsable i sostenible.
Treball en equip	Col·laboració entre equips multiculturals i, en molts casos, multidisciplinaris. Aprendre a integrar-se en grups de treball per col·laborar i aconseguir un objectiu comú, assegurant-se de la participació i aprenentatge propis i de les companyes.
Adaptació a entorns virtuals de treball i ús de les tecnologies	Utilitzant eines tecnològiques que faciliten la comunicació i l'aprenentatge a distància en ambients virtuals multiculturals.

Font: Elaboració pròpia.

La suma d'aquestes competències ens presenta un professional que comprèn la diversitat de les persones, les seves mirades i els entorns complexos que ens envolten.

Impacte dels projectes COIL en el desenvolupament d'aquestes competències

Els projectes COIL són una estratègia efectiva per fomentar el desenvolupament de competències transversals, especialment en entorns educatius internacionals i virtuals. Aquestes experiències no només afavoreixen la competència digital i la col·laboració intercultural, sinó que també incideixen positivament en les habilitats comunicatives, la confiança personal i altres habilitats toves (*soft skills*) essencials per a l'exercici professional en un món globalitzat (O'Dowd, 2021; Hackett et al., 2023).

Diversos estudis han constatat aquest impacte. Per exemple, una investigació recent amb estudiants universitaris del Japó, Turquia i Espanya va evidenciar un augment significatiu de la confiança comunicativa (*self-perceived communication competence*, SPCC) i una reducció del l'ansietat comunicativa (*communication anxiety*, CA) després d'un projecte COIL de vuit setmanes. A més, es va observar una millora rellevant en competències com ara l'autonomia, la col·laboració, la resiliència i, especialment, la confiança en un mateix. Aquestes millores es van associar amb l'augment de les interaccions internacionals, la superació de barreres idiomàtiques i culturals, i la participació en tasques col·laboratives centrades en els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de les Nacions Unides.

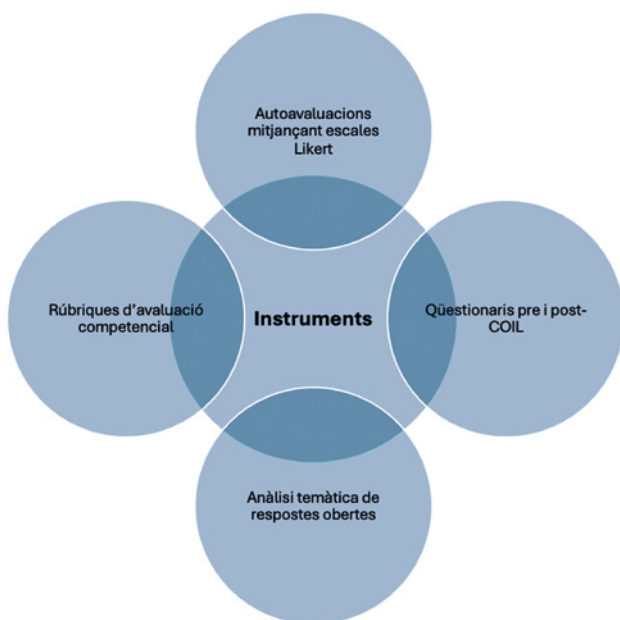
Les evidències mostren també que els projectes COIL són un escenari idoni per desenvolupar la competència intercultural, considerada clau en l'educació superior (Deardorff, 2006; Mestre-Segarra i Ruiz-Garrido, 2022). Aquest entorn fomenta la creativitat, la resolució de problemes i l'adaptabilitat, aspectes crucials per afrontar amb èxit situacions complexes en entorns laborals internacionals (European Commission, 2011).

Pel que fa als instruments utilitzats per fer el seguiment d'aquest impacte, l'estudi de Remmerswaal, Tuncer i Naval (2025) va aplicar un disseny mixt, que combina tècniques quantitatives i qualitatives per analitzar els canvis en les competències dels estudiants participants en un projecte COIL de vuit setmanes. Es van utilitzar principalment:

- Autoavaluacions mitjançant escales Likert: per mesurar la SPCC, la CA i les habilitats toves, utilitzant instruments validats com ara l'escala 3SQ (Lucisano i Du Mérac, 2019).

- Qüestionaris pre-COIL i post-COIL: permeten identificar els canvis percebuts per l'alumnat abans i després de la participació en el projecte (Creswell i Clark, 2017).
- Anàlisi temàtica de respostes obertes: recull informació qualitativa valuosa per entendre l'experiència subjectiva de l'estudiant (Braun i Clarke, 2006).
- Rúbriques d'avaluació competencial: emprades per avaluar habilitats com ara la comunicació efectiva, el treball en equip i la resolució de problemes en els productes finals dels projectes (Rubin, 2022).

Figura 1. Instruments per fer el seguiment de l'impacte d'un projecte COIL.

Font: Elaboració pròpia.

Finalment, cal destacar la importància d'una avaluació multimètode, que combini indicadors quantitatius amb evidències qualitatives per obtenir una visió integral de l'impacte dels projectes COIL en el desenvolupament competencial de l'alumnat. Aquest enfocament permet captar no només els resultats mesurables, sinó també l'experiència subjectiva de l'estudiant, element fonamental per a la transferència de les competències adquirides en l'àmbit professional (Falchikov i Boud, 1989).

Factors d'èxit i dificultats en la implementació i avaluació

La implementació i l'avaluació de projectes COIL requereix una planificació i una gestió coordinada entre les institucions participants. Un dels principals factors d'èxit és, sens dubte, el paper de la coordinació docent. Així, l'alineació entre els equips docents implicats, que estan situats en contextos educatius i culturals diversos, és clau per executar el COIL. Aquesta coordinació implica la gestió de la temàtica, els continguts, les metodologies i els sistemes d'avaluació i, per tant, requereix una comunicació constant i fluida al llarg de tot el procés. En aquest sentit, és important destacar espais de formació que faciliten el contacte entre el professorat i creen espais de comunicació per, després, planificar i desenvolupar projectes COIL (vegeu, per exemple, European Commission, 2020) i també reptes de la presa de decisions en relació amb l'idioma, els horaris i la temàtica del projecte (Coll-Barneto i Fusté-Forné, 2021).

Un altre aspecte fonamental és la motivació de l'alumnat. L'interès dels estudiants per participar en un entorn intercultural virtual depèn d'aspectes previs com ara els objectius d'aprenentatge i la rellevància del projecte en el seu itinerari acadèmic, però també de la qualitat dels continguts i la dinamització. Per exemple, en el primer COIL implementat a la Universitat de Girona, «Food, culture and marketing», que es va realitzar entre el 15 de febrer i el 26 de març de 2021, amb una col·laboració entre la professora Elizabeth Maldonado de la School of Language and Applied Linguistics —a la Faculty of Humanities and Social Sciences de la Universitat de Portsmouth— i el professor Francesc Fusté Forné —del Departament d'Empresa de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Girona—, el seu objectiu va ser intercanviar coneixement intrecultural entre alumnat d'idiomes i de màrqueting. Tanmateix, i com destaquen estudis previs, les diferències en els ritmes de treball o les barreres lingüístiques poden dificultar la implicació de l'alumnat (Fukkink et al., 2024).

En aquest sentit, la integració curricular dels projectes COIL en determina l'impacte. Quan els projectes estan integrats dins d'una assignatura, amb una relació amb les competències específiques i transversals del pla d'estudis, se'n facilita també l'avaluació. Aquest és el cas del COIL mencionat en el paràgraf anterior, integrat en l'assignatura de Direcció comercial el curs 2020-2021, així com altres exemples de COIL a què es fa referència en el manual, i que contribueixen a assolir competències del grau d'Administració i Direcció d'Empreses. Per exemple, les competències següents:

- CG3. Comunicar arguments de manera correcta oralment i per escrit en les llengües oficials i en anglès, treballant en entorns col·laboratius aflorent i augmentant les potencialitats pròpies i les dels altres.
- CG8. Interpretar la naturalesa de l'empresa, les diferents formes en què s'organitza i els instruments metodològics bàsics per abordar la gestió de les seves àrees funcionals, sent capaç d'utilitzar les tècniques per comptabilitzar les operacions econòmiques i financeres de l'activitat empresarial.
- ADECE1. Solucionar problemes empresarials de manera innovadora en contextos complexos i dinàmics, dissenyant i aplicant decisions estratègiques, tàctiques i operatives.
- ADECE6. Entendre el funcionament dels mercats i les estratègies de les empreses que competeixen en els mercats, aplicant els conceptes i instruments de l'anàlisi econòmica a l'àmbit de l'empresa i els mercats.

Aquestes es relacionen amb les competències que es mencionen en els apartats anteriors, però aplicades al disseny de l'assignatura que gestiona el COIL. Representa una integració curricular cap a una educació més internacionalitzada, dinàmica, participativa i innovadora.

Recomanacions per a institucions que es vulguin iniciar en el COIL

La transició cap a la docència virtual pot ser un procés complex. Tot i això, amb les eines i les estratègies adequades, les institucions educatives poden oferir una experiència d'aprenentatge enriquidora i accessible per a tot l'estudiantat. És essencial disposar d'unes eines digitals senzilles i accessibles, com ara Moodle, Google Classroom o Microsoft Teams, que facilitin la interacció i el seguiment del progrés de l'estudiantat.

La formació del professorat és crucial per assegurar que l'equip educatiu estigui preparat per utilitzar aquestes eines i aplicar metodologies d'ensenyament en línia de manera efectiva. Un curs de sessions en línia per al professorat és molt recomanable. Així el professorat pot gaudir d'exemples d'ús d'algunes eines digitals i d'activitats *icebreakers*/trencagels, fer una reflexió final i veure exemples de cursos desenvolupats prèviament. En el curs també es pot dedicar temps a planificar i dissenyar el COIL, incloent-hi activitats interactives i avaluacions dins de les pròpies assignatures del professorat. El curs ajuda a crear un entorn d'aprenentatge dinàmic i motivador per als professors que es traslladarà a l'alumnat. Alguns exemples d'activitats virtuals es poden trobar a Helm i Beaven (2020).

Els recursos educatius oberts (REO) són una excel·lent opció per enriquir els cursos en línia. Utilitzar REO permet accedir a documents, recursos i materials multimèdia disponibles de manera oberta, de manera que es facilita la creació de continguts educatius accessibles per a tots els estudiants. Per exemple, la Universitat City de Nova York ha desenvolupat una plantilla de planificació de cursos que incorpora REO i ofereix una estructura clara i adaptable per a la docència virtual.¹

Un gran repte per al professorat i la institució és trobar socis. De manera individual, el professorat pot contactar col·legues de la seva àrea de coneixement que ja coneguin. Això pot facilitar la col·laboració inicial. Una excel·lent manera de conèixer potencials col·laboradors és assistir a conferències i tallers sobre educació internacional i virtual. De manera més institucional, però també individual, es poden utilitzar plataformes de recerca de socis per a COIL, com ara UniCollaboration.² Aquestes plataformes permeten connectar amb professors i institucions interessades en col·laboracions internacionals. Una altra alternativa és a través dels programes Erasmus+, que ofereixen oportunitats per a intercanvis virtuals i col·laboracions internacionals. Es poden combinar elements de COIL amb mobilitat física a curt termini.³

Conclusions

Els projectes COIL representen una oportunitat per al desenvolupament personal i professional de l'alumnat en entorns educatius cada vegada més globals i interconnectats. Amb la col·laboració internacional virtual, l'alumnat adquireix i consolida competències transversals com ara la comunicació intercultural, el pensament crític, el treball en equip, i la flexibilitat davant la diversitat, en un entorn dinàmic. Aquestes habilitats són fonamentals per fer front als reptes del món actual i per formar ciutadans compromesos amb una societat plural. No obstant això, la implementació d'aquests projectes presenta alguns reptes, com ara la coordinació entre institucions, les barreres lingüístiques i tecnològiques, la gestió de la motivació de l'alumnat i la necessitat de la integració curricular.

1 <https://opencoil.commons.gc.cuny.edu/intro-to-this-resource>

2 <https://unicollaboration.org>

3 Per a més informació de l'Erasmus+ Virtual Exchange, vegeu https://youth.europa.eu/erasmusvirtual/training-opportunities/basic-training-developing-transnational-virtual-exchange-projects_en#:~:text=Transnational%20Virtual%20Exchange%20Projects%20are,%2C%20youth%20and%20sports%2C%20etc.

En aquest sentit, cal una avaluació rigorosa i sistemàtica dels projectes COIL per identificar les competències desenvolupades i el seu impacte, així com per orientar-ne la millora contínua. Mitjançant instruments d'avaluació adaptats als objectius de cada projecte, es pot evidenciar l'aprenentatge assolit i optimitzar l'impacte d'aquestes iniciatives, que, a partir de diferents temàtiques i àrees de coneixement, aborden la relació que tenen amb les competències transversals des del disseny fins a l'avaluació.

Referències bibliogràfiques

- Braun, V. i Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Coll-Barneto, I. i Fusté-Forné, F. (28 d'abril de 2021). «Food, Culture and Marketing» a *Collaborative Online International Learning (COIL) — Virtual Exchange*. Xarxa d'Innovació Docent «Intercanvi Virtual i COIL», Universitat de Girona, Girona.
- Creswell, J. W. i Clark, V. L. P. (2017). *Designing and conducting mixed methods research* (3rd ed.). Sage Publications.
- Deardorff, D. K. (2006). Identification and assessment of intercultural competence as a student outcome of internationalization. *Journal of Studies in International Education*, 10(3), 241-266. <https://doi.org/10.1177/1028315306287002>
- European Commission. (2011). *Transferability of skills across economic sectors: Role and importance for employment at European level*. Publications Office of the European Union.
- European Commission. (2020). *Erasmus+ Virtual Exchange — Advanced Training for developing Transnational Virtual Exchange Projects*.
- Falchikov, N. i Boud, D. (1989). Student self-assessment in higher education: A meta-analysis. *Review of Educational Research*, 59(4), 395-430. <https://doi.org/10.3102/00346543059004395>
- Fukkink, R., Helms, R., Spee, O., Mongelos, A., Bratland, K. i Pedersen, R. (2024). Pedagogical Dimensions and Intercultural Learning Outcomes of COIL: A Review of Studies Published Between 2013-2022. *Journal of Studies in International Education*, 28(5), 761-779. <https://doi.org/10.1177/10283153241262462>
- Hackett, S., Janssen, J., Beach, P., Perreault, M., Beelen, J. i van Tartwijk, J. (2023). The effectiveness of Collaborative Online International Learning (COIL) on intercultural competence development in higher

- education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(5). <https://doi.org/10.1186/s41239-022-00373-3>
- Hackett, S., Janssen, J., Beach, P., Perreault, M., Beelen, J. i Van Tartwijk, J. (2023). The effectiveness of Collaborative Online International Learning (COIL) on intercultural competence development in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(1), 5. <https://doi.org/10.1186/s41239-022-00373-3>
- Helm, F. i Guth, S. (2023). Internationalization at home through virtual exchange. A *The handbook of international higher education* (pp. 265-286). Routledge.
- Helm, F. i Beaven, A. (2020). *Designing and implementing virtual exchange — a collection of case studies*. Research-publishing.net. <https://doi.org/10.14705/rpnet.2020.45.9782490057726>
- Lucisano, P. i Du Mérac, E. R. (2019). Soft skills self-evaluation questionnaire (3sq), caratteristiche e proprietà psichometriche. Soft skills self-evaluation questionnaire (3sq), characteristics and psychometric properties. A *Training actions and evaluation processes. Atti del Convegno Internazionale SIRD* (pp. 609-622). Pensa MultiMedia Editore.
- Mestre-Segarra, J. i Ruiz-Garrido, M. F. (2022). Developing cross-disciplinary skills through COIL projects. *Journal of Applied Research in Higher Education*, 14(1), 92-108. <https://doi.org/10.1108/JARHE-06-2021-0207>
- O'Dowd, R. (2021). Virtual exchange: Moving forward into the next decade. *Computer Assisted Language Learning*, 34(3), 209-224. <https://doi.org/10.1080/09588221.2021.1902201>
- Remmerswaal, R., Tuncer, H. i Naval, J. (2025). The impact of COIL on EFL learners' communication confidence and soft skills. *The JALT CALL Journal*, 21(1). <https://doi.org/10.29140/jaltcall.v21n1.2010>
- Rubin, J. (2022). COIL: Best practices and evaluation strategies. *Journal of Virtual Exchange*, 5, 45-58. <https://doi.org/10.14705/rpnet.2022.52.1464>
- Rubin, J. i Guth, S. (2023). *The guide to COIL virtual exchange: Implementing, growing, and sustaining collaborative online international learning*. Routledge.

5. La veu de l'estudiantat i del professorat: vivències de les experiències COIL

Jordi Serra Simón (UdG), Konstantina Zerva (UdG), Joan Solé-Pla (UdG), Queralt Alsina Cardona (UVic-UCC), Mireia Casas Marcé (UVic-UCC), Irene Tort-Cots (UVic-UCC), Meritxell Bargués Martínez (UVic-UCC), Francesca Davoli (UVic-UCC), Gil Pla-Campas (UVic-UCC), Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Ignasi Rodríguez-Roda (UdG), Marina Vives Cabré (URV)

Introducció a les experiències del COIL: principals aprenentatges dels participants

En aquesta secció es presenten els principals aspectes vinculats a l'obtenció i el tractament de dades dels aprenentatges internacionals col·laboratius en línia (COIL) i dels intercanvis virtuals (IV) de les diverses universitats participants.

Implementació dels COIL i dels intercanvi virtual a la Universitat de Girona

A la Universitat de Girona (UdG), durant el curs acadèmic 2024-2025 s'han plantejat catorze activitats de COIL i intercanvi virtual entre els estudis de grau i de màster. D'aquestes catorze activitats, vuit han estat de caràcter obligatori i de sis de caràcter voluntari.

En el curs 2024-2025, es comptabilitzen un total de 875 estudiants que participen en programes de COIL o intercanvi virtual, duts a terme entre la UdG i les universitats sòcies. Del total de 875 estudiants, 320 són estudiants matriculats a la UdG i 20 d'aquests corresponen al col·lectiu de doctorands d'aquesta universitat. Es comptabilitzen més de 500 persones que estudien a les universitats sòcies de COIL.

Del total de 875 estudiants, 243 han contestat l'enquesta de satisfacció després del COIL o l'intercanvi virtual, de manera voluntària (amb el 27,77 % de participació total). A la figura 1 es pot veure el repartiment de l'estudiantat que ha respost l'enquesta en relació amb el seu centre d'estudis:

Figura 1. Distribució de respostes

Nota: Extret de la memòria del curs 2024-2025 de la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL (UdG).

A la UdG, els COIL s'emmarquen dins de la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL. Durant el curs acadèmic 2024-2025 aquesta agrupació ha comptat amb quinze docents com a membres actius i divuit com a persones col·laboradores.

En el marc dels projectes COIL i intercanvi virtual, la UdG col·labora amb diversos països, com ara Mèxic, els Estats Units, Colòmbia, Polònia, el Brasil, Xile, Singapur, el Japó, Turquia i Eslovènia, entre d'altres. La voluntat de la institució és expandir la xarxa de col·laboracions i potenciar els COIL que tinguin un impacte positiu per a l'estudiantat i el seu procés formatiu.

Durant el curs 2024-2025, la UdG també ha implementat una activitat COIL en l'àmbit del doctorat, una experiència innovadora amb escassos referents a escala internacional. S'ha desenvolupat conjuntament amb la Universitat Catòlica Andrés Bello de Veneçuela (UCAB) i hi han participat un total de quaranta doctorands, vint de cada universitat. Els doctorands de la UdG estaven matriculats als programes de doctorat de Tecnologia, Medi Ambient, Ciència i Tecnologia de l'Aigua, Química, i Biologia Molecular, Biomedicina i Salut. En el cas de la UCAB, els doctorands estaven portant a terme el seu doctorat d'Enginyeria, Educació i Psicologia. L'activitat ha estat obligatòria per als estudiants de la UdG i opcional per als estudiants

de la UCAB. El grup de professorat ha estat format per tres docents de la UdG i cinc de la UCAB.

Implementació dels COIL i dels intercanvi virtual a la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

A la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC), durant el curs acadèmic 2024-2025 s'han plantejat dinou activitats de COIL i intercanvi virtual entre els estudis de grau i de màster. D'aquestes dinou activitats, divuit han estat de caràcter obligatori i una de caràcter voluntari.

En el curs 2024-2025, es comptabilitzen un total de 1820 estudiants que participen en programes de COIL o intercanvi virtual, duts a terme entre la UVic-UCC i les universitats sòcies. Del total de 1820 estudiants, 860 són matriculats a la UVic-UCC. En total, es comptabilitzen 960 estudiants de les universitats sòcies de COIL.

Del total de 1820 estudiants, s'ha passat una enquesta qualitativa amb opció a preguntes obertes qualitatives a 686 estudiants (318 de la UVic-UCC i 368 dels sois), i han contestat, de manera voluntària, 148 estudiants de la UVic-UCC (46,5%) i 73 de fora (19,8 %).

Alguns dels països participants en els COIL i intercanvi virtual de la UVic-UCC són Alemanya, la República Txeca, Itàlia, els Països Baixos, el Regne Unit, Croàcia, Romania, Polònia, França i la Xina.

Implementació dels COIL i dels intercanvi virtual a la Universitat Rovira i Virgili

A la Universitat Rovira i Virgili (URV), durant el curs acadèmic 2024-2025 s'han plantejat sis activitats de COIL i intercanvi virtual entre estudis majoritàriament de grau, totes de caràcter obligatori. En el curs 2024-2025, es comptabilitzen un total de 319 estudiants que participen en programes de COIL i intercanvi virtual, duts a terme entre la URV i les universitats sòcies. Del total, 174 són estudiants matriculats a la URV.

Des de l'inici d'implementació del COIL, en total, es comptabilitzen més de 56 activitats COIL, amb 3357 estudiants que han fet una activitat COIL o intercanvi virtual, 1826 matriculats a la URV i 1531 que estudien a les universitats sòcies de COIL. La URV ha col·laborat amb vint-i-cinc països diferents en la promoció i el desenvolupament de COIL, tant amb socis europeus (Alemanya, Bèlgica, Itàlia, Dinamarca, la República Txeca, Suècia, els Països Baixos o Portugal) com amb d'extracomunitaris (el Brasil, Xile, Colòmbia, Kenya, Mèxic, el Perú, les Filipines, la República

Dominicana i Veneçuela) o els Estats Units i Rússia (abans del conflicte amb Ucraïna).

En el cas de la URV, els estudiants responen les enquestes com a requisit indispensable per rebre el certificat de participació, mentre que els estudiants de les institucions sòcies les poden respondre de manera voluntària. En tots els casos, és el docent de la URV qui s'encarrega de recopilar les dades i extreure'n els resultats per implementar millores.

Perspectiva global

En general, cada universitat disposa dels seus propis instruments per tal de quantificar la qualitat de cada COIL i intercanvi virtual. No obstant això, hi ha un seguit de paral·lelismes que es mantenen entre les diferents institucions.

Les universitats tenen la voluntat de quantificar la qualitat dels COIL per mitjà de les visions de l'estudiantat participant. En aquest sentit, se serveixen de formularis que contenen preguntes de resposta oberta i tancada i escales Likert. Això permet que cada entitat pugui tenir una visió general sobre l'impacte i les valoracions de cadascuna de les propostes que plantegen. A més, plantegen reunions focals amb algunes de les persones que participen en el COIL per tal de recollir algunes idees i matisos més enllà dels obtinguts amb dels formularis.

Presentació de narratives de manera conjunta: principals aprenentatges segons les veus de l'estudiantat

Un cop dut a terme cada COIL, es demana a l'estudiantat que reflexioni sobre la seva experiència. En el cas de la UdG, en alguns casos es demana que cada estudiant faci una petita càpsula de vídeo per exposar els principals aprenentatges derivats de la seva experiència COIL.

Entre els temes més recurrents d'aquestes reflexions, destaquen els aspectes següents:

- **Compromís amb els horaris i els fusos horaris.** Molts estudiants comenten que participar en aquest tipus d'activitats implica més responsabilitat en el sentit que algunes de les sessions i trobades de treball tenen lloc fora dels horaris estàndard de classe. Això es deu a la col·laboració amb estudiants d'altres zones geogràfiques i fusos horaris. Encara que inicialment pugui semblar un inconvenient,

part dels estudiants exposen que això els serveix per viure en primera persona aspectes vinculats amb la globalització i el que implica treballar amb persones de diferents països.

- **Competències idiomàtiques.** Un dels frens principals que tenen els estudiants és l'ús de l'anglès com a idioma vehicular del COIL. Arran de la seva participació en aquests projectes, una part dels estudiants comenta que després de l'experiència se senten més segurs per comunicar-se en un context professional en aquest idioma. A més, quan interactuen amb persones d'altres països, s'adonen que el seu nivell d'idioma que tenien abans de començar no és tan baix com es creien.
- **Habilitats informàtiques.** Una part dels estudiants exposa que el domini de les eines informàtiques és clau per treballar de manera àgil amb la resta de components del grup. Exposen que el COIL és un bon context per guanyar destresa en el treball en grup i en el descobriment de programari per treballar en línia.
- **Barreres de comunicació entre països.** Les barreres idiomàtiques i els codis de cada cultura són un aspecte que es menciona en les diverses reflexions. Un dels comentaris més recurrents fa referència a la lentitud en la comunicació per part d'alguns companys o la necessitat d'insistir per tal d'obtenir resposta d'alguna de les persones participants.

Això els permet entendre que cada cultura té els seus codis de comunicació i que és important crear una clima de comunicació assertiu, que els ajudi a superar obstacles i que els permeti avançar amb la feina que estan desenvolupant.

Concretament, en el marc del projecte *Movement Settings in Early Childhood Education 3-to-6 - Collaborative Online International Learning (COIL)*¹ (UVic-UCC), s'ha observat una percepció recurrent per part dels estudiants: consideren les sessions COIL «molt enriquidores i útils per guanyar una comprensió profunda dels diversos sistemes i pràctiques educatives». Aquest fet demostra la importància de compartir visions i coneixements des d'una perspectiva comparada entre diversos països, tant pel que fa al contingut pedagògic com a l'organitzatiu.

S'expressa una valoració positiva sobre «el format interactiu i de col·laboració de les sessions», que ha resultat ser «eficaç perquè estimula el

1 <https://mon.uvic.cat/coil/portfolio-items/movement-settings-early-childhood/?portfolioCats=41%2C38%2C27%2C45%2C28%2C26%2C48%2C46%2C29%2C30%2C31%2C52%2C32%2C33%2C34%2C35%2C36%2C39%2C53%2C37>

pensament crític i permet als participants adquirir diverses perspectives sobre com millorar la pròpia pràctica educativa com a futurs educadors».

Més detalladament, s'aprecia una projecció en l'àmbit laboral successiu per aplicar aquests *insights* a la didàctica en la pròpia docència. Es destaca la rellevància de la «col·laboració internacional (global), la comunicació intercultural, l'alfabetització digital i la millora de les pròpies habilitats socials», amb una positivitat destacada en referència a «l'aprenentatge interdisciplinari i la flexibilitat».

Un aspecte que mereix un protagonisme especial és relatiu a la competència lingüística: l'ús de l'anglès com a idioma vehicular ha permès «una comunicació fluida entre els participants» i «un augment progressiu de la capacitat de diàleg» de l'estudiantat, tant entre els companys com amb el professorat.

Tanmateix, l'experiència dels estudiants també va tenir una cara menys amena. Quan dues universitats cooperen —amb graus diferents, professorat divers i alumnat amb interessos, nivells i expectatives dispers— entren en joc diversos factors que poden dificultar el bon desenvolupament d'un projecte COIL.

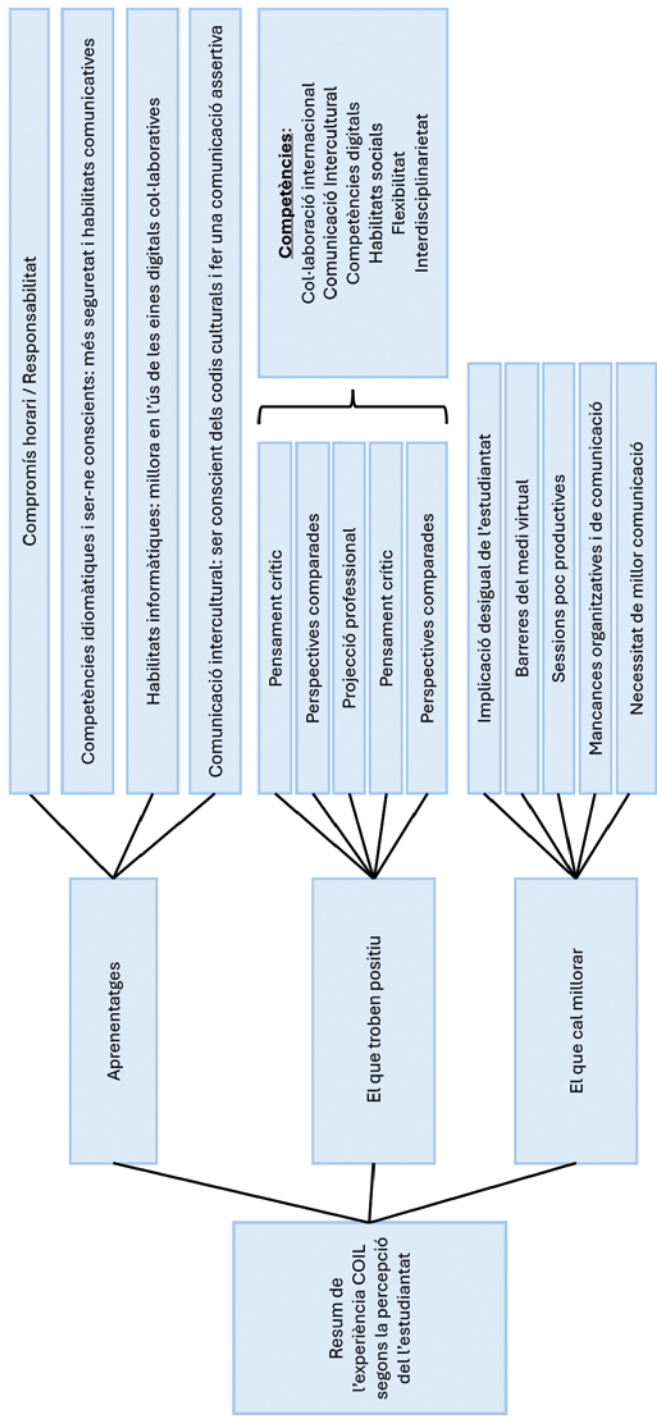
En aquest sentit, l'aspecte negatiu més destacat en les valoracions de l'alumnat va ser un desequilibri en el grau d'implicació entre els estudiants dels dos països participants. Concretament, molts estudiants van remarcar una participació desigual entre els grups d'estudiants en les activitats previstes. Les queixes més recurrents assenyalaven que alguns estudiants no participaven prou activament, no encenien la càmera i no mostraven interès, fet que dificultava l'establiment d'una comunicació fluida i d'un intercanvi real.

Expressions com «alguns estudiants no volien parlar ni posar la càmera», «d'altres no van col·laborar gaire» o «faltava interès per part d'alguns» són exemples clars d'aquesta percepció. Aquests comentaris no pretenen expressar les mancances d'uns estudiants en relació amb els altres, sinó, possiblement, el *xoc* intercultural, les diferències en les metodologies docents o les dificultats inherents a l'entorn digital.

El medi virtual es va percebre com una barrera per a la interacció i el coneixement mutu, especialment en les primeres trobades. Comentaris com «al principi va ser incòmode, érem tímids», «la comunicació per Zoom era complicada» o «ens faltava més temps per conèixer-nos abans» evidencien aquestes limitacions.

A banda, també es va posar de manifest que algunes sessions del COIL van semblar poc productives o van generar un aprofitament desigual entre els grups. Una part de l'alumnat va expressar que no s'aprenia prou o que l'esforç no era equitatiu. Així ho recullen afirmacions com «algunes sessions no van ser productives» o «no vam tenir oportunitat d'aprendre res».

Figura 2. Síntesi dels principals aprenentatges segons les veus de l'estudiantat

Nota: Elaboració pròpia a partir de les dades de la memòria del curs 2024-2025 de la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL (UdG).

Tot i que es podria pensar que aquesta mirada afecta només l'alumnat, considerem que no és així, ja que l'aprenentatge també depèn de com s'estructura l'ensenyança. I així ho corrobora el fet que part de les debilitats del COIL assenyalades per l'alumnat tenen a veure amb aspectes organitzatius i comunicatius atribuïbles al professorat. Alguns estudiants van coincidir a lamentar la manca d'informació prèvia sobre els objectius i les dinàmiques del COIL, una mancança que molt probablement no responia a un dèficit d'informació real, sinó a la incertesa que genera una activitat acadèmica no convencional i d'aquesta magnitud.

En aquest sentit, observacions com «no sabíem què era el COIL», «l'activitat s'hauria d'haver explicat abans» o «caldria conèixer les activitats abans de començar» posen en relleu la necessitat d'enfortir el missatge sobre què és un COIL i de millorar-ne la claredat i la planificació inicial, aspectes clau que també representen un repte futur per a l'equip docent.

L'experiència de l'estudiantat de doctorat

Una experiència COIL en una assignatura de doctorat comparteix molts dels aspectes comentats anteriorment en el cas dels estudis de grau i màster. Ara bé, cal destacar que aquesta experiència es desenvolupa en un context molt diferent del d'un grau.

D'una banda, el COIL s'integra en una assignatura d'una durada més curta i amb continguts més flexibles que els d'una assignatura de grau. D'altra banda, el tipus d'estudiantat és molt més divers, ja que a l'assignatura s'hi poden matricular doctorands de qualsevol dels programes de doctorat de les universitats participants (en el cas de la UdG, hi ha catorze programes). Això implica diferències notables en la seva formació, no només pel que fa a la tradició educativa pròpia de cada país, sinó també per l'àmbit en què s'estan especialitzant. A més, la formació dins dels cursos de doctorat no està definida per igual en els diferents països, cosa que comporta un petit escull més que caldrà superar.

La veu dels docents. Testimonis d'experiències COIL

En aquest apartat es presenta el punt de vista del personal docent i investigador (PDI) sobre les activitats COIL. Per obtenir la informació, es va organitzar una sessió de reflexió seguint les recomanacions de la metodologia anomenada «autoetnografia».

Es presenten tres grans blocs en què s'agrupen les diferents intervencions del professorat:

1. Les percepcions inicials i les expectatives prèvies quan es comença una activitat amb metodologia COIL.
2. Les percepcions durant el desenvolupament de l'activitat.
3. Reflexions posteriors a l'activitat COIL i requisits clau per garantir-ne l'èxit.

Percepcions inicials i expectatives prèvies

El personal docent que s'enfronta a la preparació d'una activitat amb metodologia COIL expressa les inquietuds següents:

- Inseguretat per la manca d'experiència prèvia i per no saber com es desenvoluparà l'activitat.
- Complexitat en l'organització i la coordinació amb les altres universitats participants.
- Dificultat en la gestió d'aspectes tecnològics, com ara l'ús de plataformes, el lliurament de les tasques i l'avaluació de les activitats.
- Preocupació pel nivell d'anglès dels estudiants, especialment en l'àmbit de la infermeria o quan es compara amb estudiants que tenen un nivell molt alt.
- Dificultat en la coordinació d'horaris i en la realització d'activitats fora de l'horari lectiu, ja que molts estudiants treballen.
- Incertesa sobre la idoneïtat de les activitats i la seva efectivitat amb els estudiants.
- Dubtes sobre el grau d'implicació de tots els participants, tant de l'estudiantat com del professorat, especialment quan es començava de zero.

Aquestes percepcions inicials se superen per la motivació davant del repte de posar en marxa aquesta activitat COIL. També són menys intenses a mesura que el docent va participant en més edicions del COIL o s'obre camí a associacions noves amb docents de diferents universitats.

L'experiència prèvia facilita poder portar la internacionalització a l'aula i crear oportunitats per connectar estudiants de diferents països i cultures.

En alguns casos, aquesta inquietud pot anar acompanyada d'unes expectatives idealitzades, en què el professorat espera que els estudiants interactuïn molt entre ells, que aprenguin els uns dels altres i que mostrin un gran entusiasme per l'experiència. Aquestes expectatives es poden donar especialment en experiències COIL d'àmbit doctoral,

a causa principalment que els estudiants són doctorands, de diferents disciplines i de diferents cultures.

Percepcions durant el desenvolupament de l'activitat

Durant el desenvolupament de l'activitat COIL, el professorat menciona dificultats derivades de la situació inicial de cada institució. La visió que cada institució tingui de la internacionalització i la visió que tinguin els docents es pot manifestar amb la implicació desigual tant l'estudiantat com del mateix professorat.

L'estudiantat de les universitats participants presenta perfils diversos i viu situacions culturals i socioeconòmiques diferents. Mentre que una part dels estudiants viu l'experiència amb entusiasme i fins i tot arriba a establir amistats i vincles amb els seus companys internacionals, altres es mostren poc proactius i exigents. En aquests casos, la participació en l'activitat COIL els pot arribar a provocar frustració si no s'ajusta a les seves expectatives.

També es donen casos de països que poden tenir problemes de connectivitat, i això pot contribuir, de retruc, a una mancança d'intercanvi oral real. En aquestes situacions, s'ha observat que l'estudiantat optava per comunicar-se per missatgeria.

A banda, s'han observat alguns casos en què el professorat de la universitat sòcia no estava prou involucrat.

Altres aspectes mencionats pel professorat són les dificultats per gestionar el temps, especialment quan els projectes són curts o intensos, amb una durada de poques setmanes (entre 4 i 6 setmanes). Tampoc ajuda al bon desenvolupament del COIL el fet que hi hagi, en l'avaluació de l'assignatura, un pes diferent de l'activitat en cada universitat participant.

Quan l'activitat COIL es fa en llengua anglesa, la disparitat en el nivell de domini d'aquesta llengua entre l'estudiantat de les universitats que formen part de l'activitat COIL pot dificultar la consecució dels beneficis esperats.

Les dificultats i els problemes anteriors es poden manifestar amb més intensitat en experiències COIL en el doctorat, a causa, principalment, de dos factors.

D'una banda, els doctorands poden presentar perfils molt diferents. Per exemple, a les universitats catalanes és habitual que la majoria dels doctorands siguin joves i es dediquin a la seva tesi a temps complet. En canvi, en altres contextos, com és el cas dels doctorands de la UCAB a Veneçuela, els doctorands són ser més grans i combinen els estudis amb la feina; per tant, tenen més responsabilitats personals i professionals.

Aquesta diferència pot dificultar la sintonia entre els doctorands de les dues institucions.

D'altra banda, les assignatures de doctorat són aïllades i no s'integren en un horari lectiu estrictament definit com podria ser el cas d'un programa de grau o màster. Per aquest motiu, l'estudiantat ha d'assumir un nivell més alt d'autonomia i responsabilitat en l'organització i l'execució del seu treball.

Reflexions posteriors al COIL i requisits clau per garantir-ne l'èxit

Un cop realitzats els projectes COIL, les percepcions són majoritàriament positives, malgrat els reptes inicials. S'observa una satisfacció general i queda enrere la «por» inicial. A més, s'apunta que es nota una millora de la confiança i motivació de l'estudiantat en les activitats COIL per comunicar-se en llengua anglesa. Finalment, també es valora l'aprenentatge cultural.

El personal docent fa notar que el COIL implica més feina, però aquesta és molt enriquidora, ja que també és vista com una oportunitat de creixement professional i d'ampliar la xarxa de col·laboració internacional i d'innovació educativa. També, que fer docència amb la metodologia COIL requereix capacitat de mediació i flexibilitat per adaptar-se a contextos molt diferents.

A partir dels comentaris sorgits al llarg del diàleg entre el professorat, es poden destacar els punts següents com a contribuïdors al desenvolupament d'activitats COIL «ideals»:

- Per tirar endavant activitats noves amb la metodologia COIL, és determinant el suport institucional. Les universitats haurien de veure els COIL com oportunitats interessants per connectar estudiants de diferents països i cultures, sobretot per als qui tinguin poques possibilitats de fer altres opcions d'internacionalització.
- Per participar en el COIL, en la mesura del possible, convé escollir estudiants que ho vulguin fer de manera voluntària, ja que la seva motivació augmenta.
- Per posar en marxa un COIL, és essencial que l'estudiantat conegui l'activitat que farà i què s'espera de la seva contribució. Amb aquest objectiu és important proporcionar unes instruccions clares i comprensibles per a tot l'estudiantat, independentment del seu país de procedència. També és molt convenient realitzar una preparació prèvia, amb sessions inicials per familiaritzar l'estudiantat amb la metodologia i les eines digitals, així com per sensibilitzar-lo sobre la diversitat cultural i la interculturalitat.

- Un cop l'activitat COIL està en marxa, cal fer un seguiment constant per part del professorat (tutories, seguiment setmanal, reflexions, etc.). Aquest seguiment també pot ser necessari fins i tot en COIL desenvolupats en una assignatura de doctorat.
- Un factor que ajuda a l'èxit del COIL és que, en la mesura del possible, hi hagi un equilibri entre les universitats participants. Aquest equilibri hauria de ser en el repartiment equitatiu de tasques, el pes semblant de l'activitat en l'avaluació i el grau d'implicació del professorat.
- Convé aprofitar la competitivitat entre grups com a motor de motivació.
- Cal flexibilitat i adaptació contínua. Abans del COIL cal tenir al màxim de definit tot el disseny de la temporització, del que cal fer a cada moment. Tot i això, també seria ideal que hi hagués un cert marge de canvi per, si cal, poder ajustar el format de les activitats i fer canvis en funció del context de cada projecte.
- És important tenir a punt un manual de crisi per anticipar problemes habituals i tenir respostes preparades.
- És recomanable gravar les trobades com a mitjà de seguiment i verificació.
- Convé crear espais entre el professorat de les universitats participants per poder fer un treball d'intercanvi intercultural.

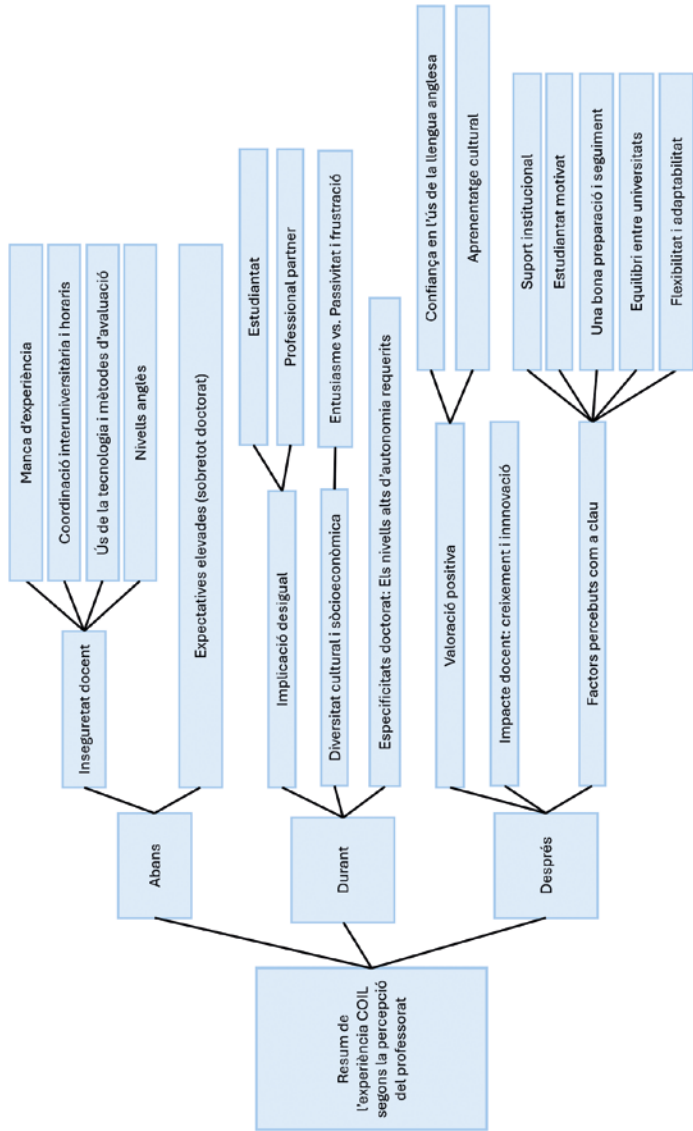
Metodologia per mesurar la qualitat dels COIL i recomanacions per garantir-ne la qualitat

Des de la Facultat de Ciències Socials i de la Salut del Campus de Manresa, s'ha dut a terme la implementació de projectes COIL en col·laboració amb diverses universitats estrangeres, majoritàriament europees, però també dels Estats Units.

Aquesta iniciativa s'inscriu en el marc dels processos d'internacionalització i de cooperació interuniversitària, els quals han resultat experiències molt enriquidores tant per a l'alumnat com per al professorat implicat. És important destacar la verticalitat d'aquesta iniciativa, ja que no només ha estat aplicada als estudis de grau, sinó que també s'ha dut a terme en el marc dels estudis de Cicle Formatiu de Grau Superior (CFGs).

Amb l'objectiu de garantir la recollida sistemàtica de la percepció de l'estudiantat participant, i així poder identificar els elements més rellevants —tant els que han funcionat adequadament com els susceptibles de millora—,

Figura 3. Resum de l'experiència COIL segons la percepció del professorat

Nota: Elaboració pròpia a partir de les dades de la memòria del curs 2024-2025 de la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL (UdG).

des del Campus de Manresa s'ha adoptat una proposta metodològica rigorosa fonamentada en tres grans instruments d'avaluació:

1. Qüestionaris amb preguntes tancades. Aquest instrument permet obtenir dades quantitatives que proporcionen una visió general de l'experiència. A través dels indicadors resultants es poden mesurar aspectes com el grau de satisfacció de l'alumnat, la percepció de l'aprenentatge adquirit a través de l'experiència internacional o la influència d'aquesta en la configuració d'una mirada més globalitzada de la seva futura professió. Aquests qüestionaris els hem configurat en línia i en obert per facilitar-hi l'accés a tots els participants mitjançant un enllaç.

2. Qüestionaris amb preguntes obertes. Integrades en els mateixos instruments, aquestes preguntes tenen com a objectiu complementar la informació quantitativa amb dades qualitatives. Permeten aprofundir en la comprensió de les vivències de l'estudiantat, identificant, per exemple, quines activitats han considerat clau per al seu aprenentatge, com valoren la relació entre l'experiència internacional i el seu itinerari acadèmic, o quines propostes de millora suggeririen per a futures edicions del projecte.

3. Grups focals. Finalment, es consideren especialment valuosos els grups focals amb alumnat i professorat, moderats per un investigador que promogui la interacció i el debat dins el grup (Barbour, 2013). Aquest espai dialògic permet captar amb més profunditat les percepcions dels participants i articular discursos col·lectius que contribueixin a la millora contínua de la pràctica pedagògica i a l'enfortiment de les experiències d'internacionalització.

Aquesta triangulació metodològica assegura una aproximació completa i contrastada a l'experiència dels COIL, i facilita la presa de decisions informada i fonamentada en evidències per part de l'equip docent i institucional.

A través de l'experiència COIL del curs 2024-2025, des de la UVic-UCC es van recollir les veus de l'alumnat que hi va participar, mitjançant un qüestionari qualitatiu obert sobre diversos àmbits del COIL.

Si bé el conjunt de la percepció dels estudiants sobre el projecte avaluat ha estat clarament positiva, creiem convenient també mostrar els aspectes més crítics que els estudiants han percebut per tal que hom tingui una mirada de 360 graus del que representa.

En el cas de la UdG, les àrees temàtiques del formulari d'anàlisi del COIL tracten sobre valoració global del COIL, l'impacte del COIL en l'assignatura, la percepció d'aprenentatge, la percepció de valor afegit del COIL en el marc de l'assignatura, el format de col·laboració entre els components del grup, els principals reptes identificats, els principals aspectes més favorables de la col·laboració, les propostes de millora i comentaris i observacions. La suma d'aquests ítems ens permeten disposar

d'una visió global sobre els projectes de COIL i intercanvi virtual a partir de l'experiència i testimonis de cada l'estudiantat.

Per a cada COIL repliquem el mateix model de formulari, de tal manera que cada docent pot tenir dades segmentades del COIL que ha executat. Un cop disposem de totes les respostes dels COIL del curs acadèmic, les agrupem i la persona que assumeix la coordinació de la Xarxa d'Innovació Docent pot redactar la memòria de COIL de cada edició.

En el cas de la URV, es recull la veu dels estudiants en el seu pas per un projecte COIL a través de les eines i els instruments que es posen a disposició del professorat que l'implementa. Aquestes eines inclouen models d'enquestes prèvies, models d'enquestes posteriors al projecte COIL, models de comunicació (correus electrònics tipus) i una orientació sobre com guiar la sessió de tancament o *feedback* final per tal de recollir-ne la informació clau.

L'objectiu és capturar tant els elements positius com les qüestions a millorar o modificar, fer-ne una anàlisi i implementar millores d'un curs per l'altre, seguint el model PDCA (planificar, desenvolupar, comprovar i actuar).

A més, l'estudiant de la URV que està a punt de fer COIL té a disposició una formació en línia: «Preparats, llestos, ja!», que s'imparteix de manera asíncrona i s'ofereix a través del campus virtual abans de començar el COIL, en què s'equipara l'estudiant que està a punt de fer un intercanvi virtual amb l'estudiant que està a punt de fer un intercanvi físic (mobilitat tradicional). El curs es compon de set capítols ludificats en què l'usuari aprèn conceptes bàsics de comunicació i competències interculturals amb vídeos, jocs i qüestionaris. Aquesta formació també disposa d'una avaluació final i ens permet mesurar el guany en competències interculturals de l'estudiant.

El setembre de 2023, més de 500 estudiants de mobilitat i 150 estudiants de COIL havien fet el curs «Preparats, llestos, ja!». Aquests són alguns dels seus comentaris:

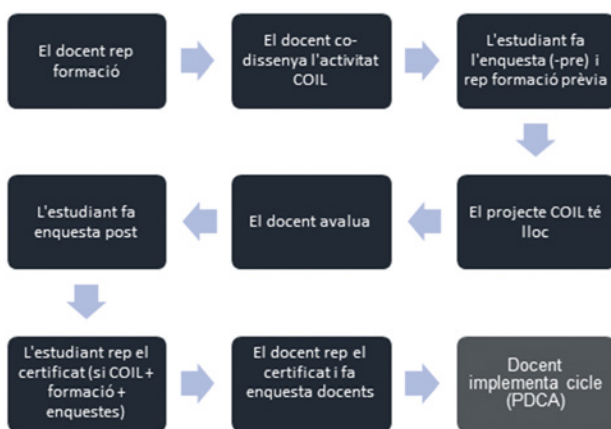
- «Aquest curs m'ha ajudat a estar més preparat per la meva experiència internacional.» (75 %)
- «Va ser útil en alguns moments de la meva experiència.» (72 %)
- «El contingut és rellevant.» (92 %)
- «La metodologia és agradable i divertida.» (91,6 %)

Totes aquestes eines i recursos s'expliquen als tallers formatius dirigits als professors, en què s'aborden els fonaments i el disseny del COIL (cursos oferts a través de l'Institut de Ciències de l'Educació i també de manera vinculada amb la Iniciativa d'Universitats Europees Aurora, de la qual la URV és membre). També estan permanentment disponibles al grup de professors del campus virtual COIL. En aquest espai del campus virtual

es comparteix informació sobre COIL, exemples, recursos, propostes i ofertes de socis de forma asíncrona. També funciona com a fòrum obert entre la coordinació del COIL i el professorat.

El model URV pivota eminentment en la formació i la capacitat, que inclou la capacitat en competències interculturals, amb l'objectiu de donar eines, tant a professors com estudiants, per sentir-se preparats i amb confiança per a qualsevol intercanvi internacional.

Figura 4. Gràfic corresponent al cicle COIL model de la URV

Nota: Extret del Model de la URV

En resum, cada universitat disposa dels seus mecanismes de mesura de la qualitat dels COIL i intercanvi virtual. A grans trets, el propòsit dels formularis és, d'una banda, identificar quina és l'experiència de l'estudiantat vinculada als COIL i als intercanvi virtual i, de l'altra, detectar possibles millores i accions concretes per tal d'afavorir la qualitat dels COIL.

És a dir, cada universitat intenta generar un sistema de mesura que respongui als objectius de millora continuada i que sigui apte per comprendre els aspectes més representatius dels projectes COIL o d'intercanvi virtual en el conjunt de la institució.

Principals conclusions

Entendre quina experiència tenen les persones que participen en una activitat COIL o intercanvi virtual és clau per detectar àrees de millora i generar activitats coherents amb els objectius d'aprenentatge de cada assignatura, i al mateix temps, que contribueixin a aportar valor i motivar l'estudiantat a continuar aprenent i guanyar coneixement en el seu camp d'estudi.

La recerca duta a terme per les universitats participants en aquest manual ha posat de manifest que, per l'estudiantat, el COIL afavoreix la millora de les seves competències en llengua anglesa, les seves habilitats digitals (alfabetització digital) i la seva capacitat de treballar en equips internacionals, a més de potenciar una mirada global sobre els seus estudis. També els permet comprendre codis culturals diversos i desenvolupar el seu pensament crític.

Els principals reptes detectats són la participació desigual entre universitats (i, per tant, graus de motivació diferents), que pot repercutir en la productivitat de les sessions síncrones i en el treball final dels grups; les barreres de comunicació virtuals i les culturals, que poden fer aflorar diferents graus de timidesa i incomoditat per estar davant una càmera, i la necessitat de més temps per poder-se conèixer. Finalment, en alguns casos, pot ser un repte la manca d'informació sobre els objectius i la dinàmica de les sessions abans de començar-les.

El professorat expressa el sentiment d'inseguretat inicial a l'hora de posar en marxa un COIL, per la coordinació, la tecnologia, el nivell d'anglès o la gestió del temps. Aquest sentiment es transforma en positiu a mesura que es desenvolupa l'activitat, en part per la percepció d'enriquiment cultural i la creació de xarxes professionals. També fa notar la gran importància d'un suport institucional fort, una selecció d'estudiants al màxim de motivats i rebre una bona preparació prèvia en eines digitals i en temes d'interculturalitat, per poder fer un seguiment continu de l'estudiantat, a més de dissenyar tasques i sistemes d'avaluació equilibrats entre universitats.

Referències

- Barbour, R. S. (2013). *Introducing qualitative research: A student's guide*.
Gimeno, L., Serra, J., Montoro Moreno, L., Betts, A., Zerva, K., Alsina i Tarrés, M., ... & Yeste Oliveras, M. (2023). La Universitat de Girona apuesta por el aprendizaje colaborativo internacional en línea como estrategia institucional de innovación docente: reflexiones y recomendaciones

- tras tres años de implementación. © *Revista del Congrés Internacional de Docència Universitària i Innovació (CIDUI)*, 2023, vol. 6, art. núm. 416904, p. 416904-1-416904-16.
- Moreno, L. M., Simon, J. S., Avila, A. B., Zerva, K., Layret, I. R. R., Basuldo, P. M., ... & Roman, M. E. P. (2025). COM PLANTEGEM UN COIL A LES NOSTRES ASSIGNATURES?. *Revista del Congrés Internacional de Docència Universitària i Innovació (CIDUI)*, (7).
- Poulos, C. N. (2021). *Essentials of autoethnography*. American Psychological Association.
- Ramírez, A. R. i Bustos-Aguirre, M. L. (2022). Beneficios, inconvenientes y retos de los cursos COIL: Las experiencias de los académicos. *Revista Educación Superior y Sociedad (ESS)*, 34(2), 328-352.
- Simón, J. S., Casas, E. R., Pla, J. S., Roca, N. F., Mundet, M. H. B., Betts, A., ... & Zerva, K. (2025). INTERCANVI VIRTUAL I COIL: FACTORS D'ÈXIT I RESULTATS PER L'ESTUDIANTAT DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA. *Revista del Congrés Internacional de Docència Universitària i Innovació (CIDUI)*, (7).
- Universitat Rovira i Virgili. (2022). COIL (versió curta). <https://www.youtube.com/watch?v=yv0xOC0pprA>

6. Exemples d'experiències COIL

Alba Casellas Comallonga (UVic-UCC), Dolors Puigoriol Illamola (UVic-UCC), Ignasi Rodríguez-Roda Layret (UdG), Joan Solé-Pla (UdG), Jordi Serra Simón (UdG), M. Dolores Jiménez López (URV), Pilar Morera Basuldo (UdG), Elena Rondós Casas (UdG), Montse Ferrando Cogollos (URV), M. Concepció Torres Sabaté (URV), Blanca Deusdad Ayala (URV), Gerardo Boto Varela (UdG), Lidia Feliu Soley (UdG), Sílvia Simon Rabaseda (UdG), Sarah Khan (UVic-UCC), Susanne Tyler (UVic-UCC), Charleen Chen (UVic-UCC), Gry Edwards (UVic-UCC), Lino Montoro Moreno (UdG)

Presentació

Aquest capítol presenta una recopilació de catorze activitats COIL de diferents àmbits en les quals ha participat el professorat autor d'aquest llibre. Busquem que arribi a ser una guia per als companys i companyes que tenen interès a implementar aquestes activitats a la seva docència.

Activitat COIL 1

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Molecular biology applied to biomedical sciences		
Tasca a realitzar	Treball col·laboratiu basat en l'estudi d'un cas relacionat amb les bases moleculars causants de les malalties i en les noves aproximacions terapèutiques com les teràpies moleculars. Finalitzat amb un pòster i una defensa o discussió en format taller.		
Temporalitat	3 mesos, de febrer a abril	Edicions	2
Curs i assignatura dels estudiants	1r curs de la UVic-UCC. Grau en Biomedicina. Assignatura: Molecular Genetics.		
	1r curs de la UNIUPO. 1r curs del grau en Biotecnologia. Assignatura: Genetics.		
	3r curs de la HAN. Grau en Life Science. Assignatura: Molecular Biology.		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) Universitat de Han (HAN) Universitat del Piemonte Orientale (UNIUPO)	Espanya Itàlia Holanda		Alba Casellas (UVic-UCC) Diego Cottela (UNIUPO) Kelly Vellinga-Chan (HAN)
Nombre d'estudiants	60 estudiants de la UVic-UCC 63 estudiants de la UNIUPO 14 estudiants de la HAN		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Grups de tres estudiants UVic-UCC i tres estudiants del UNIUPO, i un estudiant de HAN que actua com a supervisor.		

Activitat realitzada			
Descripció			
• Presentar el projecte COIL i recollir les directrius al Padlet (https://padlet.com/albacomallonga/coil-mg-24-25-nxz16rdtyde3xi1t). Incloure al Padlet informació general, casos d'estudi, grups d'estudiants, fòrum de dubtes, consentiments informats i enllaços de reunions. • Establir la temporalitat i els objectius mínims de les reunions. En aquest cas, tres reunions com a mínim. • Acordar horaris dins la setmana marcada pel professorat. • Permetre el seguiment docent de l'activitat. • Elaborar un pòster final per part dels estudiants de la UVic-UCC. • Presentar i defensar el pòster en un taller comparatiu. • Els estudiants italians no fan d'activitats avaluatives, és activitat voluntària. • Avaluar els supervisors holandesos amb una enquesta qualitativa feta pels estudiants de la UVic-UCC.			
Objectius			
1. Treballar amb alumnes d'altres cultures utilitzant l'anglès com a llengua vehicular, important en la branca científica. 2. Revisar el coneixement existent sobre el cas d'estudi; cercar en bases de dades i fonts bibliogràfiques contrastades. 3. Profunditzar en els mecanismes moleculars implicats en el desenvolupament de la malaltia que tracta el cas d'estudi i descriure una possible aproximació terapèutica. 4. Sintetitzar la informació rellevant en un pòster científic i defensar-lo oralment.			
Plataforma	MS Teams	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker Primera reunió per conèixer-se, definir el pla de treball, els rols i les responsabilitats de cada membre del grup.			
Activitats col·laboratives Segona i tercera reunions, on compartien la informació recollida i arribaven a un consens sobre les bases moleculars de la patologia del cas d'estudi i el disseny d'una aproximació terapèutica.			
Reflexió final Última reunió, en què revisaven el cas d'estudi i n'extreien conclusions i limitacions. També havien de reflexionar sobre l'activitat col·laborativa del COIL i les habilitats desenvolupades.			
Material			
Es facilita material complementari mínim per iniciar l'estudi de casos, amb bibliografia i recursos digitals on poden trobar informació per desenvolupar el projecte. Però l'objectiu és que els estudiants busquin el seu material propi i hi treballin.			
Seguiment			
Els tres professors participants en el COIL van controlar periòdicament mitjançant els enllaços de les reunions la participació activa de tot l'alumnat. Alguns dels dubtes que van anar sorgint es van resoldre a classe i d'altres, mitjançant el fòrum de dubtes del Padlet. Per part de la Unitat d'Internacional de la UVic-UCC, es va realitzar una enquesta en finalitzar el projecte COIL per valorar l'experiència i l'opinió de cada estudiant.			

Comentari final	
Punts forts	
• La introducció, des de primer curs, de les habilitats col·laboratives a escala internacional, molt importants en el camp de la biomedicina, en què sovint els equips de treball són internacionals. • L'exposició de la terminologia científica en anglès i la revisió de literatura en anglès. • El rol de supervisor dels estudiants de la Universitat HAN, que han dinamitzat les reunions i han actuat com a tutors. • L'enfocament interdisciplinari i multicultural de la ciència en un entorn col·laboratiu. • L'avaluació pròpia per part de cada soci facilita el funcionament del COIL.	
Punts febles	
• Les barreres idiomàtiques o la inseguretat comunicativa. • Les diferències en la implicació dels estudiants, depenent de si era una activitat avaluativa o únicament voluntària. • La càrrega de feina extra, a part de la resta d'assignatures. • El control i el seguiment de tants estudiants.	
Opinió global final i recomanacions	
La participació en el projecte COIL en aquesta ocasió, malgrat haver comportat una càrrega més elevada de gestió, ha resultat més positiva en comparació amb l'experiència anterior. Aquesta millora constata la rellevància de la implicació activa de tot el professorat implicat en el desenvolupament del projecte, no únicament de la universitat que impulsa el COIL, així com la necessitat que aquestes tasques siguin assumides com a obligatòries per part dels estudiants per garantir-ne l'èxit. A parer meu, és essencial que les universitats implicades en el desenvolupament del projecte COIL adquireixin un compromís ferm amb la seva implementació i facin obligatòria la participació dels estudiants per garantir una col·laboració internacional realment efectiva. Tot i aquesta necessitat d'implicació institucional, tant l'alumnat com el professorat valoren positivament l'experiència. La incorporació de la figura d'un estudiant de cursos superiors actuant com a supervisor ha estat també clau en l'èxit del COIL. Els alumnes s'han sentit còmodes, acompanyats per algú que no els examina perquè no és el professor. L'opinió de l'alumnat és que la figura de l'estudiant-supervisor ha estat molt positiva. D'altra banda, el professorat destaca que el treball col·laboratiu, la recerca d'informació científica contrastada en anglès, l'elaboració d'un pòster científic i la seva defensa constitueixen competències clau per al desenvolupament acadèmic i professional dels estudiants del grau en Biomedicina.	

Activitat COIL 2

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Molecular biology applied to biomedical sciences		
Tasca a realitzar	Treball col·laboratiu basat en l'estudi d'un cas relacionat amb les bases moleculars causants de les malalties i en les innovadores teràpies moleculars finalitzat amb un pòster i una defensa oral del pòster.		
Temporalitat	De febrer a maig	Edicions	1

6. Exemples d'experiències COIL

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Molecular biology applied to biomedical sciences
Curs i assignatura dels estudiants	1r curs de la UVic-UCC. Grau en Biomedicina. Assignatura: Molecular genetics
	4t curs de la Universitat de Staffordshire. Grau en Biomedical Science

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) Universitat de Staffordshire	Espanya Regne Unit		Dolors Puigoriol (UVic-UCC) Alba Casellas (UVic-UCC) Mohammad Haidery (UStaffordshire)
Nombre d'estudiants	48 estudiants de la UVic-UCC 30 estudiants de la Universitat de Staffordshire		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	No
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups mixtos a partir dels estudiants de la UVic-UCC que fan la tasca obligatòriament i el volum d'estudiants que manifesten que hi volen participar voluntàriament per part de la Universitat de Staffordshire. Un cop assignem els grups, posem en contacte els estudiants per tal que es puguin organitzar i fem una primera sessió virtual sincrònica per donar les directrius del projecte.		

Activitat realitzada			
Descripció			
- En primer lloc, es va presentar el projecte COIL i es van donar les directrius del treball, recollides en un Padlet (https://padlet.com/albacomallonga/coil-gtlzxwkv1xm308e). Aquesta pàgina web conté informació general sobre el projecte COIL, els diferents casos d'estudi i els grups d'estudiants, i també un fòrum de dubtes. - A continuació, el Padlet mostra quatre columnes en què es detalla la temporalitat, els objectius de les diferents reunions mínimes que calia establir per treballar el cas estudi i una caixa per penjar els enllaços de les reunions. Així doncs, el professorat podia controlar que tots els alumnes es connectaven a les reunions i treballaven. - Les reunions es van portar a terme en horari de classe, els dijous de 15 h a 16 h (horari UTC+2:00h). En acabar l'última reunió, els estudiants de la UVic-UCC havien de realitzar un pòster i defensar-lo la setmana següent davant els seus companys de classe. Els estudiants anglesos no ho van fer ja que per a ells era una activitat de participació voluntària, sense qualificació.			
Objectius			
- Treballar amb alumnes de parla anglesa col·laborativament. - Revisar el coneixement existent sobre el cas d'estudi, cercant en bases de dades i fonts bibliogràfiques contrastades. - Profunditzar en els mecanismes moleculars implicats en el desenvolupament de la malaltia que tracta el cas d'estudi i descriure una possible aproximació terapèutica. - Resumir la informació en un pòster científic i defensar-lo oralment.			
Plataforma	MS Teams	Activitat sincrònica?	Sí

Activitat realitzada	
Format	
<i>Icebreaker</i>	Primera reunió per conèixer-se, definir el pla de treball, els rols i les responsabilitats de cada membre del grup.
Activitats col·laboratives	Segona i tercera reunions, on compartien la informació recollida i arribaven a un consens sobre les bases moleculars de la patologia del cas d'estudi i el disseny d'una aproximació terapèutica.
Reflexió final	Revisió del cas d'estudi, extracció de conclusions i limitacions del treball. També una reflexió sobre el COIL i les habilitats desenvolupades.
Material	
No es facilita material complementari.	
Seguiment	
Les dues professores de la UVic-UCC van fer controls periòdics als enllaços de les reunions per confirmar que tot l'alumnat assistia a les reunions i hi participava activament. Ús del fòrum de dubtes del Padlet, així com resolució de dubtes a classe. Per part de la Unitat d'Internacional de la UVic-UCC, es va realitzar una enquesta en finalitzar el projecte COIL per valorar l'experiència i l'opinió de cada estudiant.	

Comentari final
Punts forts
• L'exposició de la terminologia científica en anglès i la revisió de literatura en anglès. • L'enfocament interdisciplinari i multicultural de la ciència en un entorn col·laboratiu.
Punts febles
• El nivell de motivació i implicació, que de vegades és desigual entre estudiants. • Les barreres idiomàtiques o la inseguretat comunicativa. • Les diferències en la prioritat (avaluació) i el temps acadèmic (nivell de profunditat en la matèria) dels estudiants anglesos i els de la UVic-UCC.
Opinió global final i recomanacions
A parer meu, és essencial que les dues universitats implicades en el desenvolupament del projecte COIL adquireixin un compromís ferm amb la seva implementació i facin obligatòria la participació dels estudiants per garantir una col·laboració internacional realment efectiva. Tot i aquesta necessitat d'implicació institucional, tant l'alumnat com el professorat valoren positivament l'experiència. Els estudiants que van participar en el projecte amb companys nadius en anglès es van sentir motivats per millorar les seves habilitats de comunicació oral en aquesta llengua, alhora que van aprofitar els coneixements més avançats en biologia molecular aportats pels seus companys internacionals. D'altra banda, el professorat destaca que el treball col·laboratiu, la recerca d'informació científica contrastada en anglès, l'elaboració d'un pòster científic i la seva defensa constitueixen competències

Activitat COIL 3

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Cuinant un futur sostenible		
Tasca a realitzar	Representar en forma de diagrama de flux una recepta de cuina tradicional, identificant els punts crítics des del punt de vista ambiental, econòmic, de seguretat i de salut, i fer servir eines d'intel·ligència artificial (IA) per imaginar aquest plat en el futur i fer-ne una representació gràfica.		
Temporalitat	6-7 setmanes, entre setembre i novembre	Edicions	7
Curs i assignatura dels estudiants	2n curs de la UdG. Enginyeria química (obligatòria del grau en Química).		
	Tec de Monterrey. Innovació i processos creatius (optativa virtual intercampus de diversos cursos i estudis).		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Girona (UdG) Tecnològic de Monterrey.	Espanya Mèxic		Ignasi Rodríguez-Roda (UdG) Rebeca Alvarado (Tec Monterrey)
Nombre d'estudiants	30 estudiants de la UdG 30 estudiants de la Tec de Monterrey		
Idioma	Castellà	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen grups internacionals d'entre sis i vuit estudiants (meitat UdG, meitat Tecnològic de Monterrey).		

Activitat realitzada			
Descripció			
Dues sessions sincròniques, una a l'inici (presentació i trencar el gel) i una al final (reflexió), amb feina individual (vídeo de presentació i escape room IA) i en equip (elecció de la recepta, representació mitjançant un diagrama de flux industrial, identificació dels punts crítics, proposta d'opcions de futur i vídeo de reflexió).			
Objectius			
1. Conèixer part de la cultura de l'altre país. 2. Aprendre a fer un diagrama de flux i identificar els punts crítics. 3. Aprendre a col·laborar en equips interdisciplinaris internacionals. 4. Descobrir el potencial de la IA per generar una proposta raonada de futur			
Plataforma	Zoom i Padlet	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
<i>Icebreaker</i>	Sincrònic, que inclou explicació de l'activitat, concurs cultural (Kahoot) i presentació dels professors i dels equips de treball.		

Activitat realitzada	
Activitats col·laboratives	Asincrònica, en equip. Han de preparar i entregar (en dues fases) un ppt/ Canvas que inclogui 1) la recepta, el diagrama de flux, els punts crítics i (2) la proposta de plat al futur.
Reflexió final	Vídeo de reflexió (individual o en equip) i sessió sincrònica en què es presenta i comenta algun treball i els professors. I algun voluntari fa la reflexió final.
Material	
Un web detallat amb les instruccions i les dates, amb accés a Padlet (per penjar els vídeos) i a un Google Drive on es poden penjar els treballs fets per cada equip.	
Seguiment	
Consultes a classe i tutories virtuals amb els professors responsables.	

Comentari final
Punts forts
• Activitat divertida i motivadora. • Permet aprendre i conèixer una altra cultura i, alhora, conceptes d'enginyeria i de innovació. • Permet descobrir eines d'IA.
Punts febles
• Interacció complicada entre els catalans i els mexicans per la diferència horària (set o vuit hores) • Curta durada (sis o set setmanes). • Estudis diferents. • Cultura diferent.
Opinió global final i recomanacions
Els alumnes passen una corba de motivació (comença elevada, decau quan s'aproximen els terminis i no han aconseguit fer la feina ni tenir una relació fluida amb la contrapart, però torna a ser alta en acabar). No obstant això, a mi em permet connectar molt més amb ells a classe (perquè els conec millor a través dels vídeos i perquè ens ho passem bé fent l'activitat). Sovint fem una petita celebració final amb menjar mexicà. És millor no obsessionar-se amb els conceptes acadèmics i enfocar-ho com una experiència cultural i internacional.

Activitat COIL 4

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	COIL Resolución de conflictos		
Tasca a realitzar	Aplicar el que proposen diverses teories del conflicte a la resolució d'un conflicte escollit per l'estudiantat. Veure com aquestes teories es poden aplicar en l'àmbit econòmic, social i polític per resoldre els conflictes escollits.		
Temporalitat	4 sessions, el mes de març	Edicions	4
Curs i assignatura dels estudiants	1r curs de la UdG. Graus en Pedagogia i en Treball Social UNIMINUTO: Unidad de Transversales. Diferents estudis universitaris.		
	ITSON: Maestría en Investigación Educativa		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Girona (UdG) UNIMINUTO Instituto Tecnológico de Sonora (ITSON)	Espanya Colòmbia Mèxic		Joan Solé-Pla Maria Lucely Barbosa Martínez Claudia Selene Tapia Ruelas
Nombre d'estudiants	25 d'Espanya 27 de Colòmbia 14 de Mèxic		
Idioma	Espanyol	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups buscant que tinguin estudiants dels tres països.		

Activitat realitzada			
Descripció			
- Vídeo de presentació personal. - Exercici d'anàlisi d'un conflicte. - Exercici de solució d'un conflicte. - Joc de preguntes i respostes per equips. - Vídeo de tancament per equips. - Respondre a l'enquesta.			
Objectius			
- Presentar els fonaments i les teories del conflicte. - Veure com aquestes teories es poden aplicar en l'àmbit econòmic, social i polític per resoldre els conflictes.			
Plataforma	Microsoft Teams	Activitat sincrònica?	Sí

Activitat realitzada	
Format	
<i>Icebreaker</i>	Gravació d'un vídeo previ inicial en què cada estudiant es presenta i presenta un lloc que tingui algun significat especial per a ell o ella en l'entorn en què es mou. Agrupació de l'estudiantat per equips. Es creen diferents sales a l'aplicació Teams en què hi ha, a cada sala, l'estudiantat d'un equip. Se'ls proposa respondre a preguntes que facin referència a la seva edat, situació familiar, gustos, etc.
Activitats col·laboratives	Anàlisi d'un conflicte. Descripció del seu context social i econòmic veient de quin tipus de conflicte es tracta, l'origen, els actors i els interessos en joc. Proposta de resolució del conflicte escollit utilitzant el mecanisme alternatiu de solució de conflictes que creguin més escaient per al conflicte que han escollit. Proposar una solució.
Reflexió final	Cada sessió en acabar presenta una frase d'algun pensador en relació amb el conflicte i la resolució de conflictes.
Material	
Apunts, material audiovisual i articles proporcionats per professorat de l'activitat.	
Seguiment	
Es demana a l'alumnat que cada setmana lliuri una activitat. Una part de les activitats són explicades per cada equip al grup de classe. Un cop acabada l'explicació, s'estableix un diàleg entre el professorat i l'estudiantat, a més d'una primera valoració de com es veu que han treballat la tasca presentada.	

Comentari final
Punts forts
• És multidisciplinari. • L'estudiantat té els canals i les eines per treballar les propostes. • Els docents estem a la disposició de l'estudiantat per resoldre dubtes i per dinamitzar la comunicació.
Punts febles
Les agendes de les tres universitats fan que les activitats del COIL s'hagin de fer durant quatre setmanes seguides del mes de març. L'efecte d'aquesta restricció horària és que no hi ha prou temps perquè els estudiants interactuïn prou entre ells i amb el seu professorat.
Opinió global final i recomanacions
Aquesta activitat COIL durant el curs 2024-2025 s'ha fet per quarta vegada. Tant a la Universitat de Girona com a l'Institut Tecnològic de Sonora l'estudiantat participa en el COIL de manera voluntària, mentre que no és així a la Universitat UNIMINUTO. Durant aquests anys, les docents hem pogut fer un procés d'aprenentatge: hem millorat els materials i la durada de les sessions síncrones. També s'ha buscat donar més pes a l'experiència intercultural. Amb aquestes millores s'ha aconseguit més implicació de l'estudiantat i que el seu grau de satisfacció també hagi augmentat.

Activitat COIL 5

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Digital actions to promote Pomeranian heritage: Nature, architecture, culture, art and landscape. A practical approach		
Tasca a realitzar	El projecte consisteix a dissenyar un pla d'accions digitals per tal de promoure turísticament la destinació Pomerània. L'estudiantat ha de treballar com si fos una agència de màrqueting digital i ha de plantejar accions de màrqueting digital per tal d'incrementar el grau de coneixement de la destinació a partir d'uns objectius establerts i un pressupost assignat.		
Temporalitat	D'octubre a gener	Edicions	2
Curs i assignatura dels estudiants	2n curs de la UdG. Grau en Publicitat i Relacions Públiques. Assignatura: Màrqueting en l'era digital.		
	3r curs de la USZ. Grau en Turisme. Assignatura: Tourism, Local Heritage, Cultural Heritage, Art and Architectonic Heritage		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Girona (UdG) Universitat de Szczecin (USZ)	Espanya Polònia		Jordi Serra Simón (UdG) Tomasz Duda (USZ)
Nombre d'estudiants	10 estudiants de la UdG 11 estudiants de la USZ		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups a partir del volum d'estudiants que manifesten que hi volen participar. Un cop assignem els grups, posem en contacte els estudiants per tal que es puguin organitzar.		

Activitat realitzada
Descripció
Primera sessió: <i>icebreaker</i> . Serveix per tal que cada persona es pugui presentar. Segona sessió: organitzem tutories en línia per tal de fer el seguiment dels projectes, un cop ja hem creat els grups. Última sessió: presentació de resultats.
Objectius
1. Treballar els atractius turístics de Szczecin i destacar-ne el potencial. (part orientada als estudiants de Szczecin). 2. Plantejar accions coherents pel que fa a la finalitat, el pressupost i l'audiència per donar a conèixer els atractius turístics de Szczecin. (part orientada als estudiants de Girona). 3. Treballar la interculturalitat a través del projecte conjunt.

Activitat realitzada			
Plataforma	Google Meet	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	Presentació personal a partir de temàtiques relacionades amb la gastronomia, la música i les regions del món.		
Activitats col·laboratives	Tutories de treball amb els estudiants per veure com avancen els projectes i com es resolen les dificultats identificades.		
Reflexió final	Durant les presentacions dels projectes, l'estudiantat ha d'aportar valoracions sobre el projecte i la feina feta.		
Material			
Cada grup rep material complementari per poder desenvolupar el projecte. Per exemple, tarifes publicitàries, bons exemples de campanyes i dades que els permetin crear una proposta coherent amb les necessitats del projecte.			
Seguiment			
Tutories periòdiques. Els dos tutors ens reunim en línia amb l'estudiantat per poder fer el seguiment del projecte. El docent de la universitat de Polònia és expert en gestió patrimonial i dinamització turística. Des de la Universitat de Girona es fa el seguiment de la proposta en matèria de comunicació digital.			

Comentari final
Punts forts
• L'estudiantat té els canals i les eines per treballar les propostes. • Els docents estem a la disposició de l'estudiantat per resoldre dubtes. • Cada docent té la seva àrea de dedicació. D'una banda, patrimoni de la regió; d'altra banda, accions per dinamitzar la comunicació.
Punts febles
El nivell de motivació i implicació de vegades és desigual entre estudiants. Això fa que alguna part de l'estudiantat tingui la impressió que ha d'assumir més responsabilitats que altres components del grup.
Opinió global final i recomanacions
L'activitat es plantejada com a voluntària, ja que la modalitat COIL requereix més implicació i coordinació que el projecte de l'assignatura en modalitat estàndard. L'estudiantat agraïx participar en projectes que requereixin l'ús de la llengua anglesa, ja que els motiva i els sembla una bona experiència. Ara bé, dins del grup de treball sovint es considera que hi ha desequilibris pel que fa a càrregues de treball i implicació.

Activitat COIL 6

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Cuestión de acento https://sites.google.com/view/coilurvluh2024/inicio		
Tasca a realitzar	L'activitat COIL s'ha centrat en aspectes de pronunciació del castellà, treballats a partir de dues temàtiques principals: l'accent estranger i les varietats del castellà en l'ensenyament de l'espanyol com a llengua estrangera. L'estudiantat ha hagut d'analitzar qüestions específiques vinculades a una d'aquestes temàtiques, elaborar reflexions i propostes de recursos o solucions i, finalment, presentar els resultats en format de vídeo.		
Temporalitat	8 setmanes, d'octubre a desembre	Edicions	4 Curs 2020-2021 Curs 2021-2022 Curs 2022-2023 Curs 2024-2025
Curs i assignatura dels estudiants	3r curs del grau en Llengua i Literatura Hispàniques. Assignatura: Els sons de la llengua espanyola		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat Rovira i Virgili Leibniz Universitat de Hannover	Espanya Alemanya		M. Dolores Jiménez López (URV) Lidia Becker (LUH)
Nombre d'estudiants	60 estudiants per edició (30 per institució, aprox.) 240 estudiants en total		
Idioma	Castellà	Experiència prèvia?	No
Organització dels estudiants	Grups de sis a vuit estudiants		

Activitat realitzada	
Descripció	
Temàtica	L'activitat s'ha organitzat entorn de dues temàtiques: l'accent estranger i les varietats del castellà en l'ensenyament de l'espanyol com a llengua estrangera.
Equips	Els equips han de ser heterogenis (procedència, cultura i interessos diversos). Dos tipus: tipus A: germanoparlants i estudiantat espanyol; tipus B: estudiantat espanyol i hispanoamericà de la universitat alemanya.
Rols assignats	Coordinador/a, portaveu, secretari/ària, controlador/a del temps, responsable de material i internauta.

Activitat realitzada	
Tasques i responsabilitats	Equips de tipus A (accent estranger) • Analitzen l'accent alemany quan es parla castellà (i, en menor mesura, l'accent castellà quan es parla alemany). • Identifiquen els problemes fonètics més habituals dels parlants alemanys de castellà. • Elaboren un recurs de suport per resoldre un problema concret. • Metodologies emprades: resolució de problemes, aprendre ensenyant, tutoria entre iguals, elaboració de recursos d'aprenentatge.
	Equips de tipus B (varietats regionals) • Debaten sobre el prestigi de les diferents varietats. • Analitzen la conveniència d'ensenyar varietats marcades. • Argumenten a favor i en contra de la seva incorporació a l'ensenyament d'ELE. • Elaboren un manifest final sobre avantatges i inconvenients d'ensenyar varietats. • Metodologies emprades: pluja d'idees, comunitat de pràctica.
Seqüència d'activitats	1. Qüestionari inicial en sessió plenària (temps real). 2. Constitució dels grups en funció de les respostes al qüestionari. 3. Treball en grup (1a setmana): – Tipus A: elaboren una llista de problemes que defineixen l'«accent estranger» i prioritzen els més importants. – Tipus B: redacten un resum amb pros i contres de l'ensenyament de varietats nacionals o regionals i defineixen la postura a defensar. 4. Posada en comú: – Presentació de les llistes dels grups de tipus A. – Presentació dels pros/contres dels grups de tipus B. – Aplicació de la metodologia «puzle»: cada grup resol una peça del problema i després es combinen les solucions. 5. Assignació de tasques específiques: – A cada grup de tipus A: un problema concret. – A cada grup de tipus B: una postura concreta. 6. Treball i tutories (2a setmana): – Sessions de consulta amb les professores. – Orientació en bibliografia, enfocament, estructura del vídeo, resultats preliminars i resolució de problemes. 7. Producció: cada grup genera un vídeo i un informe. 8. Compartició de resultats: els productes es penjen per a la visualització, comentari i avaluació dels companys. 9. Resultat final col·lectiu: un vídeo recopilatori i un informe de treball col·laboratiu COIL. 10. Sessió plenària final amb visualització del vídeo, debat i qüestionari d'opinions sobre l'experiència COIL.

Activitat realitzada			
Objectius			
1. Dominar les característiques fonètiques i fonològiques del castellà. 2. Reconèixer els patrons de pronunciació les varietats del castellà. 3. Identificar la influència de factors extralingüístics (socials, polítics, culturals) en la pronunciació i la seva estandardització. 4. Identificar les principals dificultats de pronunciació del castellà. 5. Ser capaç d'avaluar la pronunciació tipificant i diagnosticant l'error, realitzant una anàlisi contrastiva i un estudi de la interllengua. 6. Ser capaç de proposar estratègies de correcció per als errors de pronunciació 7. Reflexionar sobre les actituds dels parlants envers l'accent estranger. 8. Reflexionar sobre les particularitats de la pronunciació del castellà en regions plurilingües (Catalunya). 9. Reflexionar sobre el diferent prestigi de les variants del castellà. 10. Determinar quin model de pronunciació cal ensenyar tot analitzant la diversitat d'accents presents en les comunitats hispanoparlants.			
Plataforma	Web de l'activitat, Padlet, Slack, Microsoft Teams, Zoom	Activitat sincrònica?	Sí, tres sessions síncrones
Format			
Icebreaker	Característiques del vídeo: Durada: 1-2 minuts; Plataforma: Padlet		
	Contingut presentació: • Nom i lloc de naixement. • Llengua/s primera/es o materna/es. • Breu història vital relacionada amb el castellà. • Llengua familiar. • Llengua del context social. • Llengua/aprenentatge de castellà (quina varietat has après?). • Llegir un fragment de text o poema que mostri la teva varietat.		
	Criteris d'avaluació: • Realització del vídeo dins del termini establert • Comentari a dos vídeos d'estudiants de l'altra universitat.		
Activitats col·laboratives	1. Icebreaking i formació de grups: presentació mitjançant vídeos a Padlet i creació d'equips mixtos URV—LUH a partir d'un qüestionari inicial. 2. Identificació de problemes: cada grup detecta i prioritza qüestions relacionades amb l'accent estranger o les varietats de l'espanyol. 3. Treball en profunditat: elaboració d'un document breu i disseny de l'estructura d'un vídeo sobre el problema assignat, amb suport en tutories. 4. Producció de materials: creació d'un vídeo i un informe escrit amb rols col·laboratius definits dins de cada grup. 5. Síntesi final: integració de totes les aportacions en un producte únic conjunt (vídeo final). 6. Tancament i reflexió: presentació plenària, debat i enquesta de valoració de l'experiència COIL.		

Activitat realitzada	
Reflexió final	La reflexió final en aquest COIL es realitza durant la sessió plenària final i combina diverses dinàmiques per fomentar l'avaluació individual i grupal de l'experiència. Els estudiants visualitzen el vídeo final que integra totes les aportacions, participen en un debat en què comenten els processos, les dificultats i els aprenentatges, i completen una enquesta o qüestionari de valoració sobre l'activitat COIL. Aquest conjunt d'accions permet analitzar tant el resultat del treball col·laboratiu com l'experiència personal i de grup, identificar punts forts, àrees de millora i aprenentatges adquirits en l'àmbit lingüístic, intercultural i de col·laboració en línia.
Material	
Eines: Web de l'activitat, Padlet, Slack, Microsoft Teams, Zoom Bibliografia sobre la matèria	
Seguiment	
Sessió plenària inicial	Explicació del COIL, l'activitat, el calendari i les eines. Aplicació del qüestionari inicial. Seguiment: comprovar assistència, resoldre dubtes inicials, verificar accés a eines (Padlet, Google Forms, Slack/Drive).
<i>Icebreaker</i>	Penjar un vídeo <i>icebreaker</i> a Padlet i comentar-lo. Seguiment: monitorar participació a Padlet (qui ha pujat vídeo i qui ha comentat), registrar incidències tècniques.
Assignació grups	Assignació de grups (3 URV + 3 LUH) segons les respostes al qüestionari (tipologia de grup: tipus A: accent L1 alemany, L2 espanyol. Tipus B: varietats de l'espanyol). Seguiment: verificar que tots els estudiants estiguin en un grup, comunicar la composició i tipologia, confirmar el contacte inicial entre els integrants.
Treballs grupal	Treball en grups: elaborar llista de problemes (accent estranger o varietats). Resultat: llista + prioritització de problemes. Seguiment: rebre lliuraments (via correu, Drive o Slack), comprovar claredat dels problemes detectats i el grau de col·laboració.
Resultats primera setmana de treball	Posada en comú dels resultats de la primera setmana. Seguiment: sistematitzar problemes comuns, recollir llistes de cada grup, decidir/confirmar la plataforma col·laborativa final (Slack/Drive).
Problemes assignats	Comunicació del problema assignat a cada grup (professores). Seguiment: confirmar recepció de l'assignació, resoldre dubtes sobre la tasca.
Treball grupal	Treball grupal en el problema/posició assignada. Resultat: document (2 pàgines) + estructura de vídeo. Seguiment: verificar els avenços, acompanyar el procés, oferir <i>feedback</i> sobre estructura i continguts abans de la tutoria.
Sessió de tutories	Presentació de la problemàtica, dubtes i l'estructura del vídeo. Seguiment: registrar problemàtiques, dificultats detectades i grau d'organització interna dels grups.
Vídeos	Penjar vídeos a la plataforma. Seguiment: comprovar lliurament puntual, qualitat tècnica mínima, accessibilitat dels vídeos
Informe escrit	Lliurament d'un informe escrit (la problemàtica tractada, els objectius, l'eina proposada i el guió del vídeo). Seguiment: verificar el lliurament d'informes, confirmar els rols i el funcionament de la dinàmica de grup.

Activitat realitzada	
Vídeo final	Generar un resultat únic (proposta final grupal COIL). Seguiment: coordinar integració dels resultats, revisar la coherència i la representativitat de totes les aportacions.
Sessió plenària final	Presentació del vídeo final i debat. Enquesta de valoració de l'experiència. Seguiment: registrar la participació en el debat, recollir enquestes i opinions per a l'avaluació de l'experiència COIL.

Comentari final
Punts forts
• Col·laboració binacional: els grups mixtos URV—LUH fomenten l'intercanvi intercultural i lingüístic. • Organització i rol clar: assignació de rols dins dels grups, facilitant la coordinació i responsabilitat compartida. • Aprenentatge actiu: combinació de metodologies com resolució de problemes, aprendre ensenyant i tutoria entre iguals. • Producció tangible: els estudiants creen productes finals (vídeo i informe) que integren les seves aportacions i reflexions. • Reflexió i avaluació: incorporació d'autoavaluació, enquestes i debat final per analitzar processos i resultats. • Seguiment estructurat: cada fase té un seguiment clar per part dels professors, que assegura el progrés i la resolució de dubtes. • Diversitat temàtica: treball sobre aspectes lingüístics rellevants (accent estranger i varietats del castellà) amb aplicació pràctica. • Enriquiment lingüístic i intercultural: l'activitat permet millorar la competència en castellà, reflexionar sobre la variació lingüística i desenvolupar sensibilitat intercultural mitjançant el contacte amb parlants de contextos diferents.
Punts febles
• Dependència de la tecnologia: l'ús intensiu de Padlet, Slack, Zoom i altres eines pot generar dificultats tècniques o desigualtat d'accés. • Possible desigualtat en participació: alguns estudiants poden assumir més responsabilitats que altres dins del grup. • Temps limitat per aprofundir: el calendari de vuit setmanes pot ser curt per investigar, elaborar recursos i produir vídeos amb qualitat alta. • Complexitat en coordinació binacional: les diferències horàries, idiomàtiques i culturals poden dificultar la col·laboració fluida. • Avaluació subjectiva del vídeo: la qualitat del producte audiovisual pot dependre més de les habilitats tècniques que del contingut acadèmic. • Riscos en el procés de síntesi final: integrar totes les aportacions en un únic producte pot ser complicat si els grups no estan ben coordinats.
Opinió global final i recomanacions
L'activitat COIL analitzada és un exemple sòlid d'aprenentatge col·laboratiu internacional. La seqüència d'activitats, amb <i>icebreaker</i>, treball en grups heterogenis, producció de materials i reflexió final, està ben estructurada i fomenta la cooperació, la responsabilitat compartida i la interdependència dels participants. Els rols assignats i el seguiment constant ajuden a organitzar el treball i afavoreixen que tots els membres participin activament. A més, la combinació d'activitats síncrones i asíncrones permet flexibilitat i adaptació als diferents horaris i contextos.

Comentari final
Recomanacions • Millorar el suport tècnic i la formació prèvia en les eines digitals per evitar incidències i desigualtats en l'accés. • Establir estratègies clares per assegurar la participació equilibrada de tots els membres del grup i evitar que alguns estudiants assumeixin més responsabilitats. • Garantir espais de coordinació entre els grups binacionals per facilitar la síntesi de les aportacions finals. • Avaluar tant el procés col·laboratiu com els productes finals, amb criteris clars que integrin participació, organització i qualitat del resultat. • Potenciar la reflexió sobre la dinàmica COIL i les competències transversals adquirides (treball en equip, gestió de projectes i col·laboració intercultural).

Activitat COIL 7

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Migration & SDG		
Tasca a realitzar	Estudiar la migració des del punt de vista quantitatiu, qualitatiu i empresarial dels països implicats		
Temporalitat	5 setmanes, de setembre a novembre o d'abril a maig	Edicions	5
Curs i assignatura dels estudiants	3r curs de la UdG. Assignatura transversal. Activitat de reconeixement de crèdits de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales anomenada Spring/Autumn Seminars.		
	1r curs del Tec de Monterrey. Assignatura transversal. Mètodes quantitatius		
	2n curs de la USFQ. Assignatura transversal. Service Learning		
	1r curs de la UC - Assignatura transversal. Introducció a les matemàtiques I		

Dades inicials		
Universitats participants	País	Docents
Universitat de Girona (UdG) Tecnològic de Monterrey (Tec) Universitat San Francisco de Quito (USFQ) Pontificia Universitat Catòlica de Xile (UC)	Espanya Mèxic Equador Xile	Pilar Morera Basuldo (UdG) Elena Rondós Casas (UdG) Maritza Peña-Becerril (Tec) Viviana Guerrero-Benalcáza (USFQ) Wolfgang Rivera (UC) Vania Ramirez (UC)

Dades inicials			
Nombre d'estudiants	22 estudiants de la UdG 58 estudiants del Tec 24 estudiants de la USFQ 182 estudiants de la UC		
Idioma	Anglès i espanyol	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups a partir del volum d'estudiants que manifesten que hi volen participar. Un cop assignem els grups, posem en contacte els estudiants per tal que es puguin organitzar. En la cinquena edició es van fer 21 grups.		

Activitat realitzada			
Descripció			
Tractar la migració i els ODS 4 (educació de qualitat), 8 (treball digne i creixement econòmic) i 10 (reducció de les desigualtats) des d'una perspectiva internacional.			
Objectius			
1. Estudiar la migració des de diferents punts de vista. 2. Presentar els resultats per grups.			
Plataforma	Google Sites	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	Es fa durant dues setmanes. La primera és per conèixer el grup i la segona per organitzar el treball.		
Activitats col·laboratives	Se'n fan tres: 1. Anàlisi estadística bàsica sobre la migració a cada país. 2. Estudi qualitatiu amb entrevistes a persones migrants. 3. Estudi empresarial sobre com afecta la migració a la força de treball de les empreses i com aquestes tracten el objectius de desenvolupament sostenible 4, 8 i 10.		
Reflexió final	Per grups: Es realitza un pòster resum del treball realitzat.		
	Individualment: Cada participant fa una redacció final sobre la seva opinió en relació amb la temàtica i l'entorn de treball.		
Material			
Se'ls proporciona accés a documents, enllaços d'internet i eines informàtiques per ajudar-los a fer les diferents tasques.			
Seguiment			
Cada setmana els professors fan seguiment dels seus estudiants i s'avaluen conjuntament les tasques que s'han presentat.			

Comentari final	
Punts forts	
El tema motiva molt l'estudiantat.	

Comentari final
Punts febles
Cal treballar la diferència horària, tant el professorat com l'estudiantat.
Opinió global final i recomanacions
Es una activitat molt enriquidora per l'estudiantat i també pel professorat implicat.

Activitat COIL 8

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Goat Milk Production: case studies on extending shelf-life		
Tasca a realitzar	Els estudiants desenvolupen un projecte conjunt sobre oportunitats tecnològiques per estendre la vida útil de la llet de cabra produïda en petites explotacions ramaderes típiques de Kenya i, en general, de l'Àfrica subsahariana. El projecte s'estructura en tres tasques. En la primera, els estudiants de cada equip identifiquen i comparteixen les principals característiques de la llet de cabra i altres productes lactis de cabra a Kenya i Espanya. En la segona, analitzen alternatives tecnològiques per preservar la producció de llet de cabra en les condicions típiques d'aquesta tipologia d'explotació. Finalment, desenvolupen un estudi de cas que implica dissenyar una solució per conservar un producte lacti d'interès, juntament amb el procés de producció corresponent.		
Temporalitat	8 setmanes	Edicions	1
Curs i assignatura dels estudiants	3r curs de la URV. Grau en Enginyeria de Bioprocessos Alimentaris.		
	2n curs de la SEKU. Bachelor of Science in Food Nutrition & Dietetics.		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat del Sud-est de Kenya (SEKU) Universitat Rovira i Virgili (URV)	Espanya Kenya		Montse Ferrando (URV) Alice Theuri (SEKU)
Nombre d'estudiants	22 estudiants de la URV 7 estudiants de la SEKU		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	No

Dades inicials	
Organització dels estudiants	El professorat distribueix els estudiants en grups d'entre cinc i sis membres, dels quals com a mínim hi ha dos estudiants de SEKU.

Activitat realitzada			
Descripció			
Primera sessió plenària (sincrònica): S'expliquen els objectius de COIL i com s'espera que contribueixin a la seva formació. Es detalla la mecànica quant al treball en equip (com es fan els equips, normes bàsiques), la descripció i el calendari de les tasques i lliurables i dels criteris d'avaluació. Es presenta l'activitat <i>icebreaker</i> .			
Tasca 1 (asincrònica) Cada grup identifica i comparteix les principals característiques de la llet de cabra i altres produccions làctics de cabra a Kenya i Espanya.			
Tasca 2 (asincrònica) Cada grup analitza alternatives tecnològiques per preservar la producció de llet de cabra i productes lactis derivats en les condicions dels sistemes ramaders de petits productors.			
Tasca 3 (asincrònica) Es desenvolupa l'estudi de cas, que inclou dissenyar una solució per a la conservació de llet de cabra i el procés d'elaboració d'un producte lacti d'interès per als sistemes ramaders de petits agricultors a Kenya.			
Sessió plenària final (sincrònica): Exposició per equips de cada estudi de cas.			
Objectius			
Esperem que els estudiants millorin habilitats com: 1. Ser capaços d'utilitzar els principis de seguretat alimentària i microbiologia aplicats als bioprocessos alimentaris. 2. Ser capaços d'aportar solucions tècniques per estendre la vida útil de la llet de cabra en un context ramader determinat. 3. Resoldre problemes de manera crítica, creativa i innovadora dins de l'àmbit professional. 4. Treballar bé en equips multidisciplinaris, multilingües i multiculturals. 5. Treballar en equip de manera col·laborativa, amb responsabilitat i iniciativa compartides 6. Contribuir eficaçment a assolir els objectius de l'equip mitjançant la cooperació, la participació i el compromís amb la visió i l'objectiu compartits. 7. Resoldre conflictes de manera constructiva. 8. Utilitzar i compartir informació en un context internacional			
Plataforma	Padlet per l' <i>icebreaker</i> (asincrònica), Slack per al desenvolupament de tasques asincròniques i Google Meet per les sessions plenàries sincròniques	Activitat sincrònica?	Si

Activitat realitzada	
Format	
<i>Icebreaker</i>	Activitat asíncrona. Presentar el seu nom d'una manera creativa, per mitjà d'una imatge del seu nom o un vídeo d'ells mateixos en què expliquen per què se'ls va donar aquest nom, com està relacionat amb una altra persona de la seva família i el seu origen cultural, si els agrada, per quin altre nom el canviarien i com creuen que afecta la seva interacció amb els altres.
Activitats col·laboratives	Tasques 1, 2 i 3.
Reflexió final	En finalitzar el COIL, cada estudiant respon un qüestionari per fer una valoració sobre la dinàmica de treball, la responsabilitat en el desenvolupament de les tasques, la iniciativa, la participació i l'actitud d'ell mateix i de la resta de membres del seu equip.
Material	
A través de Slack, els estudiants tenen al seu abast una guia del projecte, la composició dels equips, informació sobre el professorat, invitacions a les reunions i material de suport per desenvolupar l'estudi de cas.	
Seguiment	
En finalitzar cada tasca, cada equip lliura un document d'una pàgina en què s'inclou els participants, els temes tractats i els acords a què han arribat en la reunió o reunions mantingudes amb l'equip. Durant la setmana 5 (del total de 8), cada equip presenta una proposta preliminar d'estudi de cas. El professorat la valora i la retorna amb comentaris i suggeriments. La resolució de dubtes o consultes específiques de cada projecte o estudi de cas es resol de forma sincrònica o asincrònica amb cada equip, fent servir les diferents plataformes.	

Comentari final
Punts forts
• Haver d'identificar i aportar solucions tecnològiques que siguin aplicables en un context socioeconòmic diferent. • Avaluar quines aportacions de l'indigenous knowledge de Kenya (per exemple, productes fermentats) es poden incorporar per resoldre el repte. • Treballar en un equip molt divers: multicultural i multidisciplinari.
Punts febles
• Aconseguir una comunicació efectiva entre els membres de les dues universitats. Crear un espai de confiança entre l'equip docent de les dues universitats, amb realitats extremadament diferents, és un repte que necessita més d'una edició. • En el treball en equip, aconseguir una composició més equitativa en el nombre d'estudiants de cada universitat. • Identificar els interessos i motivacions compartits pels estudiants de les dues universitats participants.

Comentari final	
Opinió global final i recomanacions	
Professorat	• És important que tot el professorat implicat hagi tingut una formació prèvia en la metodologia COIL. • Cal arribar a un consens sobre els resultats d'aprenentatge pels estudiants de cada universitat i també sobre la dedicació o implicació que s'espera del professorat. És especialment rellevant quan les diferències en les realitats de les universitats participants són importants, com passa en aquest cas. • Convé adaptar-se als requeriments o limitacions tècniques per la docència en línia de l'altre soci. • És molt rellevant atendre els aspectes interculturals que condicionen la manera com ens comuniquem i establim relacions de confiança.
Estudiantat	• Cal fer formació prèvia als estudiants de cada universitat sobre la realitat i els aspectes culturals propis de l'altra part. • En relació amb l'avaluació, sembla important donar-li un pes significatiu, com ara a través de fixar al COIL un percentatge significatiu de la nota final de l'assignatura (per exemple, 15-20 %) o establir una nota mínima de la nota individual de cada estudiant en COIL que condicioni el fet de superar l'assignatura.

Activitat COIL 9

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Treballs col·laboratius vinculats a ApS i Servei a la Comunitat amb els ODS. Amb la metodologia COIL - Global Shared Learning: Classroom		
Tasca a realitzar	Disseny, aplicació i avaluació d'un projecte vinculat als objectius de desenvolupament sostenible (ODS) i que doni resposta a una necessitat i amb impacte social.		
Temporalitat	6 setmanes cada edició (octubre-novembre i febrer-març)	Edicions	8
Curs i assignatura dels estudiants	2n curs de la URV. Graus en Pedagogia i Educació Social. Assignatura: Política i gestió educativa.		
	Diversos cursos i graus (economia, informàtica, arquitectura, mecànica, etc. Assignatura: Ètica, professió i ciutadania.		

Dades inicials		
Universitats participants	País	Docents
Universitat Rovira i Virgili (URV). Tecnològic de Monterrey (ITSTEM-TEC) Campus Toluca.	Espanya Mèxic	M. Concepció Torres Sabaté (URV) Ana Cecilia Franco de la Rosa (ITSTEM-TEC)

6. Exemples d'experiències COIL

Dades inicials			
Nombre d'estudiants	A cada edició: Entre 20 i 25 de l'ITSTEM-TEC Entre 25 i 30 de la URV		
Idioma	Castellà	Experiència prèvia?	Sí. Vam començar el curs 2019-2020
Organització dels estudiants	En equips d'entre vuit o deu estudiants formats per les dues universitats. Alguna part del treball es realitza a classe i una altra part, amb treball autònom entre els equips. Quatre sessions virtuals coordinades per les professores en les diferents etapes del procés de COIL. Tutories específiques als equips que ho demanen.		

Activitat realitzada			
Descripció			
Treballs col·laboratius vinculats a l'aprenentatge servei (ApS) i el servei a la comunitat amb els ODS. Decideixen un ODS i busquen una entitat o col·lectiu per dissenyar, aplicar i avaluar un projecte que doni resposta a les necessitats d'aquesta entitat o col·lectiu. Han de recollir l'impacte de la seva proposta aplicada. S'organitzen en deu equips. Al final, presenten els resultats i l'impacte, que són molt diversos segons el projecte, des d'anar a fer activitats de sensibilització a una llar d'infants o a centres educatius sobre el respecte al medi ambient fins a una recollida d'aliments i roba o material escolar; des de col·lectius vulnerables fins a crear una eina per a joves amb síndrome de Down per la seva inserció laboral creant un videocurrículum, entre d'altres.			
Objectius			
1. Desenvolupar habilitats comunicatives, tecnològiques i d'apoderament. 2. Comprendre de manera pràctica el concepte de ciutadania global, buscant transformació social de manera equitativa, justa, responsable i sostenible. 3. Conèixer i donar a conèixer els ODS. 4. Assumir diverses competències de creixement personal i professional amb una mirada intercultural.			
Plataforma	Zoom	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
<i>Icebreaker</i>	• Configuració del Padlet amb el vídeo de presentació. • Interacció amb els companys. • Creació de l'Salck per equips. • 1a reunió grupal: repartiment de càrrecs (coordinador/a secretari/ària, internatuta, vigilant del temps i material) • Explicació de tot el programa i del calendari. • Cada equip explica com vol treballar.		

Activitat realitzada	
Activitats col·laboratives	Cal presentar un document amb tot el treball realitzat a una entitat d'entorn vulnerable a través de l'ODS que ha escollit. Ha de tenir una introducció, el desenvolupament (ODS; problemàtica a abordar amb el context geogràfic, social i econòmic; una comparació dels dos països; què fer?, definir i fer la seva acció, recollint les evidències i l'impacte) i unes conclusions i reflexions finals en grup i individuals. Han d'utilitzar referències bibliogràfiques, les normes APA 7 i seguir l'esquema de treball. El treball es comparteix en un Drive.
Reflexió final	Presentar un vídeo creatiu de 10 minuts en què es destaquï el desenvolupament del treball amb les dificultats i els aprenentatges, les anècdotes i l'impacte del seu treball. Els compartim virtualment tots els equips a la sessió de tancament del COIL a la 4a sessió, de forma sincrònica.
Material	
Es treballa tot amb els diferents programes tecnològics i els que es poden utilitzar per fer les presentacions. Segons l'activitat que proposen, els mateixos equips creen els materials que necessiten (creació d'una web, un joc per fer amb els infants, presentacions de sensibilització, etc.). Creen materials i campanyes per publicitar una recollida d'objectes o aliments, etc.	
Seguiment	
• A través de l'Slack es fa el seguiment dels equips i es resolen dubtes, es repassen les evidències i els acords de les reunions dels alumnes, es fan missatges recordatoris, etc. • S'avisava quan s'ha de penjar la part del treball al Drive, que es revisa a la meitat del procés i al final. El dia de la sessió de Zoom sincrònica es fa el retorn de la revisió. • Alguna part del treball es realitza a les respectives classes presencials. • Els equips s'organitzen de forma lliure per les seves trobades virtuals per compartir els avenços (via WhatsApp, Teams o Zoom). • Es fan quatre sessions virtuals coordinades per les professores en les diferents etapes del procés COIL amb els equips amb la plataforma Zoom. • Hi ha tutories concretes per als equips quan ho demanen. • Es fa una sessió de tancament.	

Comentari final
Punts forts
• La continuïtat. Vam començar les dues professores al curs 2019-2020 i vam seguir fins al 2023-2024. • La flexibilitat dels projectes i la incorporació a les assignatures de la URV i de l'ITSEM-TEC. • La bona relació de les professores. • El treball conjunt que ha facilitat presentar aquests projectes a congressos nacionals i internacionals i a altres universitats. • L'obertura de mirades interculturals. • El suport tècnic des de l'ITSEM-TEC de Monterrey. • Projecte premiat per la URV (Premi a la Qualitat Docent) i pel Tecnològic de Monterrey (Premi COIL a la docència). Això ens ha permès trobar-nos de manera física per continuar treballant en altres projectes.

Comentari final	
Punts febles	
• La diferència horària, que des de l'inici s'explica als estudiants. • Algunes complexitats de comunicació entre els equips (parlen la mateixa llengua, però utilitzen llenguatges diferents). En algunes situacions les professores han mediat per tal d'aconseguir els objectius. • Hi ha una càrrega de feina pel professor que estaria bé que tingués un reconeixement especial per part de la universitat, per exemple que la metodologia COIL es consideri automàticament innovació docent.	
Opinió global final i recomanacions	
• És una metodologia que requereix bona coordinació entre el professorat. • Cal anar motivant els alumnes i fer el seguiment dels projectes que estiguin desenvolupant. • Convé avaluar cada edició per plantejar noves maneres d'abordar futures edicions i no tenir por de fer canvis amb les propostes de millora que ens poden fer els estudiants. • Cal buscar maneres de recollir evidències dels aprenentatges adquirits per poder presentar els resultats a congressos, publicacions, etc. (Rendibilitzar la feina que es desenvolupa amb la metodologia COIL.) • Convé rendibilitzar tota la feina organitzant la recerca i recollint les evidències de les bones pràctiques per presentar-ho a congressos.	

Activitat COIL 10

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Social services in a comparative perspective		
Tasca a realitzar	La tasca consisteix a realitzar un assaig comparatiu sobre una temàtica de serveis socials en dos països diferents, un treball comparatiu sobre intervencions socials dutes a terme pels serveis socials i entitats de diferents països europeus. A partir de temàtiques com refugiats, violència masclista, habitatge o envelliment, l'assaig s'aborda des de la legislació, les estructures administratives de cada país i bones pràctiques d'intervenció		
Temporalitat	1r quadrimestre: d'octubre a desembre. Curs 2022-2023 Curs 2023-2024	Edicions	2
Curs i assignatura dels estudiants			

6. Exemples d'experiències COIL

Dades inicials		
Universitats participants	País	Docents
1a edició: Universitat Jan Evangelista Purkyně (Ústí nad Labem, IJEP, República Txeca) i Universitat Rovira i Virgili (URV) 2a edició: Universitat del Salento, (UNISALENTO) Universitat de Foggia (UNIFG) Universitat Internacional de Florida (FIU) Universitat Rovira i Virgili	1a edició: Espanya i República Txeca 2a edició: Espanya, Itàlia i Estats Units	Blanca Deusdad (URV) Jitka Lastovkova (IJEP) 2a edició: Blanca Deusdad (URV) Anna Paola Paiano (USAL) Jeanette Smith (FIU) Giuseppe Annacontini (UNIFG)
Nombre d'estudiants	6 de la URV 6 de la UJEP - 19 de la URV 4 de la UNISAL 2 de la INIFG 19 de la FIU En totes dues edicions es van escollir els estudiants voluntaris de l'assignatura de 4t del grau de Treball Social titulada Serveis socials comparats, i els estudiants de les altres universitats matriculats al curs. Per una impossibilitat de trobar prou estudiants de les altres universitats, es va optar a la URV per fer dos itineraris: un COIL i un no COIL, i així els estudiants eren voluntaris en el cas de la URV. En el cas de la UJEP, eren estudiants de sociologia. En el cas de la UNISALENTO UNIFG, eren estudiants de Pedagogia de l'emergència, i en el cas de la FIG, estudiants de dret en una assignatura sobre diferències salarials en el gènere. Abans de començar l'activitat es feia una sessió en línia de presentació conjunta amb tot el professorat participant en el COIL i on també es presentava l'activitat. L'activitat consistia a fer un treball conjunt comparatiu en cada país participant sobre temàtiques d'intervenció social com ara refugiats o violència de gènere.	
Idioma	Anglès, majoritàriament. Utilització també de castellà i italià, ja que els estudiants també s'entenien així.	
Experiència prèvia?	No	
Organització dels estudiants	Els docents, a partir dels grups de classe, creen grups heterogenis pel que fa a la procedència dels estudiants, per tal que siguin al màxim d'interculturals.	

Activitat realitzada
Descripció Cada una de les dues edicions de COIL va comptar amb una pàgina web. La de la 1a Edició va ser: https://sites.google.com/view/coil-ujep-urv-2022/project-timeline La Pàgina web de la 2a edició: https://www.coil.urv.cat/ca/projectes/social-assistance-in-italy-and-in-catalonia-or-spain-2023-24/ Cal tenir en compte que tant UNIFG com FIU es van incorporar un cop la web ja estava feta i com a solució a la manca d'estudiants matriculats a UNISALENTO. El treball s'havia de fer per escrit (essay) a poder ser en anglès i després s'havia de fer una presentació oral (oral presentation).
ESSAY
OBJECTIVE: Gender violence or refugees 1. RATIONALE: – Sociodemographic and statistics in each country in relation to the topic chosen. – Social and historical context: public opinion and evolution of it along time. 2. WELFARE SYSTEM: – Welfare state model for each country (following Esping-Andersen's typology (1990) or others). – legislations (acts). – Benefits and services. 3. CHALLENGES IN RELATION TO THE TOPIC (difficulties in having services or benefits that really give a response to the citizens' needs). 4. DESCRIPTION OF TWO GOOD PRACTICES OR A SOCIAL ASSISTENCE SERVICE (for each country) 5. COMPARISON (strengths and weaknesses) 6. IDEAL MODEL: Recommendation and suggestions for social intervention 7. CONCLUSIONS 8. BIBLIOGRAPHY
ORAL PRESENTATION
1. OBJECTIVE 2. RATIONAL 3. THEORETICAL FRAMEWORK 4. CONTEXT 5. RESULTS 6. CONCLUSIONS 7. BIBLIOGRAPHY
EVALUATION ITEMS (40 %)
ESSAY (30 %)
1. To cover all the points provided in the essay outline. 2. To have updated information. 3. To critical ideas. 4. Creativity in sections: 6, 7 and 8. 5. Good writing. 6. Good formal presentation. 7. Bibliography and references.
ORAL PRESENTATION (10 %)

Activitat realitzada			
1. Including all participants. 2. Communication and understanding. 3. Presentation structure.			
Objectius			
L'objectiu del treball és conèixer les intervencions socials sobre un àmbit en qüestió del propi país i, alhora, poder comparar-ho amb altres pràctiques d'intervenció social d'altres països i veure com funcionen altres sistemes de benestar. Atès el caràcter internacional de l'activitat, els objectius i les competències es defineixen en llengua anglesa de la manera següent:			
1. Main objectives			
• Practicing international team working. • Training intercultural competencies. • Enlarging knowledge on social policies and social services in Europe. • Exploring two relevant research fields and social intervention areas currently affecting Europe: Gender Violence and the Refugees crisis.			
2. Student learning outcomes			
• Being able to team-work in an international virtual environment. • Gaining further knowledge on diverse sociocultural and historical contexts in Europe. • Improving comparative knowledge of social policies and social assistance in Europe (Southern Europe and Central and Eastern Europe).			
3. Transversal competencies			
• Solving complex problems effectively. • Applying critical, logical and creative thinking, showing capacity for innovation. • Working in a binational team in a cooperative way and with shared responsibility. • Communicating information, ideas, problems and solutions clearly and effectively in public. • Managing information and knowledge through the efficient use of Information and Communication Technologies (ICT).			
Plataforma	Microsoft Teams	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	L'activitat consistia en una presentació personal breu de dos minuts a través del Padlet. La 1a edició: https://padlet.com/coilurvc1/icebreaker-ujep-urv-cci9w1taky5p7ndf La 2a edició: https://padlet.com/deusdadayala/icebreaker-salento-urv-cyyw2ufw7iha4ypg		
Activitats col·laboratives	En la 1a edició es van dur a terme activitats col·laboratives d'octubre a novembre, síncrones. Els estudiants de la URV a l'horari dels seminaris, tenien una aula per poder treballar i quedaven també en altres horaris. Es van reunir per fer els treballs i preparar les presentacions		
Reflexió final	Va consistir en la presentació per part de cada grup del treball a tota l'aula classe, fins i tot aquell seminari que no hi havia participat o estudiants que no hi participaven. També, cada grup va exposar alguna cosa o oferir virtualment una música o un objecte als altres participants.		
Material			

Activitat realitzada
Es va facilitar les pàgines web i l'esquema del guió. També dins del Moodle del curs es va crear un itinerari COIL amb una avaluació diferenciada, en què els estudiants havien de penjar el treball (essay) i una altra tasca amb la presentació oral.
Seguiment
Cada setmana es seguia el grup. En la 1a edició, en què només van participar sis estudiants, es va fer un grup de WhatsApp per poder seguir els possibles dubtes. En la 2a edició es dedicava un temps al seminari dels divendres per fer els seguiments dels treballs i també ajudar en el treball intercultural, diferències culturals, analitzar diverses actituds pel que fa per exemple als idiomes, diferències horàries etc. Tant en una edició com en l'altra es va crear un fòrum específic al Moodle on els estudiants podien comunicar dubtes i parlar entre ells de manera més ràpida.

Comentari final
Punts forts
• Aprendre a treballar internacionalment. • Emprar l'anglès. • Existència d'un relativisme cultural i social. • Ajudar a entendre la diversitat cultural. • Enriquir-se amb una perspectiva comparada i aprendre de la realitat sociocultural i econòmica d'altres països. • Fer relacions acadèmiques.
Punts febles
• Díficil implementació si els estudiants no són voluntaris. • Necessitat de suport tècnic per part de la universitat líder. • Necessitat de seguiment per part del professorat i d'intervencions de mediació. • Necessitat d'una bona planificació prèvia amb tot el professorat participant.
Opinió global final i recomanacions
Reptes: • Coordinar la tasca docent tenint en compte les diferents zones horàries. • Planificar amb antelació tot el calendari del COIL (per exemple, tenint en compte les festivitats de cada país implicat). • Gestionar el desequilibri en el nombre d'estudiants quan la matrícula d'assignatures optatives és incerta. • Proporcionar, si és possible, un espai síncron per als estudiants. • Alinear el perfil dels estudiants internacionals, de matèries i enfocaments similars. • Abordar les diferències culturals amb els estudiants (maneres d'actuar). • Anar amb compte amb les diferències polítiques i les creences religioses. • Preveure el possible fracàs d'algun grup, entenent que el procés i l'experiència internacional formen part del procés d'aprenentatge.

Activitat COIL 11

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Eines i recursos per a la comunicació científica		
Tasca a realitzar	La tasca consta de dues parts. En primer lloc, els participants han de fer, en grup, un resum de 300 paraules sobre l'enquesta de 2022 de la FECYT «Percepción social de la ciencia y la tecnología». La segona tasca consisteix a preparar en grup una comunicació sobre algun tema d'actualitat tenint en compte els diferents perfils dels participants en cada grup. La presentació és tipus seminari web.		
Temporalitat	D'abril a maig	Edicions	1
Curs i assignatura dels estudiants	Cursos de doctorat de totes dues universitats		
	UdG. Eines de comunicació científica		
	UCAB. Ingeniería avanzada I		
	UCAB. Elaboración de artículos científicos		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Girona (UdG) Universidad Católica Andrés Bello (UCAB)	Espanya Veneçuela		Gerardo Boto Varela (UdG) Lidia Feliu Soley (UdG) Sílvia Simon Rabaseda (UdG) José Luis Jiménez Figarotti (UCAB) Marianna Alejandra Fariás-Mata (UCAB) Luis Ángel Ramírez Córdova (UCAB) María Isabel López Echevarria (UCAB)
Nombre d'estudiants	18 estudiants de la UdG 22 estudiants de la UCAB		
Idioma	Castellà	Experiència prèvia?	No
Organització dels estudiants	Els docents creen grups de manera que siguin al màxim de heterogenis, tant en la procedència com en el perfil investigador.		

Activitat realitzada			
Descripció			
Primera sessió (sincrònica): <i>icebreaker</i>/trencagels. Segona sessió (asincrònica): preparació del resum. Tercera sessió (asincrònica): preparació de la comunicació. Quarta sessió (asincrònica): gravació de la comunicació pel seminari web. Cinquena sessió (sincrònica): presentació de les comunicacions i taula rodona.			
Objectius			
Sessió 1. Es plantegen dos objectius: • Que els estudiants es coneguin entre si. • Formar els equips de treball.			
Sessió 2: • L'objectiu general és fomentar la col·laboració, millorar les habilitats de síntesi i promoure l'aprenentatge mutu. • Els objectius més concrets són: – Llegir l'informe de l'enquesta de la FECYT. – Fer un treball conjunt per elaborar el resum. Aquest ha d'incloure els punts clau de manera clara i concisa. – Comentar dos dels resums dels altres grups i fer-hi aportacions.			
Sessions 3 i 4: • L'objectiu general és generar un seminari web (vídeo) informatiu i atractiu que presenti de manera clara i divulgativa el tema escollit • Els objectius específics són: – Fer una reunió dels equips per consensuar el tema escollit. – Fer propostes i reflexions sobre el tema. – Elaborar un guió i el vídeo corresponent (3 minuts com a màxim).			
Sessió final: • Discussió del grup sobre el tema i el procés d'elecció i preparació. • Difusió dels treballs a través del canal de postgrau de la UCAB i les xarxes socials de l'escola de doctorat de la UdG.			
Plataforma	Padlet	Activitat sincrònica?	Si
Format			
<i>Icebreaker</i>	Durant aquesta sessió se'ls va convidar a presentar-se breument fent servir un objecte que tinguessin a mà i que els representés. Formació dels equips de forma aleatòria per part dels docents. Tots els grups tenen participació d'estudiants de les dues universitats. Dels deu grups, vuit eren 50 % de cada, i dos grups amb un estudiant de la UdG i tres de la UCAB.		
Activitats col·laboratives	Les sessions col·laboratives les hem dividit en tres, tot i que és una recomanació. Un exemple d'aquestes seria: • Segona sessió (asincrònica): preparació del resum. • Tercera sessió (asincrònica): preparació de la comunicació. • Quarta sessió asincrònica): gravació de la comunicació pel seminari web.		
Reflexió final	A l'última sessió, en què es projecta els vídeos que els estudiants han generat, se'ls demana diferents qüestions sobre les competències, així com les dificultats que se'ls han presentat.		

Activitat realitzada
Material
• Padlet amb tota la informació de cadascuna de les sessions. Document de la FECYT sobre la percepció social de la ciència i la tecnologia. • Composició dels equips amb els correus per poder-se trobar
Seguiment
Els estudiants han de penjar el resum en el Padlet en les dates pactades. De cara a la segona tasca, se'ls demana dues setmanes abans de la reunió que indiquin quin és el tema que han escollit. Es porten a terme tutories dins de les classes presencials de la UdG i la UCAB, així com alguna sessió en línia.

Comentari final
Punts forts
Ho complementarem el juny de 2025 quan hàgim acabat. Aquests són punts inicials: • Grups mixtos entre les dues universitats participants. • Grups interculturals i interdisciplinaris.
Punts febles
Ho complementarem el juny de 2025 quan hàgim acabat. Aquests són punts inicials: • Diferència horària (sis o set hores). • Curta durada (sis setmanes). • Diferent manera de definir i entendre les tasques que es demanen. Això fa referència tant a professorat com a alumnes. A mesura que es portin a terme diferents edicions serà més senzill, en principi. • Comunicació entre alumnes.
Opinió global final i recomanacions
És realment difícil arribar a un consens de què es demana als estudiants. Suposem que es necessita més d'una edició del curs per tal d'anar perfilant-ho. La definició de les tasques, així com la quantitat de feina, s'ha de relativitzar bastant, ja que la velocitat de treball depèn de l'entorn cultura.

Activitat COIL 12

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Circular Economy. Recycling, Recovery and Reprocessing of Materials		
Tasca a realitzar	En aquest projecte s'investiga l'economia circular en àmbits d'enginyeries. El treball col·laboratiu en grups permet que l'estudiantat aprofundeixi en temes diversos (materials, sistemes agrícoles, intel·ligència artificial, infraestructures o polítiques) i valori com es posa en pràctica l'economia circular des d'una perspectiva personal, local, social i disciplinària.		
Temporalitat	2 mesos, d'octubre a finals de novembre	Edicions	6
Curs i assignatura dels estudiants	1r curs de la UVic-UCC. Grau en Enginyeria Mecatrònica. Assignatura: Engineering Communication Skills		
	2n curs de la HAMK. Grau en Enginyeria Electrònica i Automàtica. Assignatura: Technical English 2, Working on an International Project		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC) Universitat de Ciències Aplicades de Häme (HAMK)	Espanya Finlàndia		Sarah Khan (UVic-UCC) Charleen Chen (UVic-UCC) Gry Edwards (UVic-UCC) Susan Heikkilä (HAMK) Lauri Karvonen (HAMK)
Nombre d'estudiants	60 estudiants de la UVic-UCC 40 estudiants de la HAMK		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups de quatre o cinc estudiants i els posen en contacte.		

Activitat realitzada
Descripció
- Es fa una presentació inicial del projecte COIL en línia i es donen les directrius del treball. La presentació conté informació general sobre el projecte, la temporització, les plataformes per compartir documents, recursos i els lliuraments. - A mig projecte, a cada universitat es fa una tutoria presencial amb els membres de cada grup. Els estudiants han d'explicar com estan treballant i es valora el funcionament del seu grup. - En acabar el projecte, els grups presenten evidències sobre el treball fet i la gestió del projecte (acords, ordres del dia, actes de reunions i fonts consultades). - Els grups fan una presentació final en línia davant d'altres companys de classe, que fan preguntes sobre el treball.

Activitat realitzada			
Objectius			
1. Desenvolupar habilitats pel treball en equips internacionals i per projectes. 2. Millorar la comunicació escrita i oral en anglès. 3. Definir un tema global relacionat amb l'economia circular en l'àmbit de les enginyeries. 4. Explicar la importància del tema a escala individual, societal, global i en l'àmbit de les enginyeries. 5. Desenvolupar una proposta sobre com es pot procedir cap a un futur més sostenible dins del tema escollit.			
Plataforma	MS Teams	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	Primera reunió per conèixer-se, definir el pla de treball, els rols i les responsabilitats de cada membre del grup, en hora de classe.		
Activitats col·laboratives	Altres reunions en què compartien la informació recollida i arribaven a un consens sobre la proposta que s'hauria de presentar en la presentació final.		
Reflexió final	Reflexionar sobre l'activitat COIL i les habilitats desenvolupades en una enquesta final.		
Material			
Una carpeta a Teams amb documents sobre com gestionar projectes, exemples de temes per escollir, el llistat de grups i els seus contactes, i els horaris de les reunions síncrones.			
Seguiment			
Tutories periòdiques a cada universitat amb els seus propis estudiants. Els dubtes i els reptes es resolen durant aquestes sessions i per correu electrònic. L'avaluació de la proposta final es fa entre iguals i pels professors de cada universitat, amb rúbriques d'avaluació. La Unitat d'Internacional de la UVic-UCC realitza una enquesta en finalitzar el projecte per valorar l'experiència de cada estudiant.			

Comentari final
Punts forts
• Aprenentatge d'anglès: els estudiants aprenen terminologia i temes actuals d'enginyeria en anglès. Posen en pràctica la terminologia apresada en la comunicació oral i escrita i fan servir l'anglès com a llengua franca per comunicar-se. • Aprenentatge sobre gestió de projectes: els estudiants aprenen com gestionar un projecte en equip internacional i en línia. Estan exposats a altres cultures de treball i plataformes per gestionar projectes.
Punts febles
• Les diferències en les prioritats a cada universitat fan que el nivell d'implicació dels estudiants no sigui equitatiu. • La gestió del temps, les tasques i la comunicació entre membres del grup és un repte. • La presentació final, feta en línia, dificulta la comunicació natural i fa que molts estudiants llegeixin en veu alta. • L'oportunitat de conèixer l'altre país i cultura es perd perquè els estudiants se centren en el contingut del projecte sobre l'economia circular.

Comentari final
Opinió global final i recomanacions
Tot i que la gestió del projecte requereix més temps i implicació per part del professorat i els punts febles esmentats, globalment, creiem que és fructífer participar en aquest projecte. Cada any s'intenta fer millores per superar els reptes. Tant el professorat com l'estudiant valoren positivament el projecte perquè aprenen altres formes de treballar i de comunicar-se i formen part d'un espai més ampli, internacional i intercultural, més enllà de l'aula tradicional.

Activitat COIL 13

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Global Citizenship Education		
Tasca a realitzar	Treball col·laboratiu basat en el tema de la ciutadania global		
Temporalitat	2 mesos, de novembre a finals de desembre	Edicions	4
Curs i assignatura dels estudiants	1r curs de la UVic-UCC. Graus en Biotecnologia i Biologia. Assignatura: Scientific Communication Skills		
	Cursos i graus variats d'altres universitats.		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Ciències Aplicades d'Augsburg Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC)	Espanya Alemanya França Xile Itàlia Croàcia Romania Polònia Xina		Alice Gruber (Augsburg) coordinadora Sarah Khan (UVic-UCC) Susanne Tyler (UVic-UCC) Charleen Chen (UVic-UCC)
Nombre d'estudiants	Entre 400 i 600 estudiants, aprox.		
Idioma	Anglès	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen els grups de tres o quatre estudiants i els posen en contacte.		

Activitat realitzada			
Descripció			
Abans del projecte es fan un parell de reunions de planificació en línia amb el grup de professors implicats i els auxiliars docents. La gestió d'aquest projecte requereix una ajuda administrativa per gestionar els estudiants. Normalment, aquesta ajuda està finançada per dues o tres universitats que participen en el projecte i comparteixen la feina administrativa. Els auxiliars docents es cuiden de gestionar els grups d'estudiants a través del correu electrònic (problemes tècnics, de comunicació i d'emmagatzematge del material produït durant el projecte). Comparteixen amb els professors un llistat (Excel) amb el nombre dels grups, els noms dels participants i els seus correus electrònics. Una setmana abans de començar, cada professor presenta el projecte a la seva aula i es donen les directrius del treball en una presentació en línia. La presentació conté informació sobre el contingut del projecte, la temporització, les plataformes per compartir documents, referències i recursos i els lliuraments. Els grups fan reunions en línia per parlar sobre 1) ells mateixos, 2) les dimensions culturals, 3) la cultura corporativa i 4) l'ús de l'anglès com a llengua franca, i per 5) comparar les cultures universitàries. Es comparteix un Padlet amb aquests temes i preguntes guia. Els estudiants d'una sola universitat són responsables de convocar les reunions, gravar-les i penjar-les en carpetes compartides. Aquesta responsabilitat es rota per cada edició del projecte. Per finalitzar el projecte, cada estudiant ha d'escriure un informe reflexiu basat en la seva experiència. Cada universitat avalua els seus estudiants segons els seus criteris.			
Objectius			
1. Desenvolupar habilitats pel treball en equips internacionals i per projectes. 2. Millorar la comunicació escrita i oral en anglès. 3. Millorar la sensibilitat i competència intercultural.			
Plataforma	Zoom, Discord o Whatsapp	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	Es fa una primera reunió per conèixer-se, definir els rols i les responsabilitats de cada membre del grup, i per acordar dates i hores de les reunions.		
Activitats col·laboratives	Es fan reunions en què intercanvien informacions relacionades amb els temes del projecte.		
Reflexió final	Es fa una reflexió sobre l'activitat COIL i les habilitats desenvolupades en una redacció final.		
Material			
Un Padlet i enllaços a carpetes per compartir les gravacions de les reunions. Cada grup comparteix només amb els membres del seu grup i els professors.			
Seguiment			
Els professors fan dues o tres reunions de seguiment de 10-15 minuts a classe. La Unitat d'Internacional de la UVic-UCC realitza una enquesta al finalitzar el projecte per valorar l'experiència de cada estudiant.			

Comentari final
Punts forts
• Comunicar-se i fer-se entendre en anglès com a llengua franca. • Conèixer altres cultures i altres maneres de treballar.
Punts febles
• La gestió del temps i les tasques i comunicació entre membres del grup.
Opinió global final i recomanacions
És un projecte que destaca per la diversitat de cultures representades.

Activitat COIL 14

Títol / Nom del COIL o experiència virtual	Eficiencia energética		
Tasca a realitzar	Cada equip de treball ha d'analitzar el funcionament d'una planta industrial (informació proporcionada pel professorat) i proposar-hi mesures de millora en l'eficiència energètica.		
Temporalitat	6 setmanes, de setembre i octubre	Edicions	3
Curs i assignatura dels estudiants	2n curs de la UdG. Enginyeria elèctrica, Enginyeria electrònica i Enginyeria química.		
	Tec de Monterrey. Enginyeria en desenvolupament sostenible.		

Dades inicials			
Universitats participants	País		Docents
Universitat de Girona (UdG) Institut Tecnològic i d'Estudis Superiors de Monterrey	Espanya Mèxic		Lino Montoro Moreno (UdG) Patricia Caratozzolo Martelliti (Tec de Monterrey)
Nombre d'estudiants	20 estudiants de la UdG 30 estudiants del Tec de Monterrey		
Idioma	Castellà	Experiència prèvia?	Sí
Organització dels estudiants	Els docents creen grups internacionals de cinc estudiants (dos de la UdG i tres del Tec de Monterrey).		

Activitat realitzada			
Descripció			
Dues sessions sincròniques, una a l'inici (presentació i trencar el gel) i una al final (solucions d'eficiència). A banda, quatre sessions síncrones de seminaris presentats pel professor i treballs en equip associats al tema desenvolupat.			
Objectius			
1. Conèixer l'estructura energètica de cada país. 2. Comparar alternatives d'estalvi energètic. 3. Treball en equip amb grups multidisciplinaris internacionals. 4. Conèixer la cultura i les tradicions d'un altre país.			
Plataforma	Zoom i Padlet	Activitat sincrònica?	Sí
Format			
Icebreaker	Sincrònic. Inclou una explicació de l'activitat i la presentació dels professors i dels equips de treball. També, el repte de triar quines coses portar a una illa deserta. Prèviament, de manera asíncrona, cada estudiant ha penjat un vídeo de presentació al Padlet.		
Activitats col·laboratives	Asincrònica. En equip, han de preparar i entregar dos informes i exercicis sobre el tema treballat a classe, i al final han de preparar un vídeo per explicar les millores d'eficiència energètica proposades sobre una instal·lació real.		
Reflexió final	Sessió sincrònica en què es presenten els treballs i el professorat facilita les conclusions finals. Vídeo de reflexió (individual asíncrona).		
Material			
Un web detallat amb les instruccions i dates, accés a Padlet (per penjar els vídeos) i un Google Drive per penjar-hi els treballs que fa cada equip.			
Seguiment			
Consultes a classe, tutories virtuals i correus electrònics amb els professors responsables.			

Comentari final
Punts forts
Activitat molt enriquidora, tant des del punt de vista cultural i lingüístic (alguns elements mecànics tenen diferent nomenclatura a Espanya i a Mèxic) com des de la formació complementària. Els estudiants poden aprendre realitats com ara els mercats energètics diferents a cada país o els preus de l'energia i els impostos aplicats.
Punts febles
Algunes dificultats per trobar horaris de trobada dels grups per la diferència horària (de set-vuit hores). Els estudiants de la UdG es connectaven des de casa al vespre i els del Tec de Monterrey des del seu campus en horari de classe normal, al matí. Es notava que el nivell de cansament de la gent era diferent.

Comentari final
Opinió global final i recomanacions
És una activitat valorada molt positivament pels estudiants de les dues universitats. Tot i ser de continents diferents, veuen que tenen aficions i interessos molt semblants. És molt enriquidor per ells entendre que cada país té normatives i sistemes de gestió energètica diferents. A vegades, costa gestionar les sessions síncrones de cinquanta persones. Els dos professors han de vetllar per seguir un guió clar. S'ha d'entendre que no es pot fer tant de temari com a les sessions normals.

7. El COIL pas a pas. Una introducció essencial per a estudiants novells

Nàtalia Ferrer-Roca (UdG), Sarah Khan (UVic-UCC), M. Dolores Jiménez López (URV)

Què és un projecte COIL?

Si és la primera vegada que participes en un projecte d'aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (COIL), benvingut, benvinguda! Aquesta guia pràctica ha estat creada pensant en tu: persones que us embarqueu en una experiència d'aprenentatge internacional i col·laborativa per primera vegada. El propòsit d'aquest document és oferir orientació, respondre preguntes habituals i suggerir solucions útils per a les situacions que puguin sorgir durant el desenvolupament d'un projecte COIL.

Els projectes COIL es basen en la col·laboració entre estudiants i docents de diferents contextos culturals i geogràfics, a través d'eines digitals que permeten interactuar línia. Aquest tipus d'activitat promou una perspectiva global, fomenta el pensament crític i ofereix una oportunitat única per desenvolupar competències interculturals i comunicatives en un entorn virtual. En essència, el COIL és molt més que una activitat acadèmica: és una experiència transformadora que connecta persones més enllà de les fronteres.

A diferència d'un intercanvi presencial, el COIL permet compartir idees, treballar conjuntament i construir coneixement col·lectiu sense haver de viatjar. Aquesta característica el fa accessible, flexible i adaptable a una gran varietat de contextos educatius. Tot i això, també planteja reptes específics: diferències horàries, barreres idiomàtiques i expectatives culturals diverses, així com dificultats tècniques o de comunicació.

Per això, aquest capítol està estructurat de forma pràctica i t'ajudarà a preparar-te millor per al teu projecte COIL com a estudiant. Aquí trobaràs recomanacions sobre com establir una comunicació efectiva, tant en espais síncrons (reunions en temps real) com asíncrons (missatges, fòrums, vídeos gravats, etc.). També t'oferim estratègies per gestionar possibles malentesos interculturals i per fomentar una actitud oberta i respectuosa durant tot el procés.

És important destacar que no cal tenir coneixements previs sobre treball intercultural o eines digitals específiques per participar en un

COIL amb èxit. Tot el que necessites és una actitud oberta, ganes d'aprendre i disposició per col·laborar. Amb aquesta guia, et volem facilitar el camí i donar-te consells concrets basats en l'experiència d'altres estudiants que ja han participat en projectes similars.

Al llarg del capítol, t'anirem proposant preguntes clau per a la reflexió personal i per al treball en equip, així com recursos útils per aprofundir en determinats aspectes, si ho desitges. L'objectiu no és només que superis els possibles obstacles, sinó que puguis gaudir i aprofitar al màxim aquesta oportunitat única d'interacció global.

Comprendre el COIL: desglossant l'acrònim

En aquest apartat, analitzarem de manera detallada cada component de l'acrònim per comprendre'n la funció i la rellevància. L'objectiu és facilitar una introducció estructurada que permeti entendre com es dissenyen, s'implementen i es viuen les experiències COIL. Destacarem els elements clau i interrelacionats que cal tenir en compte per participar-hi de manera eficaç i significativa en un entorn d'aprenentatge virtual, col·laboratiu i intercultural.

C de *collaborative*

La C de COIL fa referència al treball col·laboratiu entre estudiants de diferents països. Això vol dir que no només estàs completant tasques de manera individual, sinó que estàs cocreant coneixement amb altres persones que poden tenir punts de vista, metodologies i estils de treball molt diferents dels teus. La col·laboració és el cor del COIL i implica:

- Saber escoltar i respectar les aportacions de l'altre.
- Arribar a acords sobre tasques i rols dins l'equip.
- Acceptar que les formes de treball poden variar segons el context cultural o educatiu.
- Ser capaços de generar conjuntament un producte final —sigui un projecte, una presentació o una proposta— que reflecteixi l'esforç compartit i la integració de perspectives diverses.

Treballar en equip en un entorn internacional et pot ajudar a millorar la teva empatia, resiliència i capacitat de negociació, habilitats molt valorades en qualsevol àmbit professional.

O d'online

La lletra O de l'acrònim COIL fa referència al treball en línia i destaca el component virtual del model, en què la interacció, la col·laboració i la creació de coneixement es duen a terme principalment mitjançant entorns digitals. De fet, el treball en línia és una de les característiques més definidores del COIL. Les activitats es desenvolupen per mitjà de plataformes digitals, i per tant, és essencial que et familiaritzis amb eines com ara videoconferències, documents col·laboratius, fòrums o aplicacions de missatgeria. És important tenir en compte:

- L'organització del temps: acordar horaris, respectar terminis i coordinar reunions amb participants de diferents zones horàries o rutines acadèmiques.
- Les dinàmiques de comunicació: saber quan i com respondre, mantenir un to clar, respectuós i adequat tant en la comunicació escrita com oral, i fomentar una participació activa, però equilibrada.
- Les possibles limitacions tècniques: tenir present la qualitat de la connexió a internet, la disponibilitat de dispositius i la compatibilitat de les eines digitals emprades per tots els membres de l'equip.

Que les trobades COIL tinguin lloc en entorns virtuals no significa que la presència personal i el comportament professional siguin menys importants. De fet, el compromís i la comunicació no verbal tenen un paper fonamental per fomentar una col·laboració eficaç i respectuosa.

a. Presència activa. Estar present no només vol dir connectar-se a la videotrucada, sinó participar de manera activa i conscient. Això implica evitar el multitasca (per exemple, fumar, moure's contínuament fora de càmera, connectar-se des del llit o mentre es fa una altra activitat) i mostrar una actitud atenta i respectuosa cap als companys. La professionalitat també es reflecteix en la puntualitat, en escollir espais silenciosos i adequats (evitant bars o llocs amb molt soroll) i en una vestimenta adequada al context acadèmic.

b. Comunicació no verbal i inclusió. Tot i la distància física, és possible expressar interès i empatia mitjançant gestos positius com ara somriure, mantenir el contacte visual (mirant la càmera) i utilitzar senyals de retroalimentació (com ara «sí», «entenc» o «d'acord») per demostrar que s'està escoltant activament. Aquestes petites accions tenen un gran impacte en la creació d'un ambient de col·laboració i suport mutu. També és important assegurar-se que tothom se senti inclòs, especialment les persones que, per motius diversos, poden parlar menys. Donar-los espai i reconèixer les seves aportacions contribueix a la cohesió de grup.

c. Planificació i ritme col·lectiu. Avançar amb la tasca és essencial, però fer-ho en sintonia amb tot l'equip encara ho és més. Per això, és recomanable planificar les reunions amb prou temps i deixar marge per imprevistos. Així s'evita que les presses dificultin la participació o generin tensions innecessàries.

En resum, la qualitat de la interacció en un projecte COIL depèn tant de les competències tècniques com de les actituds interpersonals. Ser conscient del propi comportament digital i vetllar per un ambient de col·laboració positiu és clau per aprofitar al màxim aquesta experiència.

I d'international

La lletra I de l'acrònim COIL fa referència a la internacionalització i posa l'accent en la dimensió intercultural del model, ja que promou la interacció entre estudiants i docents de diferents països, contextos educatius i cultures. A més, afavoreix una comprensió més global i diversa dels continguts treballats. Participar en un COIL és una oportunitat d'internacionalització «a casa». No cal viatjar per conèixer altres maneres de pensar, parlar i treballar. L'element internacional és més que una simple diferència de països: implica confrontar idees, qüestionar estereotips i descobrir perspectives noves. Aquesta dimensió comporta:

- Conèixer millor les cultures dels teus companys i companyes de projecte, més enllà dels estereotips i amb una actitud oberta i empàtica.
- Desenvolupar una consciència intercultural crítica, és a dir, ser capaç de reconèixer les pròpies perspectives culturals i entendre com aquestes influeixen en la manera com interpretem el món.
- Aprendre a evitar judicis ràpids i a fer preguntes amb curiositat i respecte, valorant la diferència com una oportunitat d'aprenentatge mutu.
- Adaptar la comunicació i el treball en equip a contextos diversos, tenint en compte possibles malentesos culturals i diferències en la manera de donar o rebre *feedback* o en l'estil de treball.

Treballar en un entorn internacional és un pas cap a la ciutadania global i l'aprenentatge continu.

L de learning

La lletra L de l'acrònim COIL fa referència a l'aprenentatge, i subratlla que l'objectiu central d'aquesta experiència és construir coneixement de manera col·laborativa, significativa i intercultural, tot desenvolupant

tant competències acadèmiques com personals i globals. El COIL no és un aprenentatge típic en què el professor és el principal transmissor de coneixements en classes magistrals, sinó que és una experiència d'aprenentatge centrat en l'estudiantat. I permet:

- Millorar la competència comunicativa en altres llengües o registres, sigui en anglès o altres llengües de treball, així com adaptar el discurs segons l'interlocutor i el context intercultural.
- Adquirir autonomia i capacitat de gestió del treball propi i col·lectiu. Planificar tasques, assumir responsabilitats dins l'equip i prendre decisions de manera col·laborativa.
- Aprendre a adaptar-se i ser flexible davant de situacions noves, com ara canvis d'horari, formes de treball desconegudes o estils de comunicació diferents, tot desenvolupant una actitud oberta i resolutiva.

Et convidem a fer servir aquesta experiència per conèixer millor com aprens i com pots aprendre *amb i dels* altres.

Etapes de la col·laboració en un projecte COIL

En aquest apartat, explorarem les diferents etapes de la col·laboració en un projecte COIL. Estructurarem els continguts en funció del moment de l'experiència: abans, durant i després del projecte. Cada bloc es presenta mitjançant una anàlisi clara dels problemes principals que es poden trobar, les preguntes clau que cal formular-se i els consells pràctics per abordar-los amb èxit. Aquesta metodologia, organitzada segons les lletres de l'acrònim COIL, et facilitarà una comprensió ordenada i aplicable dels reptes i les oportunitats en cada fase. T'ajudarà a desenvolupar una col·laboració efectiva i enriquidora en un entorn internacional i digital.

Col·laboració

Abans de començar la col·laboració

Contactar amb els membres del grup.

Problema principal	Inseguretat sobre com s'ha d'iniciar el primer contacte amb els companys del grup.
Preguntes freqüents	«M'espero que em contactin o faig el primer pas?» «Com hauria d'escriure el primer correu electrònic?» «Què faig si no em responen?»
Indicacions i consells	Fes el primer pas. És normal sentir-se cohibit, però trencar el gel ajuda a generar dinamisme. Pots començar amb una salutació senzilla i amable.
	Exemple de correu inicial: CAT: «Hola! Soc la Marta, de la Universitat de xxx, del grup 3. Tinc moltes ganes de començar el projecte amb vosaltres. Quan us aniria bé fer una primera trobada per conèixer-nos i parlar del projecte?» EN: «Hi! I'm Marta from the University of xxx, group 3. I'm really looking forward to starting the project with you. When would be a good time for you to have a first meeting to get to know each other and talk about the project?»
	Si no reps resposta: • Espera dos o tres dies i torna a escriure. • Consulta amb el professor per veure si hi ha problemes de connexió o participació. • Considera propostes alternatives de contacte (xat, fòrum, grup de WhatsApp o Teams, etc.).

Durant la col·laboració

Trobar una hora en comú per a les reunions.

Problema principal	Diferències horàries, compromisos diversos o calendaris incompatibles.
Preguntes freqüents	«Com ho fem per trobar una hora per a les reunions si tots tenen horaris i compromisos diferents?»
Indicacions i consells	• Utilitza eines com ara Doodle, When2meet o Calendly per detectar franges comunes. • Sigues flexible i empàtic: potser no serà l'hora ideal per tothom, però cal buscar compromisos. • Considera l'alternança d'horaris en cas que hi hagi molts desequilibris. • Si és impossible coincidir, opteu per reunions asíncrones (vídeos gravats, notes de veu o fòrums de discussió).

Compartir documents i recursos.

Problema principal	Desorganització i pèrdua d'informació quan es comparteixen recursos.
Preguntes freqüents	«Quina és la millor manera de compartir documents i recursos?»
Indicacions i consells	• Feu servir plataformes compartides com ara Google Drive, OneDrive o Padlet. • Creeu una carpeta comuna ben estructurada amb subcarpetes per temes o fases del projecte. • Acordeu entre tots com s'anomenaran els arxius (data + títol + nom, per exemple). • Reviseu conjuntament els documents abans de lliurar-los per evitar duplicitats o errors.

Fomentar la col·laboració equitativa en el grup.

Problema principal	Diferències en la participació o manca de coordinació o motivació.
Preguntes freqüents	«Com fomentem un bon treball en equip?» «Qui farà les convocatòries de les reunions?» «Qui farà el seguiment del projecte?» «Què fem si no hi ha sinergia d'equip?» «Què fem si un membre no participa o no interactua?»
Indicacions i consells	• Repartiu rols des del principi (moderador, responsable del temps, encarregat del resum, etc.), i també tasques concretes. • Planifiqueu reunions setmanals breus per mantenir el seguiment i resoldre dubtes. • Aneu registrant els acords presos i les tasques assignades (per exemple, en un document compartit o una taula de seguiment). Feu servir un sistema de revisió que visibilitzi les aportacions i les revisions de tots els participants. • Si algú no participa, intenteu contactar-hi de manera personal i empàtica i ofereu-li alternatives (treball asíncron, flexibilitat de terminis o tasques alternatives). Si persisteix la situació, parleu amb el docent coordinador. • Reflexioneu conjuntament sobre les emocions del grup: frustració, motivació, entusiasme, etc. Parlar-ne pot millorar l'ambient i el compromís.

Després de la col·laboració

Mantenir i aprofitar els aprenentatges i els vincles un cop finalitzat el projecte.

Suggeriments finals	• Feu una reunió de retorn per compartir impressions i valorar la feina feta. • Escriviu una petita reflexió personal o grupal sobre el que heu après. • Si heu treballat bé com a equip, mantingueu el contacte o col·laboreu en projectes futurs.
----------------------------	---

Treball en línia

Abans del treball en línia

Preparar-se adequadament abans de connectar-se per garantir una interacció efectiva.

Problema principal	Arribar a les reunions en línia sense estar preparat ni haver llegit les instruccions prèvies.
Preguntes freqüents	«Què he de fer abans de la primera reunió?» «Cal llegir o fer alguna tasca prèvia abans de connectar-me?» «I si no entenc bé què s'ha de fer?»
Indicacions i consells	• Llegeix amb atenció els materials o correus previs enviats pel professorat o pels companys. • Fes les tasques assignades abans de la trobada: visualitzacions, lectures i documents. • Prepara prèviament la terminologia (si cal) per no haver d'interrompre el flux de la conversa o interacció en línia buscant paraules al diccionari o demanant explicacions. • Porta preguntes preparades si hi ha coses que no entens. Això demostra interès i compromís. • Assegura't de tenir una connexió estable, el dispositiu carregat i un espai tranquil per a la trobada. • Si tens dubtes abans de començar, pregunta al grup o al docent per missatge o correu electrònic.

Durant el treball en línia

Assistència a les reunions en línia.

Problema principal	Alguns membres del grup no assisteixen o ni tan sols avisen.
Preguntes freqüents	«Què faig si hi ha membres del grup que no assisteixen a la reunió en línia?» «Què faig si hi ha membres del grup que no avisen quan no poden assistir?»
Indicacions i consells	• Establiu una norma clara des del principi: tothom ha d'avisar si no pot assistir. • Utilitzeu una eina de seguiment d'assistència i acords, com un document compartit o un tauler de Trello. • Si algú no assisteix repetidament sense avisar, parleu-ho com a grup amb respecte i claredat, i si cal, informeu el professor. • Gravar les reunions o fer un petit resum escrit pot ajudar a incloure qui no ha pogut participar.

Entendre els altres membres del grup quan parlen.

Problema principal	Dificultat per entendre l'accent dels altres participants.
Preguntes freqüents	«Què faig si no entenc el que em diuen?»
Indicacions i consells	• Demana sense por que ho repeteixin o parlin més a poc a poc. Frases útils: «Sorry, could you repeat that more slowly, please?» • Fes servir el xat durant les reunions per aclarir dubtes o aclareix els dubtes després de la reunió si persisteixen els problemes de comprensió. • Aprofita funcions com els subtítols automàtics (a Zoom o Google Meet) si estan disponibles. • Anota paraules o expressions noves per millorar la comprensió progressivament. • Gestioneu bé el treball en línia. És útil que algú assumeixi (i roti) el rol de facilitador digital, amb aquestes funcions: • Obrir la reunió i donar la benvinguda. – Comprovar que tothom segueix i està inclòs (dirigir-s'hi pel nom, fer preguntes de comprensió, ser explícit amb instruccions). – Desglossar les tasques pas a pas i resumir periòdicament. – Organitzar la pròxima trobada. – Tancar la reunió de manera clara i agraïda.

Després del treball en línia

Fer un bon seguiment és clau per avançar. El treball en línia no s'acaba quan es desconnecta la videotrucada.

Problema principal	Falta de seguiment després de la reunió: no queda clar què s'ha acordat ni qui fa què.
Preguntes freqüents	«Com sé quines tasques m'han tocat?» «Què faig si no he entès alguna cosa?» «Cal fer un resum després de cada trobada?» «I si hi ha algú que no va assistir a la reunió?»
Indicacions i consells	• Designa una persona per fer un petit resum dels acords (pot ser rotatiu). • Revisa el xat o el document compartit on es recullen les tasques assignades. • Si no vas poder assistir, consulta el resum o la gravació de la reunió. • Si hi ha dubtes, pregunta al grup per aclarir-los abans d'avançar. • Mantingues una comunicació activa entre reunions: no desapareguis fins a la següent trobada! • Completa les tasques acordades en el termini establert, i avisa si tens dificultats.

Internacionalització

Abans de la internacionalització

Preparar-se per interactuar amb persones d'altres contextos culturals és clau per evitar malentesos i afavorir una col·laboració més fluida i enriquidora.

Problema principal	Manca de coneixement sobre les cultures, les universitats i els contextos dels altres membres del grup.
Preguntes freqüents	«Cal conèixer la cultura dels companys abans de començar?» «On puc trobar informació útil i fiable sobre el seu país o universitat?» «Com puc mostrar interès i respecte pel seu context cultural?»
Indicacions i consells	• Fes una petita recerca prèvia sobre els països o les universitats implicades. Les pàgines oficials, els vídeos breus i les guies culturals poden ser molt útils. • Consulta recursos com «Culture crossing» i «Everyculture» o vídeos TEDx sobre xocs culturals i comunicació intercultural. • Si pots, pregunta directament a l'altre grup sobre com és el seu context educatiu i cultural. Fer-ho mostra interès i trenca el gel. • Recorda que les primeres impressions poden ser esbiaixades: observa, escolta i mantén una actitud oberta.

Durant la internacionalització

Treballar amb la diferència horària.

Problema principal	Coincidir en una mateixa hora per fer reunions quan els membres del grup són de països amb horaris molt diferents.
Preguntes freqüents	«Com organitzem les reunions si hi ha diferències horàries?»
Indicacions i consells	• Utilitza eines com World Time Buddy o TimeAndDate per comparar zones horàries. • Acordeu un horari de treball comú que respecti la diversitat i sigui rotatiu, si cal. • Si no és possible reunir-vos tots alhora, opteu per reunions híbrides (una part síncrona i una part asíncrona).

Treballar amb altres cultures.

Problema principal	Les diferències en les maneres d'expressar-se, de treballar o de comunicar-se poden generar confusió, frustració o fins i tot tensió.
Preguntes freqüents	«Què faig si els membres del grup no reaccionen segons les meves expectatives?» «Què faig si m'adono que he dit alguna cosa ofensiva sense voler?» «Què faig si sento un rebuig envers un membre del meu grup?»
Indicacions i consells	• Recorda que la diferència no és un problema, sinó una oportunitat d'aprenentatge. • Si notes una reacció inesperada, pregunta amb respecte: «No estic segur d'haver-ho entès bé. Ho he dit de manera adequada?» • Si t'adones que has dit alguna cosa inadequada, demana disculpes de manera senzilla i directa. • Si et sents incòmode amb una situació o actitud, intenta parlar-ho amb algú de confiança (potser el professor o tutor). • Practica una actitud d'obertura i reflexió. A vegades, el malentès es basa en diferències culturals i no en intencions negatives.

Després de la internacionalització

Consolidar aprenentatges interculturals i mantenir vincles globals després del projecte.

Problema principal	Deixar enrere les relacions i els aprenentatges interculturals un cop el projecte ha acabat.
Preguntes freqüents	«Puc mantenir el contacte amb els companys internacionals?» «Com puc aprofitar el que he après culturalment?» «Hi ha maneres de continuar aprenent?»
Indicacions i consells	• Si heu tingut bona relació, mantenir el contacte (per LinkedIn, correu o xarxes educatives) pot ser molt enriquidor. • Escriu una reflexió personal sobre què has après en l'àmbit intercultural: pot ser útil per a CV, beques o futures candidatures internacionals. • Comparteix les teves experiències amb altres estudiants o en fòrums d'aprenentatge internacional. • Explora altres oportunitats de mobilitat o col·laboració: programes Erasmus+, tallers internacionals o activitats en línia, entre altres. • Reconeix que la internacionalització no és només viatjar, és una actitud d'obertura i respecte que pots continuar desenvolupant dia a dia.

Aprentatge

Abans de l'aprenentatge

Preparar-se per un aprenentatge actiu i autònom, identificant objectius personals i col·lectius del projecte.

Problema principal	Incertesa sobre què s'espera aprendre i com es pot contribuir de manera efectiva.
Preguntes freqüents	«Quins objectius d'aprenentatge he de tenir?» «Com puc organitzar el meu temps i els meus recursos per aprendre millor?»
Indicacions i consells	• Defineix clarament els teus objectius personals i del grup abans de començar. • Planifica les teves tasques i reserva temps per a la reflexió i la revisió. • Repassa els materials i les eines que s'utilitzaran, per estar preparat.

Durant l'aprenentatge

Fomentar un aprenentatge col·laboratiu, crític i reflexiu, aprofitant les aportacions i *feedback* del grup.

Problema principal	Dificultat per mantenir la motivació, organització i una comunicació efectiva durant el procés.
Preguntes freqüents	«Com puc aprendre millor en un entorn virtual i intercultural?» «Com faig perquè el <i>feedback</i> sigui constructiu?»
Indicacions i consells	• Participa activament en les discussions i les activitats, compartint idees i escoltant amb atenció. • Sigues flexible i obert a canviar els punts de vista. • Utilitza moments de reflexió per valorar què has après i què pots millorar. • Demana i ofereix <i>feedback</i> de manera respectuosa i constructiva per enriquir l'aprenentatge.

Després de l'aprenentatge

Demostrar les competències adquirides.

Problema principal	Després d'un projecte COIL, pot ser difícil demostrar tot el que s'ha après i mostrar l'impacte real de l'experiència.
Preguntes freqüents	«Com puc documentar el procés d'aprenentatge?»
Indicacions i consells	1. Diari reflexiu Durant el projecte, mantingues un diari de reflexió setmanal o quinzenal. Anota: • Què has après (habilitats, coneixements i actituds). • Quins reptes has afrontat i com els has superat. • Com ha canviat la teva manera de veure la col·laboració internacional. • Pots seguir models de reflexió com el cicle de Gibbs (1988) o simplement respondre a preguntes com: «Què va passar?» «Com em vaig sentir?» «Què he après?» «Què faria diferent la pròxima vegada?»
	2. Tasques avaluables del professorat En molts projectes COIL es demanen productes finals, com ara: • Presentacions de grup. • Informes escrits conjunts. • Pòdcasts o vídeos que resumeixin la feina feta. • Segueix sempre les indicacions d'avaluació: el format, els terminis, els criteris de valoració, etc.
	3. Publicar o comunicar resultats del projecte Si el projecte ho permet, busca maneres de difondre el que heu fet: • Publicació en blogs, revistes d'estudiants o xarxes socials acadèmiques. • Presentacions en jornades, seminaris o fires universitàries. • Un pòster digital o infografia que resumeixi l'experiència i els resultats. • Aquesta difusió no només reforça l'aprenentatge, sinó que també et pot donar visibilitat i enriquir el teu currículum.

No subestimis el valor del teu procés personal dins el projecte. El COIL no només es valora pels resultats obtinguts, sinó també pel creixement que experimentes com a persona, com a estudiant i com a futur professional en un món globalitzat.

Conclusió. Preparat per començar la teva aventura COIL

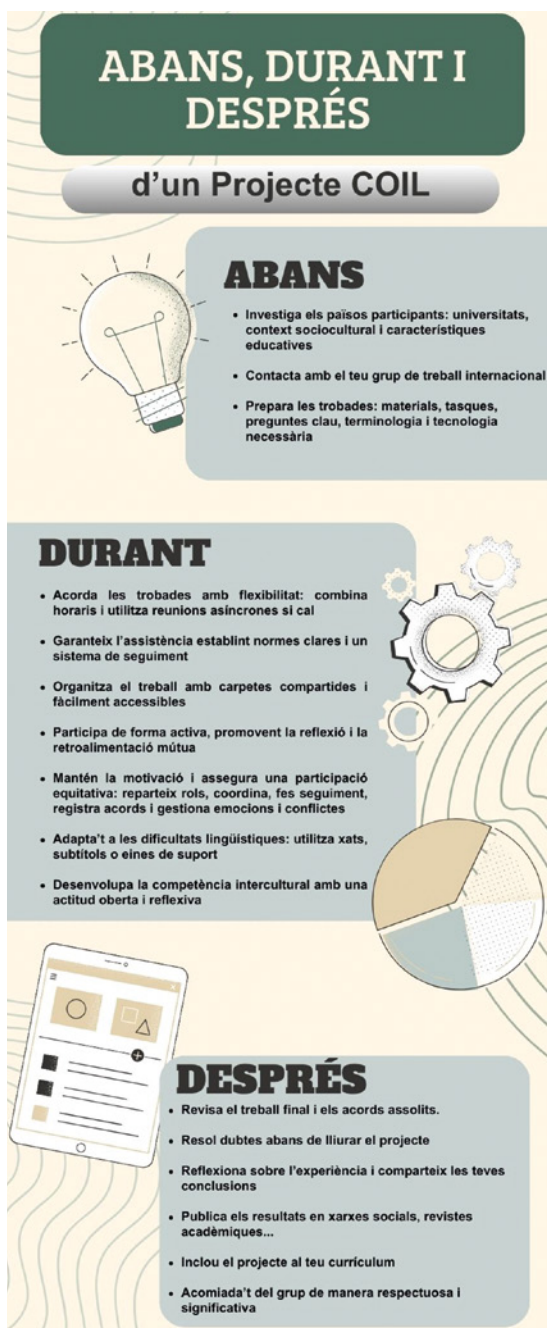
Participar en un projecte COIL és una oportunitat única per aprendre, créixer i connectar amb persones d'arreu del món. Al llarg d'aquest capítol hem revisat els principals elements que et poden ajudar a viure l'experiència amb èxit: la importància de la col·laboració efectiva, el bon ús de les eines en línia, la gestió de la internacionalització i la manera de documentar el teu aprenentatge.

Recorda que, per abordar amb èxit un projecte COIL, cal tenir presents quatre aspectes fonamentals:

- C de col·laboració: ser proactiu és clau per establir un bon clima de treball i adquirir els coneixements necessaris per completar el projecte comú.
- O d'*online*: organitzar bé el temps i la informació, així com dominar les eines digitals de comunicació i col·laboració, farà que el treball en línia avanci de manera més fluida.
- I d'internacional: acceptar les diferències culturals i comunicar-te amb respecte t'ajudarà a superar qualsevol malentès i a viure l'experiència internacional amb obertura i empatia.
- L de *learning* (aprenentatge): guiar i decidir sobre el teu propi procés d'aprenentatge et permetrà treure el màxim profit d'aquesta experiència i consolidar competències globals.

A la infografia de la figura 1 es presenten, a manera de resum visual, unes pautes clares i senzilles sobre què cal tenir en compte abans, durant i després de l'experiència COIL. Aquestes indicacions tenen com a objectiu guiar-te pas a pas perquè puguis preparar-te adequadament, aprofitar al màxim la col·laboració en temps real i, finalment, consolidar els aprenentatges assolits un cop finalitzat el projecte.

Figura 1. Abans, durant i després d'un projecte COIL

Nota: Elaboració pròpia.

No oblidis que els projectes COIL no només busquen assolir objectius acadèmics, sinó que també volen *formar ciutadans globals*, persones capaces d'entendre, respectar i col·laborar en un món divers i interconnectat.

Cada petit repte que afrontis durant el projecte et donarà noves eines per al futur, tant personalment com professionalment. Així que... sigues valent, tingues curiositat i gaudeix del viatge!

«Learning results from what the student does and thinks and only from what the student does and thinks. The teacher can advance learning only by influencing what the student does to learn.»
Herbert Simon (2001).

Referències

- Gibbs, G. (1988). *Learning by doing: A guide to teaching and learning methods*. Oxford Polytechnic.
- Simon, H. A. (2001). Learning to research about learning. A N. J. Smelser i P. B. Baltes (Eds.), *International encyclopedia of the social & behavioral sciences* (Vol. 13, pp. 8343-8349). Elsevier.

Més informació

- Universitat de Girona. (s. d.). *XID — Intercanvi virtual i COIL*. Institut de Ciències de l'Educació Josep Pallach. Recuperat el 10 de juliol de 2025 de <https://www.udg.edu/ca/ice/innovacio-docent/xarxes-dinnovacio-docent/xid-intercanvi-virtual-i-coil>
- Universitat Rovira i Virgili. (s. d.). *Collaborative Online International Learning (COIL)*. Recuperat l'11 de juliol de 2025 de <https://www.coil.urv.cat/es>
- Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya. (s. d.). *Collaborative Online International Learning*. Recuperat el 14 de juliol de 2025 de <https://mon.uvic.cat/coil>

8. Organització institucional de l'impuls i suport al COIL

Alícia Betts Àvila (UdG), Montse Romero Mas (UVic-UCC),
Marina Vives Cabré (URV)

Introducció

La internacionalització curricular, com s'ha comentat al llarg d'aquest manual, és un procés intencionat que busca integrar una dimensió internacional, intercultural i global dins dels continguts, les metodologies i els resultats d'aprenentatge dels programes educatius, amb l'objectiu de millorar la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat (Leask, 2015). Aquest manual aborda aquest propòsit des d'una perspectiva pràctica. Se centra en el potencial de l'aprenentatge internacional col·laboratiu en línia (COIL) com a eina clau per a la internacionalització a casa. En contextos com el català, en què la mobilitat «tradicional» (física) és limitada i fortament dependent de programes com l'Erasmus+, el COIL ofereix una alternativa accessible i inclusiva que permet ampliar l'exposició de l'estudiantat i del professorat a experiències internacionals sense necessitat de desplaçament (Rubin, 2020).

L'impacte d'un currículum internacionalitzat és més profund quan el procés es porta a terme de manera planificada i sistemàtica, en lloc de limitar-se a accions puntuals sovint disperses (Leask, 2015). Per això, és essencial que el COIL estigui vinculat a l'estratègia institucional i que s'alineï amb les prioritats en docència, innovació i internacionalització. El professorat té un paper central en aquest procés, ja que és qui dissenya i facilita les experiències COIL i les integra dins del currículum de manera significativa (Niehaus i Williams, 2016).

A més, els projectes COIL contribueixen al desenvolupament de competències transversals essencials per al món global: digitals, interculturals, lingüístiques i comunicatives (Hackett et al., 2023). Aquestes competències capaciten l'estudiantat i el professorat i els prepara per a entorns professionals diversos i interconnectats. Amb un cost institucional baix, però amb un alt potencial transformador, el COIL representa una oportunitat per ampliar l'abast de la internacionalització a tota la comunitat universitària. Si, a més, compta amb el suport adequat, pot esdevenir una

eina clau per garantir que tots els estudiants, independentment de les seves circumstàncies, tinguin accés a una educació amb dimensió global.

A continuació, presentem l'experiència d'integració i desplegament de COIL de tres universitats públiques de Catalunya: la Universitat de Girona (UdG), la Universitat Rovira i Virgili (URV) i la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC).

Universitat de Girona

Antecedents

El març del 2019, la Universitat de Girona va aprovar el Pla estratègic UdG2030: la suma d'intel·ligències, amb l'objectiu d'apostar per «un model d'aprenentatge, de recerca, transferència de coneixement i compromís social sobre aquesta base i sobre els valors tradicionals de proximitat i de pont entre l'humanisme, la ciència i la tecnologia».

El compromís per desenvolupar un model docent té una llarga trajectòria de treball que s'ha anat consolidant al llarg dels anys. Es basa, entre d'altres aspectes, en la promoció d'accions d'innovació docent i l'impuls de metodologies docents actives en diferents estudis de la UdG. Exemples d'això són les xarxes d'innovació docent, de caràcter interdisciplinari i intercentre; els grups d'innovació docent, circumscrits a facultats i estudis concrets, i les experiències de plans d'estudis de facultats com la de Medicina i Infermeria, que parteixen de la metodologia de l'aprenentatge basat en problemes.

Aquesta trajectòria, sumada a l'aposta institucional del pla estratègic, ha permès avançar en el model docent UdGXXI, amb el qual es pretén orientar la formació dels estudiants a les necessitats reals de la societat i personalitzar la proposta formativa de la UdG sobre la base d'un aprenentatge marcat per la flexibilitat, el plantejament de reptes, la resolució de problemes i les aproximacions transversals i multidisciplinàries.

Paral·lelament, el febrer de l'any 2020 la UdG va aprovar l'estratègia institucional d'internacionalització #UdGlobal. L'objectiu central d'aquesta estratègia era incrementar de manera significativa la internacionalització de la Universitat, plantejada de forma integral, i explorar noves formes d'internacionalització curricular a partir de formats digitals.

Implementació

En aquest context, la UdG va posar en marxa aquest projecte d'aprenentatge col·laboratiu internacional en línia (COIL) com una estratègia institucional de millora i innovació docent en la qual estan implicats diferents unitats, serveis i centres, cosa que n'assegura la transversalitat i la institucionalització: el Vicerectorat de Comunicació i Relacions Exteriors, el Vicerectorat de Docència i Política Acadèmica, l'Institut de Ciències de l'Educació Josep Pallach (ICE), el Servei de Llengües Modernes, l'Oficina de Relacions Exteriors, totes les facultats i dos centres adscrits.

L'aposta per aquesta estratègia institucional raïa en la voluntat de la UdG de fomentar sinergies entre prioritats i iniciatives transversals establertes als documents estratègics amb l'objectiu final, en aquest cas concret, de proporcionar al col·lectiu d'estudiants una formació que els permeti afrontar els reptes com a ciutadans globals.

El procés d'implementació d'aquest projecte estratègic sobre COIL a la UdG es va dur a terme en quatre fases:

1. Fase informativa (de juny a octubre de 2020). En aquesta primera fase es van organitzar reunions entre els diferents serveis i unitats implicades directament (el Vicerectorat de Comunicació i Relacions Exteriors, l'Oficina de Relacions Exteriors i l'Institut de Ciències de l'Educació Josep Pallach), amb l'objectiu d'organitzar la implementació d'aquesta iniciativa estratègica i els detalls de la metodologia COIL.

Aquesta primera fase va culminar amb la sessió informativa virtual «L'intercanvi virtual com a eina per introduir una experiència intercultural a l'aula», organitzada per la UdG i oberta a les universitats de Lleida i Vic-Central de Catalunya (realitzada el 27 d'octubre de 2020). Aquesta sessió, oberta a tota la comunitat docent de la UdG, va permetre identificar un grup de docents interessats a aplicar la metodologia a la seva docència.

2. Fase d'identificació de necessitats i interessos (de novembre a desembre de 2020). Per seguir el procés d'implantació, calia identificar tant els interessos com les necessitats dels docents amb l'objectiu d'oferir formació específica i conèixer els àmbits d'interès en els quals voldrien desenvolupar les activitats utilitzant aquesta metodologia. L'enquesta (figura 1) es va enviar a quaranta persones, de les quals en van contestar 37 (amb representació de tots els centres i facultats). Això va aportar informació clau per al pas següent: la proposta de crear un grup d'innovació docent sobre la metodologia COIL.

3. Fase de formació (gener de 2021). L'enquesta de la fase 2 va servir també per preparar una formació que, d'una banda, respongués a la necessitat de millorar l'experiència intercultural en aules amb estudiants

internacionals i locals i, de l'altra, aportés informació específica sobre el procés de disseny d'una activitat amb la metodologia COIL.

La formació es va dissenyar en dos tallers pràctics impartits per una docent experta en les dues temàtiques (figura 4):

- Taller 1: COIL i saber intercultural: com podeu ajudar millor els estudiants durant l'experiència intercultural.
- Taller 2: Immersió més profunda a COIL. Internacionalitza el teu currículum amb intercanvis virtuals.

La formació va tenir com a resultat 28 docents de la UdG preparats per dissenyar i implementar una activitat utilitzant la metodologia COIL a la seva docència. La realització d'aquesta formació va permetre també avançar en la consolidació del projecte i en la implicació de cara a constituir un equip de treball estable en forma de xarxa d'innovació docent de l'ICE de la UdG.

4. Fase d'implementació, suport i seguiment (des del febrer, sense data de finalització).

En aquesta fase es van iniciar les activitats pilot amb la metodologia COIL a quatre assignatures (dues a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, una a la Facultat d'Infermeria i una en el marc del Servei de Llengües Modernes). Aquests projectes pilot van servir per millorar tant l'activitat en si mateixa com el suport que la UdG pot oferir a aquestes iniciatives (cerca de docents amb qui col·laborar, formació específica, bones pràctiques, avaluació de l'experiència, dinamització de les activitats interculturals, etc.). També van aportar una avaluació de l'activitat per part dels estudiants per incloure la seva visió i propostes de millora en les properes edicions.

Paral·lelament, es va crear la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL. Aquesta ha permès consolidar el grup de treball creat i proporciona als docents un espai d'aprenentatge i desenvolupament professional en la implementació d'aquesta metodologia d'aprenentatge. En el moment de la publicació d'aquest manual, la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL té disset membres i setze membres col·laboradors provinents de totes les facultats de la UdG i el Servei de Llengües Modernes.

Durant aquest període, la Xarxa d'Innovació Docent sobre Intercanvi Virtual i COIL ha donat lloc a:

- Més de seixanta projectes COIL i d'intercanvi virtual implementats, que han arribat a més d'un miler d'estudiants de la UdG.
- Més d'una desena de publicacions sobre la pràctica docent.
- L'intercanvi regular de les experiències d'intercanvi virtual entre alguns dels membres de la xarxa.

- La sistematització del reconeixement tant per a estudiants com per a docents que participen en activitats COIL.
- La participació en el projecte Erasmus+ KA226 «Fostering Resilience through Accredited Mobility for European Sustainable Higher Education innovation».

Universitat Rovira i Virgili

Antecedents

La promoció de la internacionalització a la URV en els darrers anys s'ha caracteritzat per una aproximació estratègica de caràcter institucional, integral i inclusiva. La internacionalització integral (*Comprehensive Internationalization*) es defineix com un procés estratègic i coordinat que busca alinear i integrar polítiques, programes i iniciatives per posicionar les universitats com a institucions més orientades globalment i connectades internacionalment.

Aquest tipus d'orientació estratègica implica un compromís col·laboratiu i transversal que cada institució ha de definir i acotar en el seu propi context, així com la seva missió i cultura úniques. Com que la universitat ha d'evolucionar amb el seu entorn i societat, el procés d'internacionalització és continu i requereix la implicació de tots els membres de la comunitat universitària, incloent-hi estudiants, professors i personal, ja que són centrals per a la transformació equitativa i intercultural de la institució (*Comprehensive Internationalization Framework*).

És en aquest context que la URV promou projectes reconeguts com el SUCTI (*Systemic University Change Towards Internationalisation*)¹ o l'ICI (*Inclusive Comprehensive Internationalisation*)². El SUCTI es va iniciar l'any 2011 amb l'objectiu de capacitar el personal administratiu i tècnic, per proporcionar-los coneixements i habilitats relacionades amb el procés d'internacionalització de la seva universitat i facilitar, així, l'avanç cap a una internacionalització global i integral.

Aquest curs, que posteriorment es va convertir en un projecte europeu guardonat amb diversos reconeixements, es va començar a oferir en format

1 <https://suctiproject.com>

2 <https://iciproject.org>

«*Train the Trainers*», amb l'objectiu de capacitar formadors d'arreu perquè puguin impartir la formació als seus iguals del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis (PTGAS) a les seves pròpies institucions.

El projecte ICI, al seu torn, és una iniciativa liderada per la URV que ha buscat establir un marc d'internacionalització integral i inclusiu. En aquest marc, s'analitza de quines maneres la universitat pot observar la diversitat com un actiu a desenvolupar, i no un «problema a resoldre», amb l'objectiu d'orientar la formació i les oportunitats d'internacionalització a un públic més ampli. Entre els resultats del projecte, s'ha publicat una formació que inclou orientacions sobre com desenvolupar la inclusió en la capacitat i en la implementació de la metodologia COIL.

Al seu torn, la «Visió internacional URV 2025», aprovada el 14 de juliol de 2020, pel Claustre de la URV, marca noves fites per projectar la URV al món com un referent social, innovador, inclusiu i compromès amb els objectius de desenvolupament sostenible. Segons aquest document, les directrius «s'han de veure reflectides en una docència basada en el pensament crític que permeti adquirir competències interculturals i consciència global, en una recerca socialment compromesa i en una gestió àgil, flexible i responsable». La Visió s'estructura en quatre eixos d'intervenció: *institution*, *abroad*, *society* i *at home* (institucional, a l'estranger, amb la societat i a casa), i és en el quart on s'emmarca el treball realitzat en el desenvolupament de la internacionalització del currículum i el COIL.

Implementació i desenvolupament

Tot i que alguns professors ja havien dut a terme alguna col·laboració docent en línia, la implementació estructurada del COIL a la URV es va iniciar poc abans de l'aprovació de la «Visió internacional URV 2025», l'any 2019. Gràcies a la clara empenta de l'aleshores vicerector d'Internacionalització, el doctor John Style, i l'aleshores cap del Centre Internacional, Marina Casals, es va començar a promoure el COIL des d'un punt de vista estratègic —amb el suport del lideratge de la institució, com una eina eficient per a la internacionalització a casa i la inclusió dels estudiants altrament no interessats o amb menys possibilitats de participar en les oportunitats d'internacionalització vinculades a la mobilitat.

El procés d'implementació es va desenvolupar seguint els següents passos:

1. Amb els participants en les ponències i els tallers que s'oferiren al professorat de la casa durant la primavera del 2019, es va configurar un primer grup d'interès d'uns vint docents amb qui es treballaria en la primera fase de la implementació i a qui s'acompanyaria al llarg dels anys següents.

2. El mateix any es va crear una plaça de suport tècnic per a la internacionalització a casa (IaH) i el COIL amb l'objectiu de promoure, facilitar, connectar i difondre el COIL i la IaH tant dins com fora de la institució. També es va començar a treballar en l'escalabilitat i la sostenibilitat de la implementació del COIL, basada en la formació dels docents de la URV i la participació activa en formacions externes i fires per donar a conèixer la URV.

3. L'any 2020 es van iniciar les formacions que s'oferiran anualment (mitjançant el Pla de formació de personal docent i investigador per al professorat) i es va consolidar i estendre la metodologia.

El nombre de professors interessats a implementar el COIL experimenta un augment exponencial coincidint amb la pandèmia global de la COVID-19. Des del 2020, també es promou el COIL dins l'Aliança Aurora, universitat europea de qual la URV forma part des del 2019. En aquest sentit, es coordinen per iniciativa de la URV diverses fires en línia, temàtiques o transversals, per la captació de socis per desenvolupar el COIL i també s'ofereixen diverses xerrades i formacions, presencials i en línia. Fruit d'aquestes iniciatives, la URV esdevindrà líder del grup de treball entorn mobilitat i internacionalització en la segona fase de l'European University Initiative.

El 2021 es consoliden les formacions COIL i també és el curs de retorn a les aules. En coherència amb la idea de posar la capacitat al centre, la URV desenvolupa una formació en competències interculturals pionera en el món del COIL, ja que es dirigeix als estudiants. El curs completa la preparació que ofereix la URV pel que fa a l'equiparació del COIL amb una experiència internacional de primer impacte per a la comunitat universitària.

A partir del curs 2023, les formacions en COIL que s'oferixen al professorat de la URV es fan de manera coordinada amb la formació promoguda també per la URV a Aurora. D'aquesta manera, els cursos passen a impartir-se en anglès i a incloure membres i associats d'Aurora,³ així com professorat de les universitats de la xarxa SSTC (South-South Triangular Cooperation), de països majoritàriament subsaharians, també vinculats a Aurora a través de la xarxa SSTC.⁴

L'any 2025, la formació COIL es continua oferint a Aurora en anglès. Està adreçada només a professors que ja tinguin un soci amb qui desenvolupar el projecte i, alhora, es torna a un àmbit més local i en català, per tal d'arribar al màxim de professorat interessat dins de la universitat. La

3 <https://aurora-universities.eu/members>

4 <https://vu.nl/en/news/2024/the-south-south-triangular-cooperation-network-for-food-systems-transformation>

formació també s'adapta pel que fa al format, que passa a ser molt més asíncron i autònom, i s'enriqueix amb vídeos i experiències de docents de la URV i d'Aurora que ja han desenvolupat projectes COIL.

Més enllà d'Aurora, on la URV lidera el grup de treball sobre internacionalització i mobilitat, la combinació de l'estratègia d'internacionalització basada en una aproximació integral i inclusiva, d'una banda, i l'expertesa en l'àmbit formatiu i estratègic, de l'altra, ha permès en els darrers anys la participació i la coordinació de diversos projectes amb fons europeus.

N'és un exemple el projecte INSSPIRE (101083056 - INSSPIRE - ERASMUS-EDU-2022-CBHE),⁵ en què la URV lidera el grup de treball sobre *inter-university partnership*, amb un focus en les col·laboracions internacionals en línia. Un altre exemple és el lideratge i la coordinació del projecte ICI (Erasmus+ Cooperation Partnership 2021-1-ES01-KA220-HED-000027552).⁶

Taula 1. El COIL a la URV, en xifres, fins al curs 2024-2025

Cursos amb projectes COIL implementats a la URV	55
Socis internacionals	35
Estudiants impactats per la metodologia	3.269 (dels quals 1.796 són de la URV)
Formacions, tallers i ponències ofertes per la coordinació COIL de la URV	49
Professors capacitats via formació	>275 (inclou URV, altres universitats catalanes, Aurora, SSTC, etc.)
Fires COIL organitzades en el marc d'Aurora	4
Participació en fires internacionals (SUNY Global Network, UniCollaboration, COILconnect.org)	Diverses

5 <https://www.insspire.net>

6 <https://iciproject.org>

Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

Context COIL

El Pla estratègic UVic-UCC 2021-2025 inclou incorporar com un dels eixos estratègics «L'arrelament territorial i la projecció internacional». Un dels objectius específics d'aquest eix correspon a «promoure una cultura institucional internacional, intercultural i plurilingüe». Aquest objectiu compta amb l'acció d'«incorporar la internacionalització com un element propi i diferencial en el perfil formatiu de l'estudiantat».

En aquest sentit, el curs 2023-2024 es va establir el Pla d'internacionalització i mobilitat inclusiva a titulacions oficials UVic-UCC. Un dels àmbits d'actuació principals d'aquest pla és la mobilitat en línia, que inclou els projectes COIL. Aquests projectes s'integren en el marc d'una assignatura de la titulació de grau oficial i han de constar com a activitat avaluable dins d'aquesta. Es treballa amb l'objectiu que cada titulació de grau oficial inclogui al menys un programa COIL. Fins ara, no s'han establert directrius concretes per incloure projectes COIL als màsters.

El curs 2020-2021 es va crear una comissió de projectes COIL vinculada al Vicerectorat de Relacions Internacionals per tal d'establir un marc institucional d'aquest tipus de projectes a la UVic-UCC. Aquesta comissió va concloure amb unes directrius docents, que inclouen quatre fases (inici, disseny, implementació i avaluació) i la publicació d'un blog.⁷ A més, s'han realitzat diferents sessions formatives i s'han incorporat instruments de reconeixement i de suport al professorat que participa en projectes COIL.

Actualment, es compta amb un grup de quatre persones que es reuneix periòdicament amb l'objectiu, juntament amb el vicerector de Relacions Internacionals, de vetllar per la implementació de les tasques vinculades a l'acció del pla. A més, es disposa del suport tant dels responsables de les unitats de Relacions Internacionals de centre o facultat —que inclouen les activitats de COIL en el pla estratègic d'internacionalització del centre o facultat que representen— com de l'Àrea de Relacions Internacionals, que vetlla pel registre adequat d'aquestes activitats.

Finalment, en el marc de l'Aliança Europea UP University, del qual la UVic-UCC n'és sòcia i que compta amb Segell d'Excel·lència, s'ha establert un grup de treball sobre COIL.

7 <https://mon.uvic.cat/coil>

Dades COIL

El curs 2024-2025, la UVic-UCC va implementar 19 projectes COIL en el marc de 16 graus i dobles graus diferents i 1 màster, que van impactar gairebé 900 estudiants de la UVic-UCC. L'objectiu a mitjà termini és que tot l'estudiantat de grau la Universitat participi almenys en un COIL durant els seus estudis. A més llarg termini, es focalitzarà l'esforç a introduir els projectes COIL en els màsters.

La planificació dels projectes COIL es treballa conjuntament des de les unitats de relacions internacionals, les coordinacions de grau i les direccions de departament, cercant les assignatures òptimes i tenint en compte els socis internacionals. Aquests projectes s'inclouen en els plans d'internacionalització estratègics de cada centre o facultat i s'incorporen en els informes de seguiment. Es prioritza la incorporació de projectes COIL als primers cursos dels graus.

A més, es compta amb un protocol de recepció de propostes provinents de l'exterior a través de la web institucional de la universitat. Concretament, es recullen sol·licituds de col·laboració a través del blog de COIL de la universitat. També es disposa d'un correu específic: coil@uvic.cat.

La llengua vehicular de més del 90 % de projectes es l'anglès i la majoria de socis són europeus. Actualment es promouen els projectes en el marc de l'Aliança Europea UP University.

Les unitats de relacions internacionals dels centres o facultats, juntament amb la Unitat de Docència Universitària i Tecnologia Educativa (UDUTE), si s'escau, donen suport al professor que inclou un projecte COIL a la seva assignatura. A més, al final de cada projecte COIL, es fa arribar una enquesta als estudiants de la UVic-UCC que hi han participat. Aquesta enquesta, juntament amb dues sessions de debriefing (en l'àmbit de grup internacional i en l'àmbit de la UVic-UCC), s'utilitzen com a avaluació de qualitat i consideració de possibles incorporacions de millora. Fins al moment, la satisfacció de l'estudiantat és molt positiva.

Recomanacions per a institucions que es vulguin iniciar en el COIL

Seguint les recomanacions identificades al llarg dels capítols anteriors i en el projecte Erasmus+ «Fostering resilience through Accredited Mobility for European Sustainable Higher Education innovation» per a les institucions que vulguin introduir una dimensió internacional i intercultural intencionada en

la seva docència i específicament mitjançant la metodologia COIL, fem la proposta de recomanacions següent:

Taula 2. Recomanacions i accions per implementar i institucionalitzar el COIL

Recomanació	Accions
Coordinació estratègica	• Garantir el suport institucional a la iniciativa incloent-la en l'estratègia institucional o d'internacionalització amb una menció específica i detallada. • Coordinar la implementació tant institucional com per facultats o centres. • La integració d'aquesta metodologia com a pràctica regular/habitual en la docència i oferint als estudiants l'oportunitat de beneficiar-se'n al llarg de la seva etapa educativa (grau, màster i fins i tot doctorat).
Recursos	• Recursos humans per coordinar els projectes COIL i donar-los suport. • Recursos tècnics i informàtics per tal de garantir la qualitat de la col·laboració entre acadèmics i estudiants, així com la identificació de les millors plataformes pels objectius dels projectes COIL. • Donar suport per a la comunicació i la visibilitat amb un espai designat a la pàgina web, així com suport per presentar-ne els resultats en diferents fòrums institucionals o internacionals.
Reconeixement	• Identificar i concedir reconeixement a l'estudiantat que participa en els projectes COIL i supera, amb criteris consensuats i equitatius institucionals. • Fer un reconeixement al professorat que dissenya i implementa els projectes COIL en col·laboració amb professorat d'universitats internacionals.
Qualitat	• Garantir la qualitat mitjançant processos i estructures organitzatives transparents. • Assegurar col·laboracions equitatives entre les institucions i el professorat col·laborador. • Oferir formació específica per al personal tant docent com d'administració per al correcte desenvolupament del disseny, implementació, avaluació i reconeixement dels projectes COIL. • Parar atenció en la inclusió, accessibilitat i atenció a la diversitat en els productes acadèmics, materials i recursos que es posen a disposició de l'estudiantat, de manera conscient i articulada. • Integrar els COIL en la trajectòria d'internacionalització de l'estudiantat (i el professorat) amb reconeixement institucional i acadèmic.
Sostenibilitat	• Donar suport a la planificació a mitjà i llarg termini. • Facilitar models replicables dels quals el professorat es pugui beneficiar. • Promoure una vinculació estratègica que permeti l'evolució dels projectes COIL i la seva difusió. • Donar suport a la creació i el manteniment de comunitats de pràctica entre docents que implementen el COIL per afavorir l'aprenentatge compartit.

Conclusions

La incorporació estratègica de projectes COIL en l'oferta docent té implicacions directes en els resultats com a institucions d'educació superior i també un impacte directe en les competències que adquireixen els estudiants.

D'una banda, el COIL ajuda a traspassar el topall invisible que marca el percentatge limitat d'estudiants que fan o poden fer una estada de mobilitat a les nostres universitats. Més enllà dels motius d'aquesta limitació, incrementar i diversificar les oportunitats d'aprenentatge internacional, sigui amb opcions híbrides o totalment virtuals, ens permet un accés més universal i inclusiu als beneficis associats a la internacionalització. El COIL permet, doncs, una internacionalització que arriba a tots els estudiants, sense distinció.

D'altra banda, el COIL facilita que els estudiants es familiaritzin amb modalitats d'aprenentatge i treball que sovint requereixen una implicació més directa i dirigida a resoldre determinats reptes, de manera interdisciplinària o transdisciplinària, multilingüe i digital. Què pot ser més equiparable que això amb el món laboral i acadèmic que poden projectar? El COIL és una metodologia útil per al seu futur i, per tant, necessària en la seva formació, amb independència de l'àmbit d'estudis que cursin. A més, el COIL es pot aplicar a tots els àmbits d'ensenyament i entre disciplines.

Els incontestables beneficis del COIL no estan, però, lliures de reptes. Els projectes COIL requereixen una preparació prèvia i un disseny intencionat. Els professors que desenvolupen projectes COIL no només han de vetllar per l'acompliment dels seus objectius d'aprenentatge, sinó que també, d'alguna manera, esdevenen guies d'un procés d'intercanvi internacional que (com totes les experiències d'intercanvi) pot venir acompanyat d'incerteses i frustracions.

En aquest sentit, la formació del professorat és clau per garantir un bon disseny de projecte COIL, que consideri i allotgi de manera conscient la complexitat del treball amb els socis, sigui en l'àmbit estructural, com ara les diferències en zones horàries, l'idioma o fins i tot ús de la llengua, sigui pel que fa als reptes més específics, com els que es deriven de les diferències en les cultures institucionals i interpersonals, maneres de fer i expressar-se dels diferents contextos implicats.

Per acabar, les competències que es desenvolupen amb el COIL van més enllà de les disciplines que emmarquen els projectes. Treballen les competències interculturals i la digitalització, així com el lideratge i treball en equip en un entorn col·laboratiu i divers. El COIL permet explorar noves maneres de fer i pensar i, per tant, convida els estudiants a desenvolupar un pensament crític, obert a la diversitat i respectuós de la diferència, cosa que genera un impacte inqüestionable en el seu futur personal, social i professional.

En conclusió, la implementació de projectes COIL representa una aposta estratègica per a una educació superior més oberta, inclusiva i connectada amb els reptes globals i locals de la nostra societat. Més enllà de ser una eina metodològica innovadora, el COIL és una oportunitat per repensar com preparem els estudiants per a un món complex, amb reptes importants per al seu futur. Assumir aquest compromís implica dotar el professorat dels recursos i la formació necessaris, però també promoure una cultura institucional que valori i impulsi la col·laboració internacional com un valor intrínsecament positiu i necessari per al nostre present i el nostre futur.

Referències i bibliografia

- Betts, A., Pulido, A. i Aznar, S. (2021). Aprenentatge col·laboratiu internacional en línia (COIL): Eixos d'una estratègia institucional d'innovació docent. *Revista del Congrés Internacional de Docència Universitària i Innovació (CIDUI)*, 5. <https://raco.cat/index.php/RevistaCIDUI/article/view/387830>
- Gutiérrez-Colón Plana, M. (Ed.). (2017). *La internacionalització, cosa de tots: Exemples de bones pràctiques a la Universitat Rovira i Virgili* (Vols. 80). Publicacions URV. <https://llibres.urv.cat/index.php/purv/catalog/book/218>
- Hackett, S., Janssen, J., Beach, P., Perreault, M., Beelen, J. i Van Tartwijk, J. (2023). The effectiveness of Collaborative Online International Learning (COIL) on intercultural competence development in higher education. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20(5). <https://doi.org/10.1186/s41239-022-00373-3>
- Leask, B. (2015). *Internationalizing the curriculum*. Routledge.
- Niehaus, E. i Williams, L. (2016). Faculty transformation in curriculum transformation: The role of faculty development in campus internationalization. *Innovative Higher Education*, 41, 59-74. <https://doi.org/10.1007/s10755-015-9334-7>
- Potts, D. (2016). John Hudzik: Comprehensive internationalization: institutional pathways to success. *High Educ*, 72, 259-260. <https://doi.org/10.1007/s10734-015-9948-9>
- Rubin, J. (2020). *Embedding Collaborative Online International Learning (COIL) at Higher Education Institutions* [PDF]. University of Illinois Chicago. <https://studyabroad.uic.edu/wp-content/uploads/sites/256/2020/08/Rubin-Embedding-Collaborative-Online-International-Learning-at-Higher-Education-Institutions.pdf>

El Manual d'implementació de l'aprenentatge col·laboratiu internacional en línia (COIL) a la docència universitària ofereix una guia clara i progressiva que integra fonaments teòrics, orientacions metodològiques i experiències pràctiques.

Els primers capítols situen la internacionalització de la docència en el marc de l'educació superior i presenten la metodologia COIL (Collaborative Online International Learning) com una eina clau de l'«Internacionalització a Casa», tot destacant quatre dimensions essencials: la col·laboració, la tecnologia, la dimensió internacional i la integració curricular.

El nucli del manual se centra en el disseny i l'impacte educatiu dels projectes COIL, amb propostes adaptables a diferents disciplines i nivells formatius, i amb una atenció especial al desenvolupament de competències globals i transversals de l'estudiantat.

Finalment, l'obra incorpora una mirada pràctica i institucional que en reforça la transferibilitat.

A través de testimonis i casos reals, es presenten els aprenentatges, reptes i oportunitats del COIL, i es posa l'accent en el suport organitzatiu i en el paper central de l'estudiantat. El treball conjunt de diverses universitats catalanes consolida una visió compartida orientada a enfortir la comunitat i la cultura pedagògica al voltant del COIL.

Amb el suport de:

**Generalitat de Catalunya
Departament de Recerca
i Universitats**

**Universitat
de Girona**